

Dvojí Projev

Ruhi Institut

Kniha 4

Dvojí Projev

Ruhi Institut

Knihy v této řadě:

Níže jsou uvedeny tituly, které jsou v současné době dostupné v řadě publikací, které vytvořil Ruhi institut. Knihy jsou určeny k tomu, aby byly používány jako hlavní posloupanost kurzů v systematickém úsilí posílit schopnost mládeže a dospělých sloužit svým společenstvím. Ruhi institut rovněž vyvíjí řadu kurzů, které rozšíří Knihu 3, jež je určena ke školení učitelů Bahá'í dětských hodin jakož i další materiál z Knihy 5 pro přípravu animátorů skupin juniorské mládeže. Tyto kurzy jsou též uvedeny v seznamu níže. Je nutno poznamenat, že seznam titulů se může postupně měnit s tím, jak budou růst zkušenosti s prací v terénu, a rozšiřovat s tím, jak bude stále více částí osnov, které jsou nyní ve vývoji, dosahovat stadia, kdy mohou být zveřejněny k všeobecnému použití.

Knihy 1 – *Úvahy o životě ducha*

Knihy 2 – *Povstaňme ke službě*

Knihy 3 – *Vedení dětských hodin – 1. stupeň*

- *Vedení dětských hodin – 2. stupeň (rozšiřující kurz, předpublikační vydání)*

- *Vedení dětských hodin – 3. stupeň (rozšiřující kurz, předpublikační vydání)*

- *Vedení dětských hodin – 4. stupeň (rozšiřující kurz, předpublikační vydání)*

Knihy 4 – *Dvojí Projev*

Knihy 5 – *Uvolňování schopností juniorské mládeže*

Počáteční hybný podnět: První vedlejší kurz Knihy 5

Rozšiřující se okruh: Druhý vedlejší kurz Knihy 5

Knihy 6 – *Učení Víry*

Knihy 7 – *Společně kráčíme po stezce služby*

Knihy 8 – *Bahá'u'lláhova Smlouva (předpublikační vydání)*

Knihy 9 – *Ziskáváme pohled z historické perspektivy (předpublikační vydání)*

Knihy 10 – *Budování životem kypících společenství (předpublikační vydání)*

Knihy 11 – *Hmotné prostředky (pracovní název)*

Knihy 12 – *Rodina a společenství (pracovní název)*

Knihy 13 – *Zapojování se do společenské činnosti (pracovní název)*

Knihy 14 – *Účast ve veřejném diskurzu (pracovní název)*

Copyright © 2006, 2014, 2025 by the Ruhi Foundation, Colombia
Všechna práva vyhrazena. Edice 2.1.1.PE byla vydána v listopadu 2025

Originally published in Spanish as *Las Manifestaciones Gemelas*
Copyright © 1987, 1997, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-53332-2-2

Permission for a limited printing of this book in Czech has been granted by the Ruhi Institute.

Ruhi Institut
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Obsah

Několik myšlenek pro školitele	5
Velikost tohoto Dne	7
Život Bába	21
Život Bahá'u'lláha	61

Několik myšlenek pro školitele

Účastníci, kteří dosáhnou tohoto čtvrtého kurzu nabízeného Ruhi institutem, už jednoznačně postoupili vpřed po stezce služby, kterou otevírá jeho hlavní posloupnost. Ať ve chvíli, kdy začínají své studium Knihy 1, pocházejí z jakéhokoli prostředí, jsou už nyní oddáni vizi osobní a kolektivní transformace, která je popisována v Bahá'u'lláhových Spisech. Za tímto účelem si už vytvořili návyk denně číst Jeho slova a dostává se jim duchovní potraviny z modliteb a rad, které zjevil. K tomu všemu dochází jak na devocionálních setkáních, tak i ve chvílích tichého rozjímání. Budou se učit pouštět se do rozhovorů s přáteli a známými o duchovních principech, které Bahá'u'lláh hlásal, a budou navštěvovat domy lidí ze své vesnice nebo sousedství, aby se bavili o obecných zásadách, jež Bahá'u'lláh přinesl za účelem toho, aby byl tento svět vybudován odznova. Někteří lidé budou vést hodiny duchovní výchovy dětí. V tomto okamžiku svého kráčení po stezce služby už tedy budou připraveni, ba přímo budou dychtit po tom, aby se ještě více obeznámili s životem Toho, jehož učení je tak hluboce ovlivnilo, a aby ještě hlouběji porozuměli historickým okolnostem, které doprovázely zrod a postupný rozvoj Jeho Zjevení. Záměrem třech oddílů, které tvoří Knihu 4, je účastníkům kurzu tuto možnost poskytnout.

Život Projevu Božího se samozřejmě zásadně liší od života ostatních lidských bytostí a Jeho velikost nelze pochopit jen pouhopouhým studiem událostí, které s Ním souvisejí. V letech, kdy Projev žije na této Zemi, se Jeho mimořádná síla šíří po celé planetě, což způsobuje hlubokou proměnu ve skutečnosti všech stvořených věcí, a posouvá to lidstvo k nové etapě vývoje. I když se na první pohled může zdát, že je Jeho život jen plný utrpení, duchovní oči však v každické události rozeznávají znamení Jeho slávy a majestátu. Studium životního příběhu Bába i Bahá'u'lláha bude probíhat v druhém a třetím oddílu. Těmto oddílům předchází oddíl první, v němž jsou účastníci kurzu žádáni o to, aby se zamysleli nad významem Dne, ve kterém žijeme, Dne, jenž byl svědkem příchodu dvou Projevů Božích.

Tento oddíl je relativně krátký. Skládá se z několika úryvků z Bahá'í spisů, které se zabývají velikostí tohoto Dne, a je doprovázen několika jednoduchými cvičeními. To celé účastníkům umožní zamyslet se nejen nad povahou tohoto okamžiku v dějinách, kdy je sjednocení lidstva konečně reálnou možností, ale též nad povinnostmi, které toto poznání každému z nás ukládá. Ti, kteří slouží jako školitelé Knihy 4, by si měli být vědomi toho, že se v tomto oddílu předpokládá, že se již účastníkům dostalo základního porozumění určitým konceptům, které jsou pro tuto Víru zásadní. K osvojení si těchto konceptů došlo jak studiem předchozích kurzů, tak zapojením se do života svého společenství. To patří mezi koncepty, na nichž je založena diskuse v oddílu „Velikost tohoto Dne“. Mezi tyto koncepty např. náleží skutečnost, že všechny náboženské knihy minulosti odkazovaly na přislíbený Den Boží, kdy bude na Zemi nastolen mír a spravedlnost. K dalším konceptům se např. řadí, že Bahá'u'lláh pozvedl zástavu světového míru a vyzval lidstvo, aby uznalo svou zásadní jedinnost, a že upřel pohled společenství Svých následovníků na cíl nového světového řádu.

V dalších dvou oddílech jsou zaznamenány události, které přivedly Víru od onoho osudného večera roku 1844, kdy Báb vyhlásil Své Poslání, do časných ranních hodin o padesát let později, kdy Bahá'u'lláhův duch opustil tuto pozemskou úroveň existence. Toto chronologické vyprávění je zejména ve třetím oddílu věnovaném Bahá'u'lláhovu životu doplněno o úryvky ze Spisů, které objasňují určitá duchovní témata spojená s osobou Projevu. Po několika těchto úryvcích následují cvičení; v ostatních pasážích se pouze vyžaduje opakované čtení a osobní rozjímání. Školitel samozřejmě bude chtít dohlédnout na to, aby si účastníci při studiu těchto oddílů osvojili důkladné a systematické znalosti o Bábově a Bahá'u'lláhově životě, ale to, co má prvořadý význam, jsou právě hluboké duchovní pravdy, které lze ve vyprávěných příbězích nalézt.

Při přípravě na provázení skupiny druhým a třetím oddílem by se tedy měl školitel pečlivě zamýšlet nad probíranými duchovními tématy. Mezi ně například patří to, že se každý božský

Světloдарce projevuje ve světě lidí nikoli na základě své vlastní volby, ale prostřednictvím Vůle Boží a že je obdařen Bohem vrozeným poznáním; že první lidé, kteří rozpoznají Jeho postavení, jsou povoláni k tomu, aby vykonali velké hrdinské činy, jež svědčí o proměňující moci Jeho Víry; že tento Světloдарce přijímá život plný utrpení, aby mohl vést lidstvo k pravdě a seznamovat Boží tvory s Vůlí Boha a Jeho záměrem; a že se žádná síla na Zemi, byť by byla sebemocnější, nemůže podařit umenšit Jeho vliv nebo Mu zabránit, aby uskutečnil Poslání, které Mu bylo svěřeno. V této souvislosti je jedním z důležitých konceptů, o nichž třetí oddíl pojednává, koncept krizí a vítězství. Pro všechny, kdo kráčí po cestě služby, je nezbytné porozumění konceptu toho, že každá krize ve Věci Boží slouží k uvolnění ještě další síly, jež je jí vrozena. Takové porozumění je důležité nejen kvůli tomu, aby si ti, kdo kráčí po oné stezce, dovedli vážit dějin této Víry, ale také kvůli tomu, aby mohli ve svých sousedstvích a vesnicích přispívat k jejímu trvalému rozvoji. Jedná se totiž o proces, který vždy prochází řadou krizí a vítězství.

Uvažování o těchto tématech pomůže účastníkům kurzu rozpoznat v událostech, které se pojí se životem Bába a Bahá'u'lláha, Jejich vroucí lásku k lidstvu a vznešený charakter Jejich po sobě jdoucích Mísí. Poslouží k tomu, aby se jejich srdce ještě více přiblížila k Projevu Božímu, a aby se pevným krokem vydali na stezku služby Jeho Věci. Zlepšují si tím také svou schopnost hovořit s ostatními o Bahá'u'lláhově osobě a Jeho Zjevení, což je schopnost, kterou si rozvíjejí od doby, kdy studovali Jeho životní příběh v Knize 2. Neboť schopnost vyprávět příběh Jeho života i života Jeho Zvěstovatele způsobem, který se dotkne posluchačova srdce, závisí především na pochopení duchovního významu vyprávěných událostí. K tomu je samozřejmě také zapotřebí značné praxe, a školitel by měl zajistit, aby účastníci kurzu měli dostatek příležitostí k tomu, aby si vyprávěli další příběhy ze života Dvojích Projevů. Někteří účastníci budou mít dokonce možnost vnášet látku, jíž se učí, do rozhovorů, ke kterým dochází s přáteli a sousedy v rámci série návštěv u nich doma. Každý oddíl zabývající se historií obsahuje brožurku s kresbami a stručnými popisky, jež jim má při těchto i jiných příležitostech pomoci. Brožurky lze podle potřeby zkopírovat nebo si je lze stáhnout z veřejné webové stránky Ruhi institutu.

Je zde důležité zmínit, že události spjaté se životem Dvojích Projevů jsou v těchto oddílech zaznamenány podle dat v gregoriánském kalendáři, ve kterých k nim došlo. Výročí nejvýznamnějších událostí se dnes připomínají podle Bahá'í data na základě pravidel stanovených Badí' kalendářem, a jejich ekvivalenty v gregoriánském kalendáři se mohou rok od roku lišit. Školitel se nemusí se členy skupiny pouštět do diskuse o této záležitosti; tyto věci se jim postupně ozřejmí, až se budou ve svém společenství účastnit připomínek svatých dnů. Při těchto i dalších kolektivních aktivitách se často vyprávějí příběhy ze života Projevů a příběhy o prvních dnech této Víry, a to účastníkům umožní ještě hlouběji porozumět historickým okolnostem, jež daly prvotní impuls procesům, které dnes v jejich vesnici nebo sousedství probíhají.

Velikost tohoto Dne

Cíl

Získat hlubší porozumění významu tohoto Dne a příslibů, které pro lidstvo skýtá.

1. ČÁST

Jsme požehnáni poznáním toho, že žijeme ve velmi zvláštním období lidských dějin, v éře, kterou zahájili dva Projevy Boží, Bahá'u'lláh a Jeho Zvěstovatel Báb, kteří přišli, aby obnovili všechny stvořené věci. Přímou před očima sledujeme, jak síly, které uvolnili, mění lidskou společnost – jak starý svět pomíjí a nový se utváří na jeho místě. Je samozřejmě pravda, že umírání starého světa s sebou nese nevýslovné utrpení. Toto veliké utrpení a zkáza nás ovlivňuje a hluboce zarmucuje. Nejsme jím ale zkroušeni, protože chápeme, že se svět hbitě ubírá vstříc oné slavné civilizaci, kterou si představoval Bahá'u'lláh.

Toto je Den Boží. Možnost žít v takovém Dni je nezměrnou štědrostí, která ale s sebou přináší tíživé povinnosti. Abychom uměli ocenit tuto štědrost a vykonávali své povinnosti efektivně, musíme často rozjímat nad významem a velikostí tohoto Dne a stále více si uvědomovat, jaký záměr Bůh s lidstvem má. Cílem tohoto poměrně krátkého oddílu je seznámit vás s některými úryvky ze Spisů, které poukazují na význam Dne, v němž žijeme. Ještě dříve, než si prostudujete tyto úryvky a budete uvažovat o jejich významu, může být pro vás užitečné určit s ostatními členy své skupiny některé z cílů, které Bůh v dnešní době uložil lidstvu dosáhnout. Víme, že sjednocení národů světa je jedním z cílů, které se mají v tomto věku dosáhnout. Můžete uvést některé další?

2. ČÁST

Bahá'u'lláh praví:

„Vpravdě pravím, toto jest Den, kdy lidstvo může spatřit Tvář a uslyšet Hlas Přislíbeného. Rozeznělo se Boží volání a nad lidmi vysvitla záře Jeho zjevu. Všem lidem se patří, aby z desky svého srdce vyhladili stopy všech planých slov a s otevřenou myslí, zbavenou předsudků, pohlédli na znamení Jeho Zjevení, na důkazy Jeho Poslání a znaky Jeho slávy.“¹

1. Doplňte následující věty:

- a. V tento Den můžeme spatřit _____ a uslyšet _____ Přislíbeného.
- b. Rozeznělo se _____ a nad námi vysvitlo _____ Jeho _____.
- c. Je naší povinností vyhladit ze svých _____ všech

_____ a s _____ myslí
_____ pohlížet na
_____ Jeho Zjevení, _____ Jeho
Poslání a _____ Jeho slávy.

2. Kterou z následujících vět lze považovat za myšlenky, které brání lidem poznat pravdu Bahá'u'lláhova Zjevení?

- _____ „Náboženství mých rodičů mi bohatě stačí.“
- _____ „Lidstvo potřebuje duchovní jaro.“
- _____ „Náboženství je dobré pro ty, kteří ho potřebují.“
- _____ „Náboženství pouze vyvolává konflikty, a proto bychom se měli bez něho obejít.“
- _____ „Pokud mohu soudit, všechna náboženství jsou více méně stejná, a tak není rozdíl v tom, ke kterému patříte.“
- _____ „Bůh opustil lidstvo.“
- _____ „Všechny věci se musí obnovovat, včetně náboženství.“
- _____ „Věda dokazuje, že žádný Bůh neexistuje, všechny naše problémy lze vyřešit za použití rozumových schopností.“
- _____ „Nechci se upnout k žádnému náboženství.“
- _____ „Nepotřebuji náboženství pro to, abych žil duchovně.“
- _____ „Každému člověku by se mělo dovolit, aby poznával Boha vlastním způsobem. Proč bychom potřebovali nějaký Projev?“
- _____ „Máme Svata Písma svého náboženství. Nový Projev nepotřebujeme.“

3. Které z následujících skutečností patří ke znamením Bahá'u'lláhovy slávy?

- _____ Výřečnost Jeho promluvy.
- _____ Pronikavá síla Jeho Slova.
- _____ Proměna, která se odehrává v srdci těch, kteří přijdou do styku s Jeho Spisy.
- _____ Vliv, který má Jeho Učení na lidské myšlenky a činy.
- _____ Vliv, který má Jeho učení na směřování historie.
- _____ Vznešenost Jeho vize týkající se budoucnosti lidstva.
- _____ Jeho útrapy a soužení, které kvůli lidstvu snášel.
- _____ Jeho svrchovanost vzdor tomu, že byl obětí útlaku pozemských mocností.
- _____ Schopnost Jeho učení sjednocovat lidi všech náboženských vyznání i lidi, kteří pocházejí ze všemožných prostředí.
- _____ Stálý růst společenství Jeho následovníků.

_____ Síla Jeho Smlouvy překonávat všechny překážky a udržovat jednotu Jeho Věci.

_____ Velkolepost Jeho Správního řádu.

_____ Způsob, jakým se svět ubírá k tomu, co si představoval On.

3. ČÁST

Bahá'u'lláh praví:

„Veliký je vskutku tento Den! Všechna svatá Písma se o něm zmiňují jako o Dni Boha, což dosvědčuje jeho velikost. Duše všech Proroků Božích i všech Božích Poslů žíznily po tomto obdivuhodném Dni. Stejně tak k němu toužila dospět všeliká příbuzenstva světa. Když se však Denice Jeho Zjevení projevila na nebi Vůle Boží, byli všichni, kromě těch, jež se Všemohoucímu zalíbilo vést, přistiženi v něm ohromení a nedbalosti.“²

1. Doplňte následující věty

a. _____ je vskutku tento Den! Všechna _____ se o něm zmiňují jako _____, což dosvědčuje jeho _____.

b. Duše všech _____ i _____ po tomto _____ Dni.

c. Stejně tak k němu _____ světa.

d. Když se však Denice Jeho Zjevení _____, byli všichni kromě těch, jež _____ přistiženi _____ a _____.

2. Z výše uvedeného úryvku jasně vyplývá, že tento Den je dnem naplnění. Všichni Proroci a Poslové Boží předpovídali příchod Dne, kdy bude na Zemi nastolen mír a soulad. Bahá'u'lláh v tomto úryvku poukazuje na lidi, kteří dychtivě očekávali přislíbený Den, a vzdor tomu Ho nepřijali, když vyhlásil, že takový Den nadešel. Přemýšlí-li člověk o duši, která rozpoznává Bahá'u'lláha, napadne ho hodně podobností. Doplňte níže uvedená prázdná místa vhodnými slovy: bdělost, jistota, uvědomění, důvěra, naděje.

a. Přejít z dřímoty do _____

b. Přejít z nedbalosti do _____

c. Přejít ze sklíčenosti do _____

d. Přejít z podezřívavosti v _____

- e. Přejít z pochyb v _____
3. Co podle vašeho názoru způsobuje to, že se nějaké srdce otevře vůči Bahá'u'lláhovu Zjevení?

4. ČÁST

Bahá'u'lláh praví:

„Toto jest Den, kdy lidé byli zahrnuti nejznamenitější Boží přízní, Den, kdy všechny stvořené věci byly naplněny Jeho nejmocnější milostí. Je povinností všech národů světa urovnat vzájemné spory a v dokonalé jednotě a pokoji přebývat ve stínu Stromu Jeho péče a laskavé dobroty. Patří se, aby přilnuly v tento Den ke všemu, co vede k povznesení jejich postavení a co podpoří jejich nejlepší zájmy.“³

1. Doplňte následující věty:
- V tento Den byli lidé _____ nejznamenitější Boží _____.
 - V tento Den byly všechny stvořené věci _____ Boží nejmocnější _____.
 - Všechny národy světa musí _____ své _____ a v _____ a _____ přebývat ve stínu _____ Jeho _____ a _____.
 - Národy světa musí pevně přilnout ke všemu, co vede k _____ jejich _____ a co _____ jejich _____.
2. Co patří k „nejznamenitější přízni“, kterou Bůh udělil lidstvu v tento Den?
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
3. Co znamená slovo „vést“? _____
4. Sestavte seznam věcí, které můžete dělat, abyste podpořili nejlepší zájmy lidstva.
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

5. ČÁST

Bahá'u'lláh praví:

„Toto jest Den, kdy se lidem projevil Oceán Boží milosti, Den, kdy je svým jasem zaplavila Denice Jeho laskavé dobroty, Den, kdy oblaka Jeho štědré přízně zastínila celé lidstvo. Nyní je čas potěšit a osvěžit sklíčené posilujícím vánkem lásky a družnosti a živými vodami přátelství a dobročinnosti.“⁴

1. Doplňte následující věty:

- a. V tento Den se _____ Oceán Boží _____.
- b. Denice Jeho _____ je v tento Den _____ svým _____.
- c. V tento Den oblaka Jeho _____ celé lidstvo.
- d. _____ je čas _____ a _____ sklíčené posilujícím vánkem _____ a _____ a živými vodami _____ a _____.

2. Co může potěšit a povznést nějaký lid?

- _____ Získat přístup ke vzdělání.
- _____ Zvětšit schopnost konzultovat.
- _____ Když se na něj pohlíží se soucitem
- _____ Těžít z vědeckého pokroku
- _____ Podněcovat k podpoře té či oné politické strany nebo frakce
- _____ Číst Slovo Boží a dělit se o ně s ostatními.
- _____ Přemlouvat lidi, aby si kupovali na úvěr něco, co nepotřebují.
- _____ Mít větší povědomí o významu modlitby.
- _____ Povzbuzovat lidi v jejich snahách.

- _____ Pomáhat jim výřečně podávat své stížnosti úřadům pomocí legálních prostředků.
- _____ Účastnit se protestních shromáždění.
- _____ Pít alkohol, aby zapomenu na své problémy.
- _____ Využívat výhod systému zdravotnické péče.
- _____ Mít poblíž noční klub, aby se mohli pobavit.
- _____ Rozpoznat Projev Boží pro dnešní věk.
- _____ Spoléhat se na sílu boží pomoci.

6. ČÁST

Bahá'u'lláh praví:

„Rovnováhu světa narušuje rozechvívající vliv tohoto největšího, tohoto nového Světového řádu. Spořádaný život lidstva rozvrací působení tohoto jedinečného, tohoto úžasného Systému, jemuž podobnému nebyly smrtelné oči nikdy svědky.

Ponořte se do oceánu Mých slov, abyste mohli rozluštit jeho tajemství a objevit všechny perly moudrosti, které leží ukryty v jeho hlubinách. Mějte se na pozoru otálet ve svém odhodlání přijmout pravdu této Věci – Věci, skrze niž se odhalují skryté možnosti moci Boha a prosazuje se Jeho svrchovanost.“⁵

1. Doplňte následující věty:

a. _____ světa _____ rozechvívající
_____ tohoto největšího, tohoto _____.

b. _____ lidstva _____
působení tohoto _____, tohoto úžasného _____.

c. Měli bychom se _____ do _____ Jeho slov, abychom
_____ jeho _____ a _____
všechny perly _____, které leží ukryty v jeho hlubinách.

d. Neměli bychom _____ ve svém _____ přijmout
_____ této Věci.

e. Toto jest Věc, skrze niž se _____ Boží a prosazuje se Jeho _____.

2. Co znamená slovo „rovnováha“? _____

3. Co narušilo světovou rovnováhu? _____

4. Uveďte některá znamení, která ukazují, že svět ztratil svoji rovnováhu.

5. Uveďte některá znamení, která ukazují, že byl život lidstva rozvrácen.

6. Co je „úžasný Systém“, o němž se Bahá'u'lláh zmiňuje? _____

7. Jak se ponoříme do oceánu Bahá'u'lláhových slov? _____

8. Jak to ovlivní naše myšlenky, když se ponoříme do oceánu Jeho slov?

9. Jak to ovlivní naše činy, když se ponoříme do oceánu Jeho slov?

10. Odkud získáváme duchovní energii požadovanou pro práci na ustavení Bahá'u'lláhova Světového řádu? _____

11. Co znamená slovo „otálet“? _____

12. Jak to ovlivní naši duchovní energii, když otálíme v přijetí Pravdy Jeho Věci v její úplnosti? _____

7. ČÁST

‘Abdu’l-Bahá praví:

„Ó vy milovaní Pána! Toto jest den spojení, den shromáždění celého lidstva. Vpravdě Bůh miluje ty, kteří se podobní pevné zdi bijí za Jeho Věc v sevřeném šiku!‘ Povšimněte si, že On říká ‚v sevřeném šiku‘, což znamená být namačkáni a stlačeni k sobě, přičemž je jeden přitisknut k tomu druhému, a každý přitom podporuje své druhy. Bít se, jak se praví v posvátném verši, neznamená, v tomto největším ze všech zřízení, vyrazet vpřed s mečem a oštěpem, s kopím a ostrým

šípem – ale spíše ozbrojit se čistým záměrem, spravedlivými pohnutkami, prospěšnými a účinnými radami, zbožnými vlastnostmi, skutky, které těší Všemohoucího a vlastnostmi nebes. Znamená to vzdělání pro celé lidstvo, vedení pro všechny lidi, rozšiřování lahodných vůní ducha doširoka i do daleka, prohlašování Božích důkazů, předkládání přesvědčivých a Božích argumentů a konání dobročinných skutků.“⁶

1. Doplňte následující věty:

a. ‘Abdu’l-Bahá nám říká, že tento den je dnem _____, dnem _____ celého _____.

b. Vysvětluje, že Bůh _____ ty, kteří se podobní _____ za Jeho Věc v _____.

c. ‘Abdu’l-Bahá vysvětluje, že se „sevřeným šikem“ míní být _____ a _____, přičemž jeden _____ k druhému, a každý _____ své druhy.

d. Říká nám, že bít se ve službě Věci v tomto největším ze všech _____ neznamená vyrazet vpřed s _____ a _____, s _____ a _____, ale spíše _____, _____, _____, _____ a _____.

e. Bít se v tomto zřízení obdobně znamená _____ pro celé lidstvo, _____ pro všechny lidi, _____ doširoka i do daleka, _____ Božích _____, _____ a _____ a _____.

2. Toto jest den sjednocení lidstva. Abyste uměli ocenit, jak veliké úkoly před námi stojí, přemýšlejte o různých nesčetných rozděleních, kterými se lidé od sebe oddělují. Udělejte seznam co nevíce z nich.

3. Jaká síla může překonat všechny tyto rozepře?

4. Jaká je povaha bitvy, do níž jsme zapojeni?

5. Zaškrtněte zbraně, které se mají v této bitvě používat:

☐ Čistý záměr	☐ Hněv
☐ Zbožné vlastnosti	☐ Štědrost
☐ Spravedlivé pohnutky	☐ Síla modlitby
☐ Dychtivost po vůdčím postavení	☐ Chvályhodné skutky
☐ Povýšenost a pýcha	☐ Láska k Bohu
☐ Zaujetí pro spravedlnost	☐ Láska k lidstvu
☐ Nesebekritičnost	☐ Důvěra v Boha
☐ Pušky	☐ Užitečná a účinná rada
☐ Nože	☐ Síla jednoty
☐ Síla Slova Božího	☐ Peníze
☐ Samolibost	☐ Víra
☐ Sebezveličování	☐ Pokora

6. Je správné usilovat o nadvládu nad ostatními za účelem zjednáání spravedlnosti? _____

7. Které z uvedených činností máme dělat, když se pouštíme do duchovní bitvy za sjednocení lidstva?

_____ Prosazovat vzdělávání

_____ Nutit ostatní dělat to, co chceme my

_____ Učit Věc Boží

_____ Šířit Věc Boží

_____ Rozdělovat se do frakcí podle našich zájmů

_____ Bojovat za zájmy skupiny, ke které patříme

_____ Konat dobročinné skutky

_____ Předkládat přesvědčivé argumenty o pravdě Bahá'u'lláhova Zjevení

_____ Ponořit se do oceánu Jeho slov

_____ Utlačovat slabé a utiskované

_____ Vroucně se modlit

_____ Plenit majetek lidí

_____ Hromadit majetek kradením od druhých

8. ČÁST

Zvýšené povědomí o velikosti tohoto Dne vytváří v každém z nás touhu povstat, učit, sloužit a konat obětavé činy. Abyste tedy nespouštěli z očí naléhavost, s níž se musíte zabývat skutky služby Věci, naučte se nazpaměť následující úryvek z dopisu, jenž napsal Strážce:

„Není času nazbyt. Není místa k otálení. Zástupy lidí hladoví po Chlebu Života. Jevišťe je postaveno. Spolehlivý a neodvolatelný Příklad je dán. Vlastní Boží Plán byl uveden v pohyb. Získává na síle každým míjejícím dnem. Mocnosti nebeské a pozemské tajuplně napomáhají v jeho provedení. Taková příležitost je nenahraditelná. Ať pochybovač povstane a sám si ověří pravdu těchto tvrzení. Snažit se a vytrvat – to zajistí konečné a úplné vítězství.“⁷

ODKAZY:

1. srov.: *Bahá'u'lláhovy Vybrané Spisy* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1994), VII, odst. 1, str. 7.
2. Tamtéž, VII, odst. 2, str. 7.
3. Tamtéž, IV, odst. 1, str. 5.
4. Tamtéž, V, odst. 1, str. 5
5. srov.: Tamtéž, LXX, odst. 1–2, str. 77.
6. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1982), č. 207.2, str. 359–60.
7. Z dopisu z 28. ledna 1939, vydáno v *This Decisive Hour: Messages from Shoghi Effendi to the North American Bahá'ís, 1932–1946* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002), str. 28.

Život Bába

Cíl

Umět ocenit sílu Bábova krátkého a dramatického působení a naučit se vyprávět příběh Jeho života

ČÁST 1

Bábovo Zřízení začalo roku 1844 a trvalo pouhých devět let. Jeho prvotním záměrem bylo připravit cestu Bahá'u'lláhovu Zjevení. I když bylo období Bábova působení krátké, byly síly uvolněné Jeho Zjevením natolik silné, že bude jeho účinek pocíťován po stovky budoucích generací.

Báb, jenž se původně jmenoval Siyyid 'Alí-Muḥammad, se narodil 20. října 1819 v Šírázu, ve městě v jižním Íránu, který je též znám jako Persie. Většina lidí v Íránu patří k větvi islámu, která očekává příchod Božího Přislíbeného zvaného Qá'im. Slovo „Qá'im“ znamená „Ten, který povstane“.

Báb pocházel z významné rodiny, jejíž rodokmen sahal až k Muḥammadovi, Prorokovi islámu. Jeho otec zesnul, když byl ještě malým dítětem a vychovával Ho strýc z matčiny strany. Báb byl obdařen vrozeným poznáním a nepotřeboval se vzdělávat, ale i přesto se řídil přáním Svého strýce a začal v útlém věku chodit do školy. Jeho učitel však záhy rozpoznal Bábovy velké schopnosti a uvědomil si, že toto mimořádné dítě nemá co naučit. O Bábových školních dnech vyprávěl následující příběh:

„Jednoho dne jsem požádal Bába, aby přednesl úvodní slova Koránu... On váhal a hájil se, že pokud Mu nebude řečeno, co ta slova znamenají, v žádném případě se je nepokusí vyslovit. Předstíral jsem, že neznám jejich význam. ‚Vím, co ta slova znamenají,‘ podotkl můj žák, ‚s vaším svolením je vysvětlím.‘ Hovořil tak učeně a plyně, že jsem byl zasažen úžasem... Líbeznost Jeho promluvy mi stále setrvává v paměti. Cítil jsem se puzen vzít ho zpět k Jeho strýci a předat mu do rukou Svěření, které mi svěřil do péče. Byl jsem odhodlán mu říci, jak nehodný se cítím, abych učil tak pozoruhodné dítě. Našel jsem Jeho strýce samotného v kanceláři. ‚Přivedl jsem vám ho zpět,‘ řekl jsem, ‚a svěřuji Ho do vaší bdělé ochrany. Nemá se s Ním zacházet jako s pouhým dítětem, neboť v Něm už mohu spatřovat důkazy oné tajemné síly, kterou může odhalit pouze Zjevení Qá'ima. Je vaší povinností, abyste Ho zahrnul svou nejlaskavější péčí. Ponechte Ho ve svém domě, neboť mu vpravdě není třeba učitelů, jako jsem já.‘ Strýc Bába přísně pokáral. ‚Zapomněl jsi na mé příkazy?‘ pravil. ‚Nenabádal jsem Tě snad, aby ses držel příkladu Svých spolužáků, abys zachovával mlčení a pozorně naslouchal každému slovu, které Tvůj učitel promluví?‘ Když se mu dostalo Bábova slibu, že se bude poslušně řídit jeho příkazy, nařídil Bábovi, aby se vrátil do Své školy. Duše toho dítěte však nešlo zkrotit přísnými nabádáními Jeho strýce. Žádný výchovný prostředek nemohl potlačit proud Jeho intuitivního poznání. Den po dni neustával projevoval pozoruhodné důkazy nadlidské moudrosti, které jsem bezmocný vylíčit.“¹

Bábův strýc se nakonec rozhodl, že Mu dovolí, aby odešel ze školy. Pak začal se Svým strýcem pracovat jako kupec v Búšihru, což je město jihozápadně od Šírázu. Právě v tomto období života se Báb oženil. Se Svou manželkou měl syna jménem Aḥmad, který zemřel jako kojeneček rok předtím, než Báb vyhlásil, že je Přislíbeným Qá'imem.

Za Svého mládí prokazoval Báb znamení moci a velikosti, kterým se nikdo nemohl rovnat. Mimořádné vlastnosti, jimiž se měl během Svého krátkého a tragického působení vyznačovat, byly zjevné již tehdy. Strážce se o Něm zmiňuje takto: „...**jenná,**

mladistvá a nedolatelná osoba Bába, nesrovnatelného Svou mírností, nevyrušitelného ze Svého klidu, přitažlivého Svou promluvou.⁴² Části této knihy, které budou následovat, mohou jen nedostatečným způsobem popsat události Jeho života. Ale i toto krátké vyprávění by mělo v našich srdcích roznítit jiskru ohně lásky, kterou Báb zažehl v srdcích mnoha tisíců lidí v Persii i za jejími hranicemi.

1. Jak se Báb původně jmenoval? _____

2. Kde a kdy se Báb narodil? _____

3. Co znamená titul „Qá'im“? _____

4. Ke komu sahal rodokmen Bábovy rodiny? _____

5. Kdo odpovídal za výchovu Bába po smrti Jeho otce? _____

6. Co se míní tvrzením, že Báb byl Bohem obdařen vrozeným poznáním?

7. Co si myslel Bábův učitel, když poznal Jeho velké schopnosti?

8. Co znamená slovní spojení „nadlidská moudrost“?

9. Co dělal Báb, když odešel ze školy?

10. Jakými slovy se Strážce vyjadřuje o Bábovi?

11. Napište vlastními slovy příběh Bábových školních dní tak, jak ho vyprávěl Jeho učitel.

ČÁST 2

Krátce předtím, než Báb vyhlásil Své Poselství, několik lidí po celém světě vědělo hluboko ve svém srdci, že nový Den Boží se už co nevidět rozední. Jedním z nich byl Siyyid Kázim, svatá osobnost, která žila ve městě Karbilá v Iráku. Siyyid Kázim měl mnoho studentů a zasvětil život tomu, aby je připravoval na dlouho očekávaný příchod Qá'ima. Opakovaně jim říkal, že po jeho smrti mají opustit své domovy a se srdcem oprostěným ode všech pozemských tužeb se rozejít do světa, aby hledali příslibeného Milovaného.

Po úmrtí Siyyida Kázima strávil jeho nejvýznačnější student Mullá Ĥusayn čtyřicet dní modlitbou a meditací, během nichž dokořán otevřel své srdce Boží inspiraci. Po skončení těchto čtyřiceti dní odešel se dvěma druhy z Iráku a zahájil své hledání. Nejdříve odešel do Búšihru. Ale nezůstal tam dlouho, jelikož něco ho neodolatelně táhlo k severu, do Širázu. Když se přiblížil k onomu městu, požádal své dva druhy, aby odešli do jedné mešity a počkali na něho, dokud tam nepřijde.

Když se Mullá Ĥusayn téhož dne několik hodin před západem slunce procházel před širázskou branou, potkal mladou osobnost, která ho přivítala a pozvala do Svého domu, aby se osvěžil po dlouhé a obtížné cestě. Na Mullá Ĥusayna hluboce zapůsobil jemný, a přesto podmanivý způsob, kterým tento výjimečný Mladík hovořil. Mullá Ĥusayn ho následoval a brzy přišli ke dveřím skromně vyhlížejícího domu. Vešli do domu a odebrali se do horního pokoje. Okouzující Hostitel nařídil přinést džbán vody, aby si Jeho host mohl omýt prach z cesty. Poté Sám uvařil čaj a nabídl ho Mullá Ĥusaynovi. Po těchto pohostinných činech začal se Svým hostem rozmlouvat. Mullá Ĥusayn později vyprávěl o podrobnostech této historické rozmluvy:

„Bylo asi hodinu po západu slunce, když se mnou začal můj mladý Hostitel rozmlouvat. ‚Koho po Siyyidu Kázimovi,‘ zeptal se mě, ‚považujete za jeho nástupce a svého vůdce?‘ ‚V hodině své smrti,‘ odvětil jsem, ‚nás náš zesnulý učitel naléhavě nabádal, abychom opustili své domovy, abychom se rozešli doširoka a dodaleka a hledali příslibeného Milovaného. Tudíž jsem odcestoval do Persie, povstal jsem, abych uskutečnil jeho vůli, a stále se zaměstnávám svým hledáním.‘ ‚Dal vám,‘ dále se otázel, ‚váš učitel nějaké podrobné údaje týkající se charakteristických rysů Príslibeného?‘ ‚Ano,‘ odvětil jsem, ‚je urozeného rodu, znamenitého původu a ze sítě Fátimina. Co se Jeho věku týče, je Mu více než dvacet a méně než třicet. Je obdařen vrozeným poznáním. Je střední postavy, zdržuje se kouření a nemá žádnou tělesnou vadu.‘ Na chvíli se odmlčel a pak zvučným hlasem vyhlásil: ‚Pohled, všechna tato znamení se projevují ve Mně!‘ Poté se zabýval každým z výše uvedených znamení samostatně a přesvědčivě prokázal, že se všechna do jednoho vztahovala na Jeho osobu.“²

Báb během oné noci Mullá Ĥusaynovi jasnými a nezpochybnitelnými důkazy prokázal, že je příslibeným Qá'imem. S úžasnou rychlostí zjevil první část Svého komentáře k Súře Josefově, důležité kapitole Koránu. Poté oslovil Mullá Ĥusayna těmito slovy:

„Ó ty, který jsi ve Mě první uvěřil! Vpravdě pravím, Já jsem Báb, Brána Boží, a ty jsi Bábu'l-Báb, brána oné Brány. Na počátku Mě musí osmnáct duší spontánně a samo od sebe přijmout a uznat pravdu Mého Zjevení. Bez upozornění a pozvání musí každý z nich nezávisle hledat, aby Mě našel. A až bude jejich počet úplný, jeden z nich musí být vybrán, aby Mě doprovázel na Mé pouti do Mekky a Mediny. Tam předám šarífovi Mekky Boží Poselství. Pak se vrátím do Kúfy, kde opět v Mešitě onoho svatého města, projeví Jeho Věc. Je vaší povinností, abyste svým společníkům nebo jakékoli jiné duši nevyzradil to, co jste viděl a slyšel.“³

Toto slavné Zjevení naplnilo duši Mullá Ĥusayna vzrušením a radostí, bázní a údivem. „Jak chabý a bezmocný, jak skleslý a plachý jsem se dříve cítil! Tehdy jsem nemohl psát ani chodit, tak se mi trásly ruce a nohy. Obeznámenost s Jeho Zjevením však nyní natolik elektrizovala mou bytost, že jsem se cítil nadán takovou odvahou a silou, že i kdyby proti mně povstal svět, všechny jeho národy a mocipáni, vzdoroval bych sám a nebojácně jejich útoku. Vesmír se zdál jen pouhou hrstkou prachu, kterou svírám. Připadalo mi, že jsem hlasem zosobnělého Gabriela, který volá celé lidstvo: „Probuďte se, neboť hle! Jitřní Světlo se rozbřesklo. Povstaňte, neboť se projeví Jeho Věc. Brána Jeho milosti se dokořán otevřela, vstupte do ní, ó národy světa. Neboť Ten, kdo je vašim Přislíbeným, přišel!“⁴

Vyhlášení Bába se uskutečnilo v předvečer 23. května 1844. Bylo mu dvacet pět let. O řadu desetiletí později oslovil 'Abdu'l-Bahá u příležitosti výročí Bábova Vyhlášení skupinu věřících těmito slovy:

„Dnes je 23. května, výročí poselství a Vyhlášení Bába. Je to požehnaný den a úsvit projevu, jelikož příchod Bába byl počátečním světlem pravého jitra, ... je to požehnaný den, počátek nebeské štědrosti, začátek boží záře. Onoho dne roku 1844 byl Báb poslán, aby zvěstoval a prohlašoval Království Boží a oznamoval radostné zvěsti o příchodu Bahá'u'lláha a odolával opozici celého perského národa.“⁵

1. Co říkal Siyyid Kázim svým studentům, aby po jeho smrti udělali?

2. Co udělal Mullá Ĥusayn po úmrtí Siyyida Kázima?

3. Jak Báb věděl, že Mullá Ĥusayn dorazil do Šírázu?

4. Jaké otázky položil Báb Mullá Ĥusaynovi poté, co oba přišli do Bábova domu?

5. Jaké údaje uvedl Siyyid Kázim svým studentům ohledně osoby Qá'ima? _____

6. Čí je Fátima dcerou a co to znamená být „ze sítě Fátimina“? _____
7. Měl Báb ty vlastnosti, které Mullá Ĥusayn hledal? _____
8. Co znamená titul „Báb“? _____
9. Jaký titul dal Báb Mullá Ĥusaynovi? _____
10. Co tento titul znamená? _____
11. Co se muselo stát předtím, než Báb otevřeně prohlásil Svou Věc?

12. Vyjádřete svými slovy, co Mullá Ĥusayn řekl o oné památné noci, v níž rozpoznal příslibeného Qá'ima.

13. Kdy došlo k Bábovu Vyhlášení? _____
14. Kolik let bylo Bábovi v době Jeho Vyhlášení? _____

ČÁST 3

Po Mullá Ĥusaynovi sedmnáct dalších jedinců hledalo a nezávisle našlo Touhu svého Srdce, Bába. Každého vedl Bůh, aby poznal pravdu tohoto novorozeného Zjevení, někteří pomocí vizí a snů, někteří prostřednictvím modlitby a další během okamžiků rozjímání. Všechny tyto pozeňnané duše dosáhly v Širázu Bábovy přítomnosti. Až na jednu. Tou, která se

s Ním nesešla, byla vynikající a nadaná básnířka jménem Táhírih. O Bábovi se dozvěděla díky snu, uznala Ho jako příslibeného Qá'ima a stala se udatnou šířitelkou Jeho Věci. Osmnáctým člověkem, který se připojil k řadám Jeho následovníků, byl dvaadvacetiletý mladík známý jako Quddús. Třebaže byl mladý, měl Quddús příkladný charakter, a co se odvahy a víry týče, se mu mohl rovnat jen málokdo. Báb tyto první věřící spolu s Mullá Ĥusaynem prohlásil za osmnáct „Písmen Živoucího“.

Brzy poté, co byl počet Písmen Živoucího úplný, povolal si Báb Mullá Ĥusayna k Sobě a dal mu následující pokyny: „Dny našeho společného života se blíží ke konci. Má Smlouva s vámi je nyní uzavřena. Opásejte svá bedra úsilím a povstaňte k šíření Mé Věci. Necht' vás nevyděsí pohled na úpadek a zvrácenost této generace, jelikož Pán Smlouvy vám dozajista pomůže. Vpravdě vás zahrne Svou milující ochranou a povede vás od vítězství k vítězství. Jako mrak, který zalévá zemi svou štědrostí, prokřičujte zemi od jednoho konce k druhému a skrápějte její lid požehnáními, která se vám Všemohoucímu uráčilo ve Svém milosrdenství udělit... Na tuto pouť, na kterou se brzy máme vydat, jsme si za Svého společníka vyvolili Quddúse. Nechali jsme vás zde, abyste čelil útoku krutého a neúprosného nepřitele. Přesto buďte ujištěn, že vám bude udělen nevýslovně slavný dar. Na své cestě se ubírejte k severu a navštivte na ní Isfáhán, Káshán, Qum a Teherán. Úpěnlivě prostě všemocnou Prozřetelnost, aby vám milostivě umožnila dosáhnout v onom hlavním městě sídla pravé svrchovanosti a vstoupit do domu Milovaného. V onom městě se skrývá tajemství. Až se projeví, promění zemi v ráj. Doufám, že se budete podílet na jeho milosti a rozpoznáte jeho nádheru.“⁶

Poté, co dal Mullá Ĥusaynovi pokyny, aby odešel do Teheránu, povolal si Báb do Své přítomnosti ostatní Písmena Živoucího a každému určil zvláštní poslání. Ve Svých slovech na rozloučenou je vyzval, aby nechali stranou všechny pozemské tužby a rozešli se doširoka a dodaleka za účelem hlásání Jeho Věci. Oslovil je těmito slovy:

„Ó Moji milovaní přátelé! Jste nositeli jména Božího v tento Den. Byli jste vyvoleni jako klenotnice Jeho tajemství. Přísluší každému z vás, aby projevoval přídomek Boží a aby byl svými skutky a slovy příkladem znamení Jeho spravedlnosti, Jeho moci a slávy. Každý úd vašeho těla musí dosvědčovat vznešenost vašeho záměru, bezúhonnost vašeho života, opravdovost vaší víry a ušlechtilý charakter vaší oddanosti. Neboť vpravdě pravím, toto jest Den, o kterém Bůh ve Své Knize řekl: ‚Onoho dne jim na ústa vložíme pečeť, a přesto budou jejich ruce s Námi mluvit a jejich nohy budou svědky toho, co učinili.‘ Rozjímejte nad slovy Ježíše, kterými oslovil Své učedníky, když je posílal šířit Věc Boží. Takovými slovy jim přikázal povstat a splnit své poslání: ‚Jste jako oheň, který byl v temnotě noci zapálen na vrcholu hory. Necht' před očima lidí září vaše světlo. Tak čistý musí být váš charakter a míra vašeho odříkání, aby skrze vás mohli lidé na zemi rozpoznat a více se přiblížit k nebeskému Otci, který je Zdrojem čistoty a milosti. Neboť nikdo neviděl Otce, který je v nebesích. Vy, kteří jste Jeho duchovními dětmi, musíte být svými skutky příkladem Jeho ctností a dosvědčovat Jeho slávu. Jste solí země, ale když sůl ztratí svou chuť, čím bude osolena? Míra vašeho odpoutání musí být taková, že ať vstoupíte do jakéhokoli města, abyste hlásali a učili Věc Boží, neměli byste v žádném případě od jeho lidí očekávat potravu ani odměnu. Nikoli, až budete z toho města odcházet, měli byste setřást z nohou prach. Stejně jako jste do něj vstoupili čistí a neposkvřnění, právě tak musíte z toho města odejít. Neboť vpravdě pravím, nebeský Otec je vždy s vámi a dohlíží na vás.

Budete-li Mu věrní, dozajista vydá vašim rukám všechny poklady země a povýší vás nad všechny vládcce a krále světa!‘ Ó Má Písmena! Vpravdě pravím, nesmírně povznesený je tento Den nad dny Apoštolů minulosti. Nikoli, rozdíl je nezměřitelný! Jste svědky Úsvitu přislíbeného Dne Božího. Jste těmi, kteří pijí z mystického poháru Jeho Zjevení. Opásejte svá bedra úsilím a dbejte slov Boha, jak byla zjevena v Jeho Knize: ‚Hle, Pán tvůj Bůh přišel a s Ním je společenství Jeho andělů seřazených před Ním!‘ Očistěte svá srdce od světských tužeb a necht’ vás zdobí andělské ctnosti. Snažte se, abyste svými skutky mohli dosvědčit pravdu těchto slov Božích a strážte se, abyste se ‚neodvraceli‘, aby vás ‚nepřeměnil v jiný lid‘, který ‚se vám nebude podobat‘ a který vám sebere Království Boží. Dny, kdy se plané uctívání pokládalo za dostačující, skončily. Nadešel čas, kdy nic než nejčistší záměr, podepřen skutky neposkvrněné čistoty, nemůže vystoupit k trůnu Nejvyššího a být Jím přijat. ‚Dobré slovo stoupá k Němu a spravedlivý skutek způsobí, že bude před Ním povzneseno.‘ Jste těmi neurozenými, o kterých takto Bůh hovořil ve Své Knize: ‚A přejeme si prokázat přízeň těm, kteří byli v oné zemi poníženi a učinit je duchovními vůdci mezi lidmi a Svými dědici.‘ Byli jste povoláni k tomuto postavení, dosáhnete ho, pouze pokud povstanete, abyste zadusili každičkou pozemskou tužbu a vynasnažíte se stát těmi ‚Jeho ctěnými služebníky, kteří nemluví, dokud nepromluvil On, a kteří se řídí Jeho příkazy.‘ Jste prvními Písmeny, které vyšly z Prvotního Bodu, prvními Prameny, které vyprýštily ze Zřídla tohoto Zjevení. Úpěnlivě proste Pána svého Boha, aby dal, aby žádné pozemské závazky, žádné světské náklonnosti, žádné pomíjivé činnosti nepotřísnily čistotu oné milosti, která skrze vás proudí, nebo neztrpčily její sladkost. Připravuji vás na příchod mocného Dne. Vynaložte svou nejvyšší snahu, abych se Já, který vám nyní uděluji poučení, mohl ve světě, který přijde, před stolcem milosrdenství Boha radovat z vašich skutků a pyšnit se vašimi úspěchy. Tajemství dne, který má přijít, je nyní skryto. Nelze jej ani prozradit či odhadnout. Novorozené nemluvně onoho Dne předčí nejmoudřejší a nejmávanější muže této doby a nejobyčejnější a nejneučenenější lidé onoho období překonají v chápání nejučenější a nejuznávanější duchovní tohoto věku. Doširoka a dodaleka se rozejděte po této zemi a s neochvějnými nohama a posvěcenými srdci připravte cestu pro Jeho příchod. Nedbejte svých slabostí a chyb, upřete svůj zrak na nepřemožitelnou moc Pána, svého Boha, Všemohoucího. Nezpůsobil snad v minulých dnech, že Abraham, navzdory Své zdánlivé bezmocnosti, zvítězil nad Nimrodovými vojsky? Neumožnil snad Mojžíši, jehož jediným společníkem byla Jeho hůl, přemoci faraóna a jeho voje? Neustanovil snad nadvládu Ježíše, chudého a ubohého, jakým byl v očích lidí, nad spojenými silami židovského lidu? Nepodrobil snad barbarské a bojovné kmeny Arábie, svaté a přeměňující kázni Muhammada, Svého Proroka? Povstaňte v Jeho jménu, plně v Něho vložte svoji důvěru a buďte ujistěni o konečném vítězství.“⁷

1. Jaký titul dal Báb prvním věřícím, kteří Ho rozpoznali jako přislíbeného Qá’ima? _____
2. Kolik těchto Písmen Živoucího bylo? _____

3. Kdo jako první rozpoznal Bába? _____
4. Kdo byl posledním Písmenem Živoucího? _____
5. Čím byla Písmena Živoucího vedena, aby rozpoznala pravdu Bábova Zjevení?

6. Které z Písmen Živoucího nedosáhlo Bábovy přítomnosti? _____
7. Krátce poté, co byl počet Písmen Živoucího úplný, povolal si Báb Mullá Ĥusayna do Své přítomnosti a dal mu následující pokyny: „Dny našeho _____ se _____ ke _____. Má _____ s tebou je nyní _____ svá bedra _____ a _____ k šíření Mé _____. Necht' _____ na _____ této _____, jelikož _____ Ti _____. Vpravdě tě _____ Svou milující _____ a povede tě od _____ k _____. Jako _____, který zalévá zemi svou štědrostí, _____ zemí od jednoho konce k druhému a _____ její lid _____, která se ti _____ uránilo ve Svém milosrdenství udělit.“
8. Koho si Báb vyvolil, aby Ho doprovázel na pouti? _____
9. Kam se měl Mullá Ĥusayn podle Bába vydat?

10. Jakou naději vyjádřil Báb v souvislosti s osobou Mullá Ĥusayna?

11. Možná si budete přát naučit se nazpaměť alespoň část řeči, kterou Báb pronesl k Písmenům Živoucího.

ČÁST 4

V říjnu 1844 se Báb za Quddúsova doprovodu vydal na pouť do Mekky a Mediny. Tato dvě města, která leží v Arábii, považují vyznavači islámu za posvátná. V Búshihru nasedl Báb se Svým společníkem na loď, která s nimi obeplula Arabský poloostrov, a přibližně o dva měsíce později dorazila do okolí Mekky. Když Báb pobýval v Mekce, napsal dopis šarífovi, což byl starosta města a ochránce jeho svatyně. Báb v onom dopise jasně vysvětlil Své Poslání a vyzval šarífa, aby přijal Jeho Věc. Avšak šaríf, který byl zaměstnán svými záležitostmi, opomenul odpovědět na boží Poselství. Z Mekky odcestoval Báb s Quddúsem do Mediny, kde jsou schraňovány tělesné ostatky Proroka Muĥammada. Po návštěvě tohoto svatého města se na lodi vydali na zpáteční

cestu do Persie. Když loď dorazila do Búshihru, dal Báb Quddúsovi pokyn, aby pokračoval v cestě do Šírázu:

„Dny vašeho společného života se Mnou se chýlí ke konci. Hodina odloučení udeřila, odloučení, po kterém nepřijde znovu shledání vyjma v Království Božím... V ulicích Šírázu vás zahrnou urážkami a vaše tělo budou sužovat ta nejkřutější zranění. Přežijete hanebné chování svých nepřátel a dosáhnete přítomnosti Toho, kdo je předmětem našeho zbožňování a lásky. V Jeho přítomnosti zapomenete na veškerou újmu a potupu, které vás postihnou. Zástupy Nezřeného vám pospíší na pomoc a celému světu prohlásí vaše hrdinství a slávu. Vám bude patřit nevýslovná radost, abyste se kvůli Němu plnými doušky napil z poháru mučednictví. I já budu kráčet stezkou oběti a připojím se k vám v říši věčnosti.“⁸

1. Kdy se Báb vydal na pouť? _____

2. Do jakých měst šel Báb na Své pouti? _____

3. Komu psal Báb v Mekce? _____

4. Proč je Medina pro muslimy svatým městem? _____

5. Na následující řádky napište svými slovy, co řekl Báb Quddúsovi, když dospěli do Búshihru?

6. Koho slíbil Báb Quddúsovi potkat? _____

ČÁST 5

V Šírázu se začal Quddús dělit o Bábovo Poselství velmi horlivě. Ale záhy čelil opozici islámského duchovenstva a místodržitele provincie, který přikázal Quddúse ještě spolu s jeho dvěma společníky zatknout. Místodržitel, jenž byl krutým a zlým člověkem, nařídil jejich veřejné potrestání. Spálili jim vousy na bradě, propíchnuli jim nos a vzniklou dírou protáhli provaz, a poté je v tomto ostudném stavu vodili za onen provaz po ulicích. „To bude pro lidi v Šírázu odstrašující lekcí,“ byl místodržitelův příkaz, „a poznají, jaký je za kacířství trest.“⁹ Quddúse s jeho společníky vyhnali z města poté, co museli snášet toto nedůstojné zacházení, a varovali je, že je usmrtí, pokud se pokusí vrátit. Těmto hrdinským duším se tím dostalo cti být prvními, které byly v Persii pronásledovány pro svou novou Víru. ‘Abdu’l-Bahá poukazoval na ony tisíce lidí, kteří byli později pronásledováni na stezce svého Milovaného, Bába, těmito slovy:

„...snášeli ty nejžalostnější obtíže a kruté soužení. Odolávali zkouškám s podivuhodnou silou a ušlechtilým hrdinstvím. Tisíce jich bylo uvězněno, potrestáno, pronásledováno a umučeno. Jejich domy zpustošili a zničili a jejich majetky zabavili. S největší ochotou obětovali své životy a ve své víře zůstali neochvějní až do samotného konce. Tyto skvělé duše jsou lampami Boha, hvězdami svatosti, které slavně září z věčného obzoru vůle Boží.“¹⁰

Po vynesení tak nespravedlivého trestu pro Quddúse a jeho společníky obrátil místodržitel svůj hněv proti Bábovi. Vyslal do Búshiru své jízdní strážce s pokyny Ho zatknout a přivést v řetězech do Šírázu. Báb mezitím odjel na koni z Búshiru a mířil do Šírázu. Právě v divočině mezi těmito dvěma městy Ho potkala jízdní eskorta. Velitel eskorty vyprávěl mnohem později příběh o tomto setkání:

„Když jsme se k němu přiblížili, pozdravil nás a otázal se nás na cíl cesty. Myslel jsem si, že nejlepší bude skrýt před ním pravdu a odvětil jsem, že nám místodržitel Fársu nařídil, abychom v blízkém okolí prováděli určité šetření. S úsměvem poznamenal: ‚Místodržitel vás poslal, abyste Mě zatkli. Tady jsem; číňte si se Mnou, jak je vám libo. Tím, že jsem vám vyšel naproti, zkrátil jsem délku vašeho pochodu a ulehčil jsem vám, abyste Mě našli.‘ Žasl jsem nad jeho poznámkami a podivoval se jeho upřímností a přímočarostí. Nemohl jsem si však vysvětlit jeho připravenost podvolit se ze Své vlastní vůle přísné kázní vládních úředníků a riskovat tak vlastní život a bezpečí. Pokoušel jsem se ho nebrat na vědomí a chystal se k odchodu, když ke mně přistoupil a pravil: ‚Přísahám při spravedlnosti Toho, kdo stvořil člověka, odlišil ho od zbytku Jeho tvorů a dal, aby jeho srdce bylo učiněno sídlem Jeho svrchovanosti a poznání, že celý Svůj život jsem nepronesl slova, které by nebylo pravda a neměl jiného přání vyjma blahobytu a rozvoje Svých spoluobčanů. Pohrdám vlastním pohodlím a vyhýbám se tomu, abych byl příčinou bolesti či zármutku kohokoli. Víím, že mě hledáte. Raději se vydám do vašich rukou, než abych vás a vaše společníky vystavoval zbytečným mrzutostem kvůli Mně.‘ Tato slova mě hluboce dojala. Bezděčně jsem sesedl z koně, políbil jsem mu třmeny a oslovil ho těmito slovy: ‚Ó světlo očí Proroka Božího! Zapřísahám vás při tom, kdo vás stvořil a obdařil vás takovou vznešeností a mocí, abyste vyhověl mé žádosti a odpověděl na mou modlitbu. Úpěnlivě vás prosím, abyste uprchl z tohoto místa a utekl před tváří Ĥusayna Khána, bezohledného a opovrženého místodržitele této provincie. Děším se jeho pletich proti vám; bouřím se při

pomyšlení, že jsem nástrojem jeho zlých úmyslů proti tak nevinnému a ušlechtilému potomku Proroka Božího...‘ Na mou snažnou žádost dal tuto odpověď: ‚Nechť vás Pán, váš Bůh, odmění za vaši velkomyslnost a vznešený úmysl. Nikdo nezná tajemství Mé Věci, nikdo nemůže pochopit její taje. Nikdy neodvrátím Svou tvář od příkazu Boha. Pouze On je Mou jistou Pevností, Mou Oporou a Útočištěm. Dokud nebude Má poslední hodinka na dosah ruky, nikdo se neodváží Mě napadnout, nikdo nemůže zmařit plán Všemohoucího. A až má hodina nadejde, s jak velikou radostí se zhluboka napiji z poháru mučednictví v Jeho jménu! Tady jsem, vydejte Mě do rukou vašeho pána. Nebojte se, neboť vám nikdo nebude dávat vinu.‘ Kývnul jsem na souhlas a vykonal jeho přání.“

11

Báb okamžitě pokračoval v cestě do Šírázu. Šel svobodný a bez řetězů před strážemi, které Ho uctivě následovaly. Když Báb dorazil do Šírázu, byl předveden před místodržitele, který s Ním zacházel tak krutě, že to budilo pohoršení. Veřejně Bába káral a kritizoval. Pak Ho propustil s tím, aby na Něho dohlížel Jeho strýc. I když se Báb směl vrátit domů, byla Jeho svoboda omezena. Pouze členům Jeho rodiny a několika dalším bylo dovoleno Ho vídat. A přesto navzdory pokusům místodržitele i duchovenstva o zadržení Jeho vlivu počet Jeho následovníků v budoucích měsících rychle narůstal.

Zprávy o Bábově významném Vyhlášení se rozšířily natolik, že se perský král rozhodl situaci prozkoumat, a proto vyslal jednoho ze svých nejdůvěryhodnějších a nejzkušenějších učenců do Šírázu. Tento učený muž byl hostem v domě samotného místodržitele a s Bábem se setkal celkem třikrát. Byl odhodlán Bábovy argumenty vyvrátit, avšak na každém setkání na něho Bábovo poznání, výřečnost i moudrost dělaly stále větší dojem. Jméno, pod nímž stal se tento učenec znám, zní Vahíd. Při třetím setkání byl Vahíd o božském Postavení tohoto Mladíka už přesvědčen zcela. Vahíd později vysvětlil, že se při svých setkáních s Bábem cítil „pokorný jako prach pod Bábovými nohama“. Okamžitě zaslal na králův dvůr písemnou zprávu a na Bábov pokyn odjel ze Šírázu. Od onoho dne zasvěcoval své síly dalšímu šíření Jeho Věci a nakonec položil na stezce svého Milovaného život.

S Bábovou rostoucí mocí a slávou se stupňoval i místodržitelův hněv. Opět nařídil Jeho zatčení. Místodržitel tentokrát pojal úmysl Bába usmrtit, a poslal tedy jednoho policejního úředníka, aby Ho v hluboké noci v domě Jeho strýce zatkl. Ale téže noci vypukla v Šírázu morová epidemie a celého města se zmocnila panika. Během několika hodin zemřelo na obávanou nemoc přes sto lidí. V ulicích bylo slyšet výkřiky plné bolesti a smutku a obyvatelé města ve zmatku prchali pryč. Úředník si nebyl jist tím, co má dělat, a přivedl proto Bába k sobě domů. Po svém příchodu se s hrůzou dozvěděl, že jeho syn na tuto nemoc umírá. Celý zoufalý se vrhl Bábovi k nohám a snažně prosil za odpuštění. Policejní úředník, jehož syna Báb zázračně vyléčil, rozpoznal v propuknutí onoho moru Boží Ruku a úpěnlivě prosil místodržitele, aby Bába propustil. Místodržitel, který se bál o životy své rodiny i ostatních lidí, s tím souhlasil pod podmínkou, že Báb opustí Šíráz.

Na podzim roku 1846 odešel Báb do Isfáhánu, města na sever od Šírázu. Když se loučil se Svým strýcem, řekl mu: „Znovu se s vámi setkám uprostřed ázerbájdžánských hor, odkud vás vyšlu, abyste získal mučednickou korunu. Já Sám vás

budu spolu s jedním Svým věrným učedníkem následovat a připojím se k vám v říši věčnosti.“¹²

1. Co dělal Quddús, když přišel do Šírázu? _____

2. Kdo se stavěl Quddúsovi na odpor, když začal v Šírázu učit novou Víru? _____

3. Co znamená slovo „duchovenstvo“? _____

4. Jakými slovy lze popsat místodržitelův charakter? _____

5. Jaký trest uložil místodržitel Quddúsovi a jeho společníkům? _____

6. Co znamená slovo „kacířství“? _____
7. Co místodržitel nařídil svým strážím poté, co vyhnali Bába a jeho dva společníky ze Šírázu? _____

8. Co dělal Báb, když se s Ním stráž setkala? _____

9. Báb řekl veliteli stráží, které byly vyslány kvůli tomu, aby Ho zatkly: „_____ vás _____, abyste Mě _____ jsem; číňte se _____, jak _____. Tím, že jsem vám vyšel _____, _____ jsem _____ vašeho _____ a _____ vám, abyste Mě _____.“ Velitel se snažil Bába nebrat na vědomí a připravoval se k odchodu, když Báb pravil: „_____ vlastním _____ a _____ se tomu, _____ abych _____ byl _____ či _____ kohokoli. _____, že Mě _____. Raději _____ do vašich _____, než abych _____ vás _____ a _____ vaše _____ kvůli Mně.“
10. Jak Báb odzbrojil nepřítelství Svých stráží? _____

11. Jakým způsobem Báb dorazil do Šírázu? _____

12. Jaké akce podnikl místodržitel proti Bábovi? _____

13. Jaký byl účinek pokusů, které uskutečňovali místodržící a duchovenstvo v budoucích měsících za účelem skoncování s Bábovým vlivem? _____

14. Kdo to byl Vaḥíd? _____

15. Jak místodržitel reagoval na Bábovu rostoucí popularitu? _____

16. Co nakonec přimělo místodržitele, aby propustil Bába a dovolil Mu odejít ze Šírázu? _____

17. Kam šel Báb, když opustil Šíráz? _____

18. Kdy Báb podnikl Svou cestu? _____

19. Co Báb pověděl Svému strýci, když se s ním loučil? _____

20. S dalším členem své skupiny vytvořte dvojici a se svým partnerem se střídáte ve vyprávění příběhu o tom, jak se jízdni eskorta setkala s Bábem v divočině mezi Búshihrem a Šírázem.

ČÁST 6

Když se Báb přiblížil k městu Isfáhánu, napsal dopis místodržiteli oné provincie a žádal ho, aby Mu určil místo, kde má bydlet. Tento místodržitel byl spravedlivý muž a měl čisté srdce. Zdvořilost a sloh Bábova dopisu na něho zapůsobily natolik, že dal pokyn nejvyššímu náboženskému představiteli provincie, aby Bába přijal ve svém domě a poskytl Mu vřelá a štědrá přijetí.

Za Bábova pobytu v Isfáhánu k Němu den co den přicházely davy lidí, aby se s Ním sešly a naslouchaly Jeho moudrým slovům. Avšak Bábova rostoucí popularita vzbudila žárlivost u místních duchovních, kteří se báli toho, že přijdou o své mocenské postavení a autoritu, které se dlouho těšili. Začali o Bábovi šířit různé zvěsti a doufali, že proti Němu podnítí podezřívavost. Když se to nepodařilo, vymysleli plán, jak se Ho zbavit.

Místodržitel, který si byl pletich duchovenstva vědom, pozval Bába k pobytu v jeho domě. A tam začal místodržitel v průběhu hodin, jež strávil rozmluvami s Bábem, postupně chápat velikost Jeho Zjevení. Když místodržitel jednoho dne seděl s Bábem v zahradě svého domu, oslovil Bába těmito slovy:

„Všemohoucí Dárce mne obdařil velkými dary. Nevím, jak s nimi nejlépe naložit. Když jsem byl nyní díky pomoci Boží přiveden k tomu, abych rozpoznal toto Zjevení, je mou vroucí touhou zasvětit všechn svůj majetek na podporu jeho zájmů a rozšíření jeho slávy. Mým záměrem je odebrat se s Tvým svolením do Teheránu a učinit, co jen budu moci, abych získal pro tuto Věc krále, jehož důvěra ve mě je pevná a neotřesitelná.“¹³

Na tento výlev lásky a oddanosti odvětil Báb takto:

„Kéž vás Bůh za vaše vznešené záměry odmění Tak ušlechtilý úmysl je Mi ještě cennější než čin samotný. Vaše a Mé dny jsou sečteny, je jich však tak málo, že Mi neumožní být svědkem uskutečnění vašich nadějí, ani vám nedovolí, abyste jich dosáhli. Nikoli prostředky, které si bláhově představujete, přivodí všemocná Prozřetelnost triumf Jeho Víry. Prostřednictvím chudých a obyčejných lidí této země, krve, kterou prolíjí na Jeho stezce, zajistí všemohoucí Vládce zachování Jeho Věci a zpevnění jejích základů. Tentýž Bůh vloží v příštím světě na vaši hlavu korunu nesmrtelné slávy a zahrne vás svým neocenitelným požehnáním. Z celkové délky vašeho pozemského života zbývají jen tři měsíce a devět dní a poté si s vírou a ujištěním pospíšíte do svého věčného příbytku.“¹⁴

O tři měsíce a devět dní později místodržitel Isfahánu zesnul, přesně tak, jak to Báb předpověděl. Krátce po jeho smrti zaslal jeho nástupce králi do Teheránu vzkaz, v němž se ho ptal, co má s Bábem udělat. Král mu nařídil, aby poslal Bába v přestrojení do hlavního města, kde se s Ním král zamýšlel setkat. A tak ve společnosti jízdny eskorty začal Báb Svou cestu do Teheránu.

1. Komu Báb napsal, když se přiblížil k městu Isfáhánu? _____

2. Jakými slovy lze popsat charakter místodržitele Isfáhánu? _____

3. Jaké pokyny dal místodržitel nejvyššímu náboženskému představiteli provincie? _____

4. Co vyvolalo žárlivost u isfáhánských duchovních? _____

5. Oč se duchovní báli, že přijdou, pokud by se Bábovi i nadále dovolilo šířit Své Poselství? _____

6. Co udělal isfáhánský místodržitel, aby ochránil Bába před pletichami duchovních? _____

7. Co nabízel místodržitel pro Bábovu Věc udělat? _____

8. Jak Báb odpověděl na místodržitelovu nabídku? _____

9. Jakou hlubokou pravdu o pokroku Věci Boží sdělil Báb ve Své odpovědi místodržiteli? _____

10. Jaké rozkazy dal král místodržitelovu nástupci? _____

ČÁST 7

V té době byl perským premiérem sobecký a neschopný muž. Báal se toho, že kdyby Báb přišel do Teheránu a setkal se s králem, přišel by o své postavení a moc. Přesvědčil tedy krále, aby změnil své příkazy, a poslal Bába do provincie v Ázerbájdžánu na severozápadě země.

Když Báb v červnu 1847 dorazil za doprovodu stráží do Tabrízu, hlavního města provincie, zavedli Ho do jednoho z domů ve městě, který byl vybrán k Jeho uvěznění. Vchod do domu strážil oddíl vojáků. Nikomu nebylo dovoleno, aby Ho navštívil, kromě dvou Jeho následovníků. Lidé z města byli varováni, že každý, kdo se pokusí se s Bábem setkat, bude uvržen do vězení a bude mu zabaven veškerý majetek.

Báb zůstal v Tabrízu jen krátce a pak byl přemístěn do pevnosti Máh-Kú, která se nachází v ázerbájdžánských horách daleko od velkých měst a městeček. Premiér se domníval, že když pošle Bába do tohoto odlehlého a nehostinného koutu země, Jeho vliv se zmenší a na Jeho Víru se zapomene. Avšak neuvědomil si, že byla-li už jednou lampa náboženství Božího zapálena, žádná lidská ruka nemůže její plamen uhasit. Báb si Svým majestátem a milující laskavostí záhy získal vážnost a obdiv nejen úředníků, kteří měli pevnost na starosti, ale i lidí z daného kraje.

Přísná omezení, kterým byl Báb podroben, se tak začínala postupně uvolňovat. Dveře od pevnosti se otevřely Jeho následovníkům, kteří do ní v rostoucím počtu přicházeli z různých částí Persie, aby Ho navštívili. Báb v době Svého věznění v Máh-Kú zjevil Perský Bayán, nejdůležitější ze všech Svých spisů. V této knize stanovil zákony Svého Zřízení, jasně a přímo oznámil příchod dalšího Zjevení, většího než je Jeho vlastní, a vyzýval Své následovníky, aby hledali „Toho, jehož Bůh projeví“ a našli Ho. Jeden z raných věřících, který tehdy žil v Máh-Kú, popsal zjevení Perského Bayánu těmito slovy:

„Ti, kteří pobývali na úpatí hory, mohli jasně slyšet Bábův hlas, když diktoval zásady Své Víry a její učení. Melodie Jeho zpěvného pronášení, rytmický proud veršů, které prýštily z Jeho rtů, uchvátily naše uši a pronikly nám přímo do duše. Hora a údolí v mnohonásobné ozvěně opakovaly majestátnost Jeho hlasu. Přitažlivost Jeho promluvy nás rozehvívala až do hloubi srdce.“¹⁵

Když se premiér dověděl o tom, že si Báb získal lásku a podporu lidí z Máh-Kú a že se Jeho Víra i nadále šíří po celé zemi, vydal příkaz, aby byl Báb okamžitě přemístěn do pevnosti Chihríqu. Ale i tam byli lidé z okolních měst a úředníci z pevnosti přivábeni Bábovou přitažlivou osobností. Ba i někteří nejvýznačnější duchovní z dané oblasti přijali novou Víru a opustili své privilegované postavení, aby rozšířili řady Jeho následovníků.

Jakmile se premiér doslechl o událostech, k nimž v Chihríqu došlo, vydal rozkazy, aby Bába okamžitě poslali do Tabrízu. Tam bylo svoláno shromáždění náboženských představitelů za tím účelem, aby Bába vyslechli a našli ten nejúčinnější způsob, jak skoncovat s Jeho vlivem. Stalo se to přibližně v červenci 1848. Na tomto shromáždění se duchovní a vládní úředníci snažili Bába pokořit, ale byli přemoženi Jeho majestátem a velikostí. Když se Bába dotázali: „Za koho se vydáváte a jaké je poselství, které jste přinesl?“, vyhlásil:

„Já jsem, Já jsem, Já jsem Přislíbený! Já jsem Ten, Jehož jméno jste po tisíc let vzývali, při Jehož zmínce jste vstávali, Jehož příchodu jste toužili být svědky, a pro hodinu Jehož Zjevení jste se modlili k Bohu, aby ji urychlil. Vpravdě, pravím, přikazuje se národům Východu i Západu poslouchat Mé slovo a přísahat věrnost Mé osobě.“¹⁶

Několik dní po tomto setkání převezli Bába zpět do Chihríqu. Jeho nepřátelé doufali, že když Ho přivedou do Tabrízu, donutí Ho, aby se vzdal Svého Poslání. Ale nakonec došli k přesvědčení, že pokud Báb zůstane naživu, nebude možné zadržet příliv Jeho rostoucího vlivu mezi lidmi v Persii.

1. Jaká slova popisují charakter tehdejšího perského premiéra?

2. Proč se premiér bál o krále, až se setká s Bábem?

3. Co premiér udělal, aby Bábovi zabránil setkat se s králem?

-
4. Proč vojáci hlídali vchod do domu, v němž Báb v Tabrízu pobýval? _____

 5. Jakého varování se lidem z města dostalo? _____

 6. Kam převezli Bába po Jeho krátkém pobytu v Tabrízu?

 7. Uveďte, co se premiér domníval, že se s Bábovou Věcí stane, až Ho uvězní v Máh-Kú?

 8. V čem se premiér ve svých soudech mýlil? _____

 9. Jak se brány Bábova vězení v Máh-Kú otevřely Jeho následovníkům? _____

 10. Jakou důležitou Knihu zjevil Báb za Svého věznění v pevnosti Máh-Kú? _____

 11. Uveďte některá témata Perského Bayánu. _____

 12. Báb v Bayánu své následovníky vyzýval, aby Někoho hledali a našli. Koho? _____

 13. Co premiér udělal, když se doslechl, že se Bábova Víra i nadále šíří? _____

 14. Jak Bábovu Víru ovlivnil Bábův přesun do Chihríqu? _____

 15. Čeho si Bábovi nepřátelé mysleli, že dosáhnou tím, že Bába převezou z Chihríqu do Tabrízu?

16. Jaké otázky úřady Bábovi při výslechu pokládaly? _____

17. Jakým vyhlášením odpověděl Báb na jejich otázky? _____

ČÁST 8

‘Abdu’l-Bahá o Bábovi pravil:

„Pokud jde o Bába - necht’ je Mu má duše obětována - vyhlásil Svou Věc v mladém věku, to jest, když dovršil dvacátý pátý rok Svého požehnaného života... Sám samojediný, způsobem, který je nade vši představitost, prosadil Věc Boží mezi Peršany, již jsou proslulí svým náboženským fanatismem. Tato slavná Duše povstala s takovou silou, že otřásla základy náboženství, morálky, podmínek, zvyků a obyčejů Persie, a ustavila nová pravidla, nové zákony a nové náboženství. I když se Ho vlada, téměř všichni členové stavu duchovních a představitelé veřejnosti pokoušeli zničit a pokořit, On jim bez cizí pomoci odolával a uvedl do pohybu celou Persii. Mnoho ‘ulamá, veřejných činitelů a ostatních lidí s radostí obětovalo své životy za Jeho Víru a pospíchalo na planinu mučednictví.

Vlada, lid, teologové i významné osobnosti si přáli zhasit Jeho světlo, avšak nepodařilo se jim to. Nakonec vyšel Jeho měsíc. Jeho hvězda se rozzářila. Jeho základy byly pevně postaveny. Jeho místo úsvitu se zalilo světlem. Vdechl boží učení neosvícenému zástupu a dosáhl jedinečného vlivu na myšlení, morálku, zvyky a chování Peršanů. Oznámil Svým stoupencům radostné zprávy o zjevení Slunce Bahá a připravil je na to, aby v Něho uvěřili.

Obdivuhodná znamení a velkolepé výsledky, vliv na názory a myšlení lidí, základy pokroku a zásady úspěchu a blahobytu, které přinesl tento mladý kupec, představují největší důkaz o tom, že byl dokonalým Učitelem. Každý spravedlivý člověk tomu vždy bez váhání uvěří.“¹⁷

Vyzýváme vás, abyste si připravili a poté pronesli krátkou přednášku o Bábově životě, a to na základě výše uvedených ‘Abdu’l-Baháových slov a historie, kterou jste až doposud studovali.

ČÁST 9

Roku 1850 nařídil nový perský premiér, který byl stejně krvežíznivý jako ten předchozí, Bábovu popravu. Báb byl opět převezen z Chihríqu do Tabrízu. Zde byl uvězněn v cele, která sousedila se dvorem, který měl být dějištěm Jeho umučení.

Když Bába odváděli do cely smrti, nějaký mladík si prorazil cestu davem a vrhl se Bábovi k nohám. „Neodháněj mě od Sebe, ó Mistře,“ prosil mladík. Snažně žádal Bába, aby mu dovolil Ho následovat, ať půjde kamkoli. „Vstaň,“ odpověděl Báb, „a buď si jistý, že budeš se Mnou. Zítřa budeš svědkem toho, co Bůh nařídil.“¹⁸ Mladíka okamžitě společně s jeho dvěma druhy zatkli a umístili ho do stejné cely, ve které byl uvězněn Báb a Jeho tajemník. Tento mladý muž se stal známý jako Anís.

Anís se dozvěděl o novém Poselství od Samotného Bába, když Báb poprvé krátce pobýval v Tabrízu, a to vzdor přísným omezením, která byla v té době ohledně styku obyvatel města s Ním uložena. Tak silný byl oheň lásky k Bohu, který hořel v Anísově srdci, že jeho jedinou touhou bylo obětovat se pro svou novou Víru. Avšak jeho nevlastní otec byl chováním svého syna poplašen, a tak omezil Anísovi možnosti pohybu a přísně na něho ve svém domě dohlížel. Anís tam trávil týdny modlitbou a meditací a úpěnlivě prosil Boha, aby mu ještě jednou dovolil dosáhnout přítomnosti svého Milovaného. Poté jednoho dne, když byl pohroužen do modlitby, se mu dostalo kromobyčejného vidění. Uviděl Bába, jak před ním stojí a volá na něho. Anís se Mu vrhl k nohám. „Raduj se,“ řekl mu Báb, „blíží se hodina, kdy budu právě v tomto městě zavěšen před očima davu a padnu za oběť palbě nepřítele. Nikoho jiného nežli tebe si nevyvolím, aby se se Mnou podělil o pohár mučednictví. Zůstávej ujistěn, že se tento slib, který ti dávám, vyplní.“¹⁹ A tak Anís začal trpělivě čekat a věděl, že záhy přijde den, kdy se znovu shledá se svým Milovaným. Nyní konečně dosáhl touhy svého srdce.

Toho večera byl Báb roznicen radostí. Vesele mluvil s Anísem a třemi dalšími věrnými následovníky, které s Ním zadržovali ve vězeňské cele. „Zítřa,“ řekl jim, „nastane den Mé mučednické smrti. Kéž by teď někdo z vás povstal a vlastníma rukama ukončil Můj život. Byl bych raději zabit rukou přítele než nepřítele.“ Nikdo ani nepomyslel na to, že by skoncoval s tak drahocenným životem, zůstali zticha a slzy jim tekly z očí. Pak náhle Anís vyskočil na nohy a řekl, že je připraven uposlechnout všechno, co snad Báb přikáže. „Tento mladík, který povstal, aby splnil Mé přání,“ prohlásil Báb, „bude se Mnou snášet mučednickou smrt. Vybírám si ho, aby se se Mnou podělil o její korunu.“²⁰

Příštího dne, 9. července 1850, pracoval Báb časně zrána se Svým tajemníkem, když náhle nějaký úředník přerušil jejich rozhovor. „Dokud mu neřeknu všechny ty věci, které mu chci říci,“ pověděl Báb úředníkovi, „Mě nemůže žádná pozemská mocnost umlčet. I kdyby proti Mně povstal ve zbrani celý svět, přesto Mi bude bezmocný zabránit, abych splnil Svůj záměr do posledního slova.“²¹ Avšak úředník neporozuměl významu Bábových slov. Neodpověděl a nařídil tajemníkovi, aby ho následoval. Báb byl poté ze Své cely zaveden do domů tří nejvýznačnějších duchovních ve městě, kteří bez zaváhání podepsali rozkaz k Jeho popravě.

O něco později Ho téhož dopoledne zavedli zpět na dvůr, kde se shromáždil dav bezmála deseti tisíc lidí, aby ze střech sledovali Jeho popravu. Byl vydán do rukou Sáma Khána, velitele pluku vojáků, kteří měli rozkaz Ho popravit. Ale Sám Khán byl na rozpacích. Zachvátil ho strach, že jeho skutky by na něho mohly přivolat Boží hněv. „Vyznávám křesťanskou víru,“ vysvětloval Bábovi, „a nechovám vůči vám zlou vůli. Je-li vaše Věc Věcí Pravdy, potom mi

4. Proč si Báb vyvolil Aníse, aby se s Ním podělil o mučednickou korunu?

5. Když onoho dopoledne, kdy nastala Bábova poprava, přerušil úředník Bába a Jeho tajemníka, Báb mu řekl následující: „Dokud mu neřeknu _____, které _____ říci, Mě nemůže _____ mocnost _____.“
6. Jak se jmenoval velitel pluku, který měl rozkaz vykonat Bábovu popravu?

7. Oč Sám Khán Bába žádal?

8. Co Báb řekl Sámu Khánovi, aby udělal?

9. Kolik vojáků spustilo palbu na Bába a Jeho společníka Aníse? _____
10. Co uviděl udivený dav, když se dým z pušek rozptýlil? _____

11. Co dělal Báb, když Ho našli?

12. Co řekl Báb, když Ho nakonec našli? _____

13. Jaké je datum Bábova umučení? _____
14. Kolik let bylo Bábovi v době Jeho umučení? _____
15. Na níže uvedené řádky napište závěrečná slova, která Báb pronesl k davu, který se shromáždil, aby sledoval Jeho popravu. _____

ČÁST 10

Navrhujeme, abyste do níže uvedené mapky zakreslili trasu Bábových cest a vyhnanství. Až tak učiníte, snažte si vzpomenout na to, co se na každém místě odehrávalo a uvažujte o tom, jaký to mělo význam.

ČÁST 11

V tomto oddíle jste se toho dozvěděli více o životě jednoho z Dvojích Projevů Božích pro tento Den. Báb za Svého krátkého působení vyvolal v Persii duchovní revoluci. Celé tisíce čistých duší přijaly Jeho Poselství a začaly se připravovat na příchod Projevu Božího, na Něhož Báb odkazoval jako na „Toho, jehož Bůh projeví“. Víte, že kdykoli se na zemi objeví Projev Boží, povstanou proti Němu lidé bažící po moci a vedoucím postavení, a snaží se uhasit světlo Jeho Zjevení. I v tomto případě došlo k tomu, že nejenomže nevědomí vůdcové Persie umučili Bába, ale byly též usmrceny celé tisíce Jeho stoupenců. Předmětem vašeho studia v příštích letech budou hrdinské životy těchto raných Bábí, kteří svou krví zalévali strom novorozeného Zjevení. Postavy jako Mullá Ĥusayn, Quddús, Táhirih a Vaḥíd budou pro vás zdrojem velké inspirace a odvahy v celém vašem životě, až se budete i nadále seznamovat s mimořádnou historií prvních let Bahá'í éry. Prozatím by bylo dobré, kdybychom uvažovali nad jednou základní otázkou: Jak se mohly za tak krátký čas proměnit životy tolika tisíců lidí a z národa prosáklého pověrami a zotročeného zkorumpovanými vůdci mohly povstat takové svaté duše a vykonat tak mimořádně hrdinské činy? Odpověď lze nalézt pouze v Osobě 'Alí-Muḥammada, Bába. Navrhujeme tedy, abyste studovali určité úryvky o této Svaté Bytosti, které pocházejí ze Spisů Bahá'u'lláha, 'Abdu'l-Baháa i Strážce, a rozjímali nad nimi.

Ve Své Poslední vůli 'Abdu'l-Bahá praví:

„Základem víry lidu Bahá (necht' mu je obětovaný můj život) je toto: ‚Jeho Svatost, Vznešený (Báb) je Projevem jednoty a jednosti Boha a Předchůdcem Odvěké Krávy (Bahá'u'lláha). Jeho Svatost, Krása Abhá (Bahá'u'lláh) (necht' je můj život obětován za Jeho neochvějně přátele) je nejvyšším Projevem Božím a Rozbřeskem Jeho nejbožštější Podstaty. Všichni ostatní jsou Jeho služebníky a vykonávají Jeho příkazy.“²⁵

V knize *God Passes By* čteme následující úryvek od Strážce:

„Báb, velebený Bahá'u'lláhem jako ‚Podstata Podstat‘, ‚Moře Moří‘, ‚Bod, kolem Něhož obíhají skutečnosti Proroků a Poslů‘, ‚z Něhož dal Bůh, aby prýštilo poznání všeho, co bylo a bude‘, jehož ‚postavení převyšuje postavení všech Proroků‘, a jehož ‚Zjevení překonává chápání a porozumění všech jejich vyvolených‘, předal Své Poselství a vykonal Své poslání. Ten, který byl podle slov 'Abdu'l-Baháa ‚Jitrem Pravdy‘ a ‚Předchůdcem Největšího Světla‘, jehož příchod zároveň značí jak ukončení ‚Prorockého Cyklu‘, tak i započetí ‚Cyklu Naplnění‘, Svým Zjevením současně zahnal stíny noci, které sestoupily na Jeho zemi a prohlásil nezadržitelně se blížící východ onoho Nesrovnatelného Slunce, jehož záře měla obestřít celé lidstvo.“²⁶

Samotný Bahá'u'lláh vysvětluje:

„To, že tak krátký úsek odděloval toto nejmocnější a nejúžasnější Zjevení od Mého předešlého Projevu, je tajemství, které žádný člověk nemůže odhalit, a záhada, kterou žádná mysl nepochopí.“²⁷

‘Abdu’l-Bahá praví:

„Bábův příchod se podobá úsvitu, jelikož úsvit v sobě nese příslib slunce. Bábův úsvit přislíbil východ Slunce Pravdy, jehož záře má zalít celý svět.“²⁸

ČÁST 12

Báb zjevil jako Projev Boží na Zemi za Svůj krátký život velké množství knih a Desek. Když jste nyní dokončili studium Jeho života, doporučujeme vám, abyste se naučili nazpaměť dvě Jeho níže uvedené modlitby.

„Je nějaký Vysvoboditel z těžkostí krom Boha? Rci: Chválen budiž Bůh! On jest Bůh! Všichni jsou Jeho služebníci a všichni se řídí Jeho příkazem!“²⁹

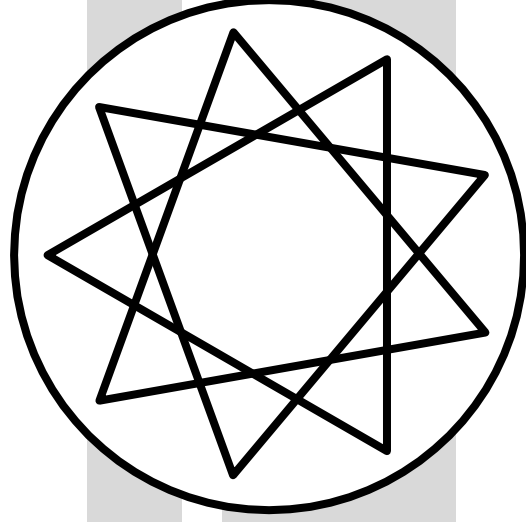
„Rci: Bůh postačuje všem věcem nade všechny věci a nic na nebesích ani na zemi nepostačuje, jen Bůh. Vpravdě, On Sám v Sobě jest Znající, Zachovávatel, Všemohoucí.“³⁰

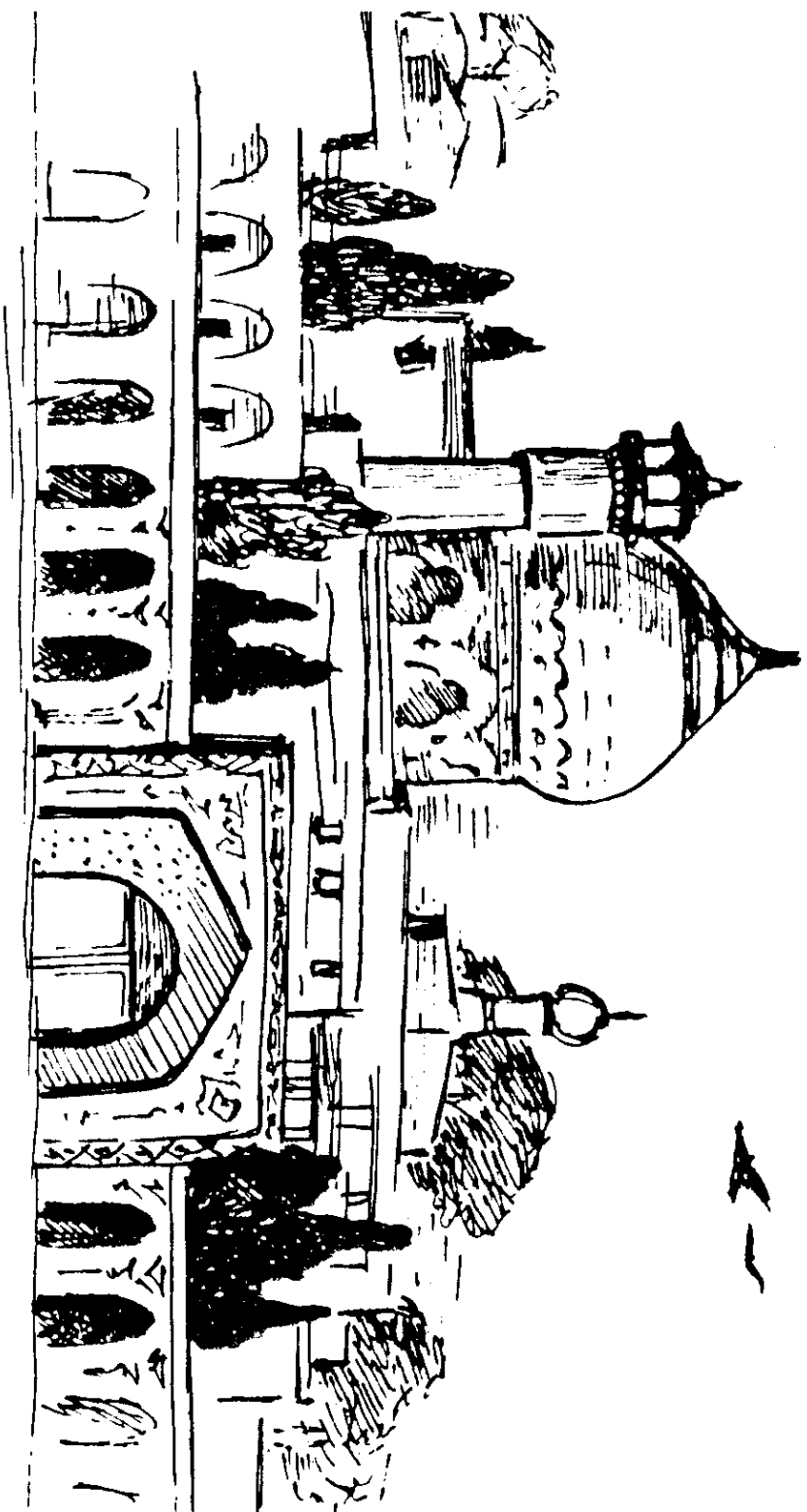
ČÁST 13

Ve třetím oddílu Knihy 2 jste zaměřili své úsilí na to, abyste se naučili rozmlouvat o celé řadě témat, a to zejména s lidmi, kteří jsou Bahá’í věřícími jen krátce. Tyto rozhovory by se měly vést při řadě návštěv u lidí doma ve vašem společenství. Když jste nyní ukončili studium tohoto oddílu, můžete na seznam témat, o kterých byste se možná chtěli bavit, přidat též Bábův životní příběh. Kolik detailů se rozhodnete při každé možné příležitosti probrat, bude samozřejmě záviset na mnoha faktorech. Ale bez ohledu na okolnosti byste měli doufat v to, že se s lidmi v hrubých rysech podělíte o vylíčení hlavních událostí z Jeho života coby Bahá’u’lláhova Předchůdce a Zvěstovatele Nového věku. Následující stránky vám mohou při určitých příležitostech přijít vhod.

Báb

Zoěstovatel Nového Dne

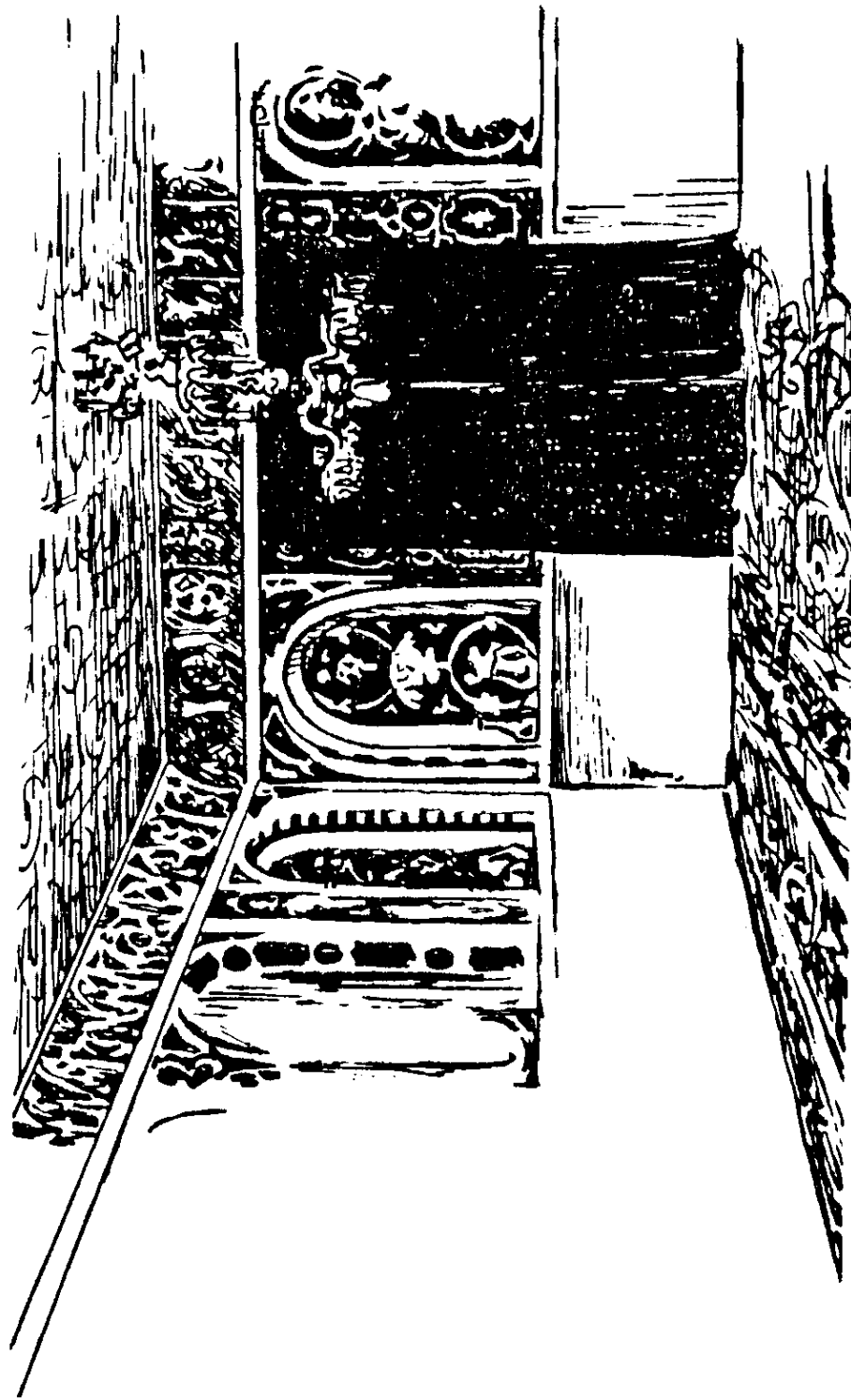
**Báb se narodil 20. října 1819 v Širázu, ve městě v jižní části Íránu. Jeho otec zesnul, když byl ještě malým dítětem. Vychovával
Ho Jeho strýc, který Ho dal v útlém věku do školy.**

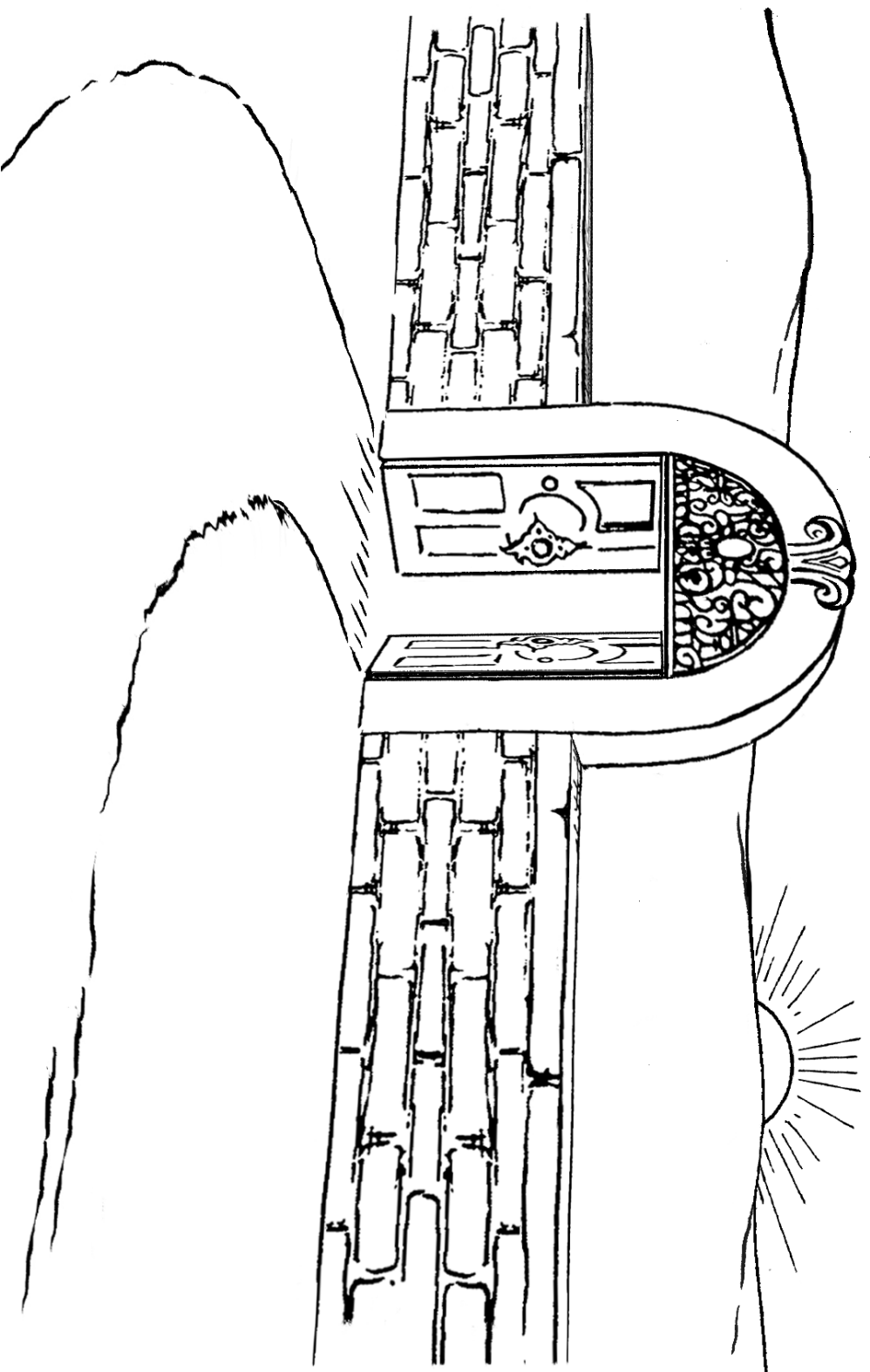
Báb se narodil 20. října 1819 v Šír-ázu, ve městě v jižní části Íránu. Jeho otec zesnul, když byl ještě malým dítětem. Vychovával Ho Jeho strýc, který Ho dal v útlém věku do školy.

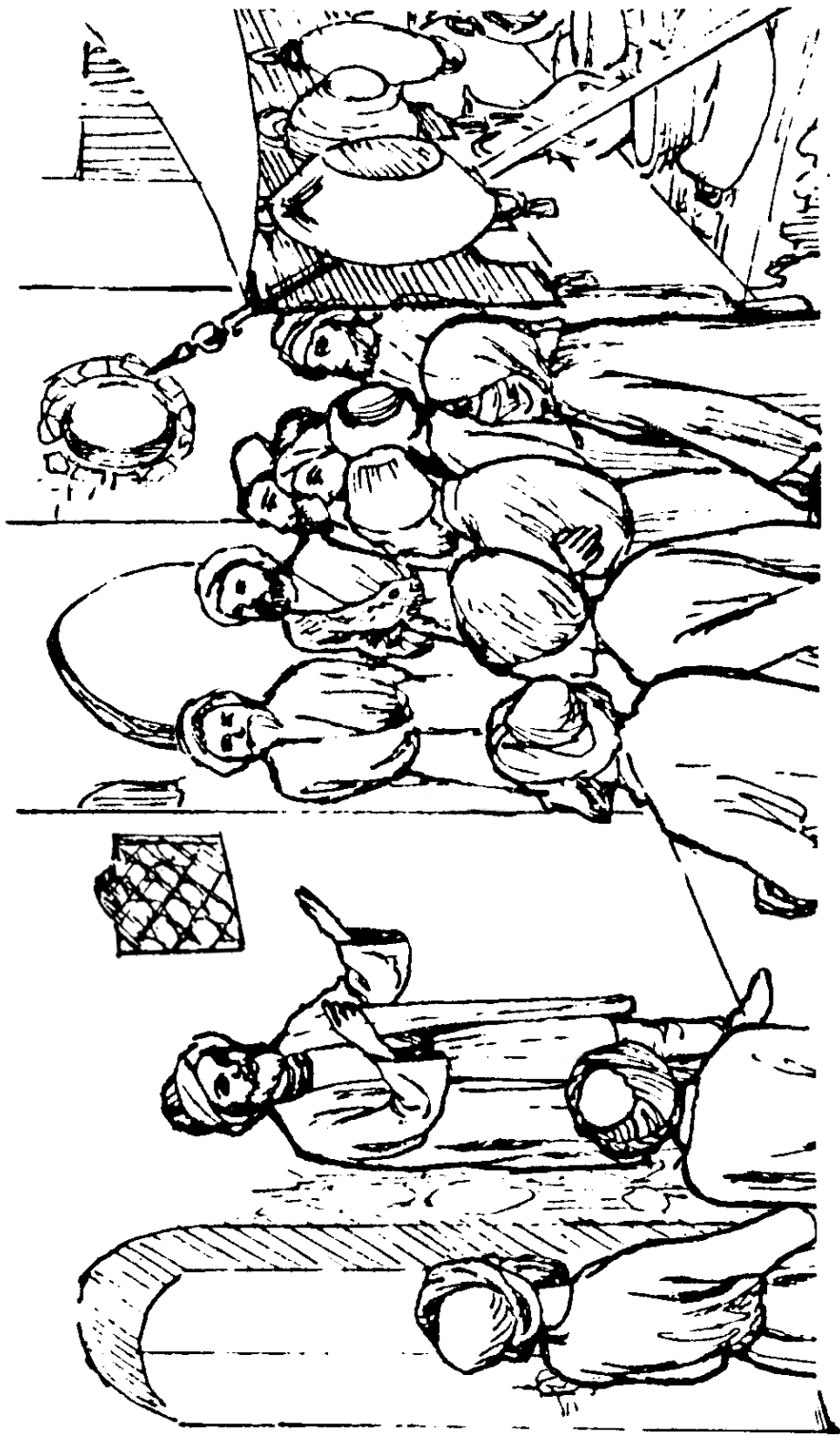
Lidé v Íránu v té době očekávali příchod nového Posla Božího. Modlili se, aby se brzy projevil a přinesl s Sebou období míru a spravedlnosti na zemi. Mnozí opustili své domovy, aby hledali Příslibného.

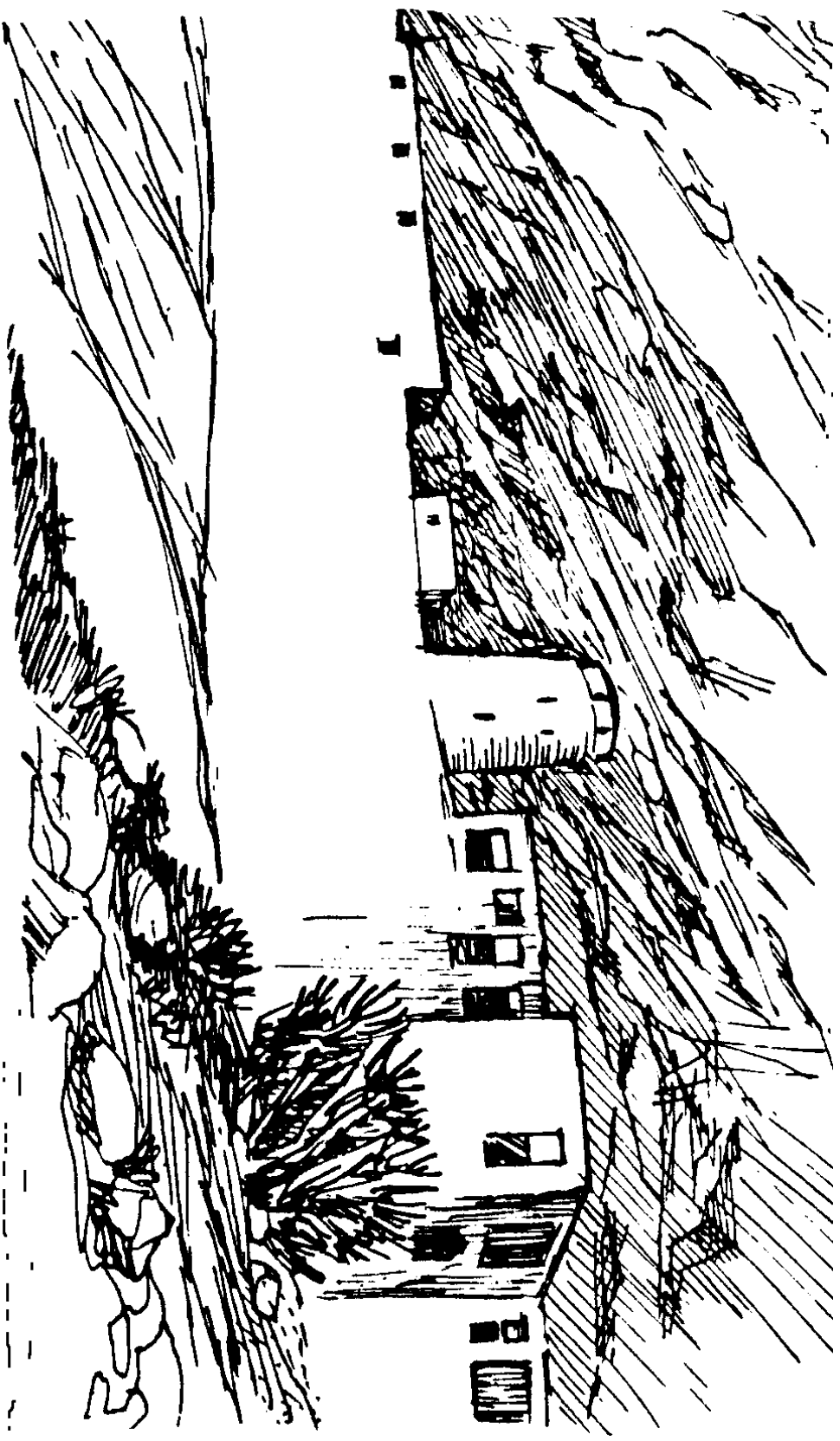
V předvečer 23. května 1844 přišel do Širázu mladý muž, jelikož hledal Přislíbeného. Báb ho potkal před branami města a pozval ho do Svého domu, aby se občerstvil po dlouhé cestě. Tam Báb vyhlásil, že je Tím, na jehož příchod lidé tak dychtivě čekali.

Slovo „báb“ znamená bránu nebo dveře. Báb oznámili, že se brzy objeví další Posel Boží, který sjednotí všechny národy světa do jediné rodiny. Báb byl jako dveře vedoucí lidstvo k nové a slavné budoucnosti.

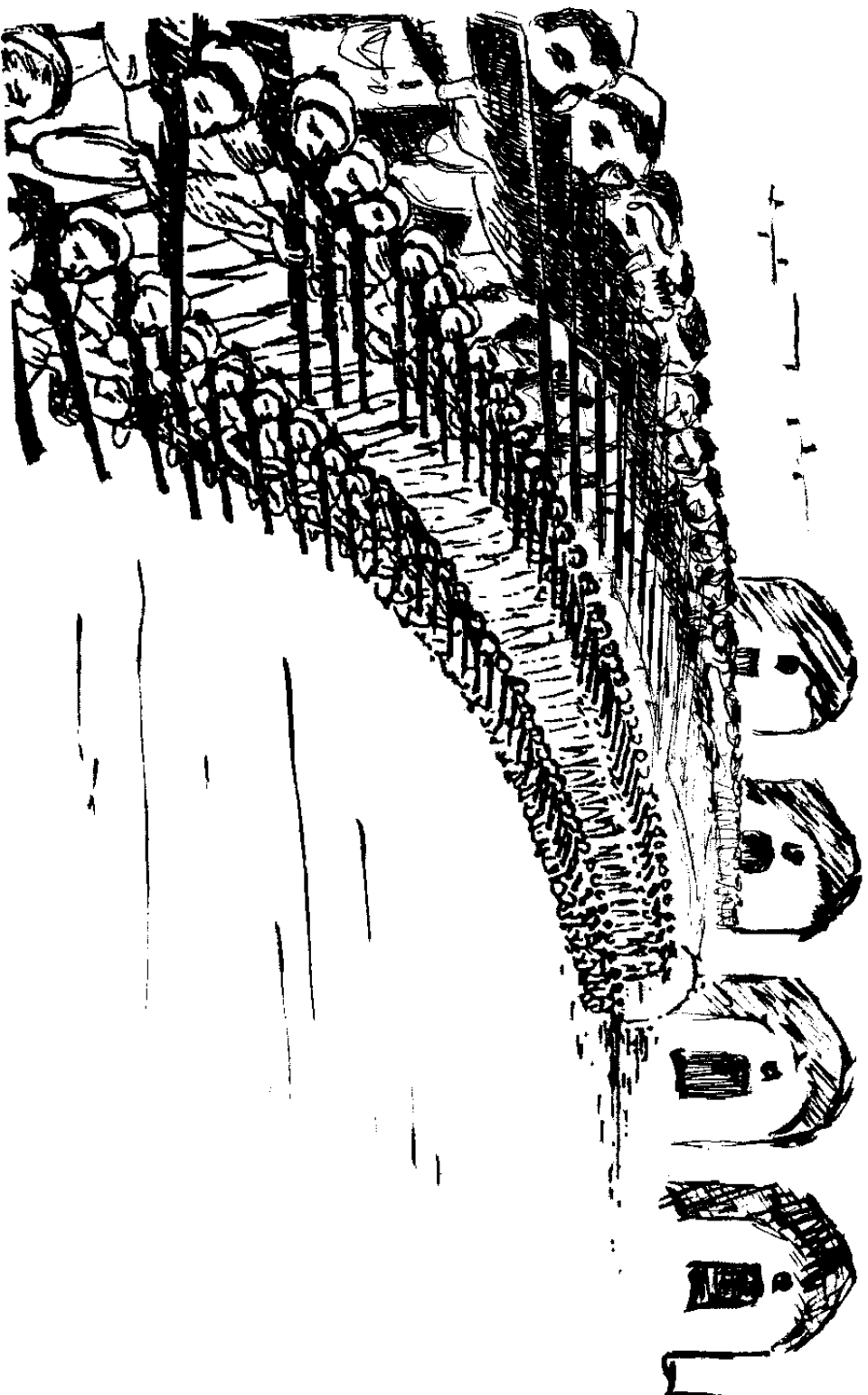
Počet Bábových stoupců rychle rostl. Po celém Íránu začali šířit Boží Učení, které zjevil.

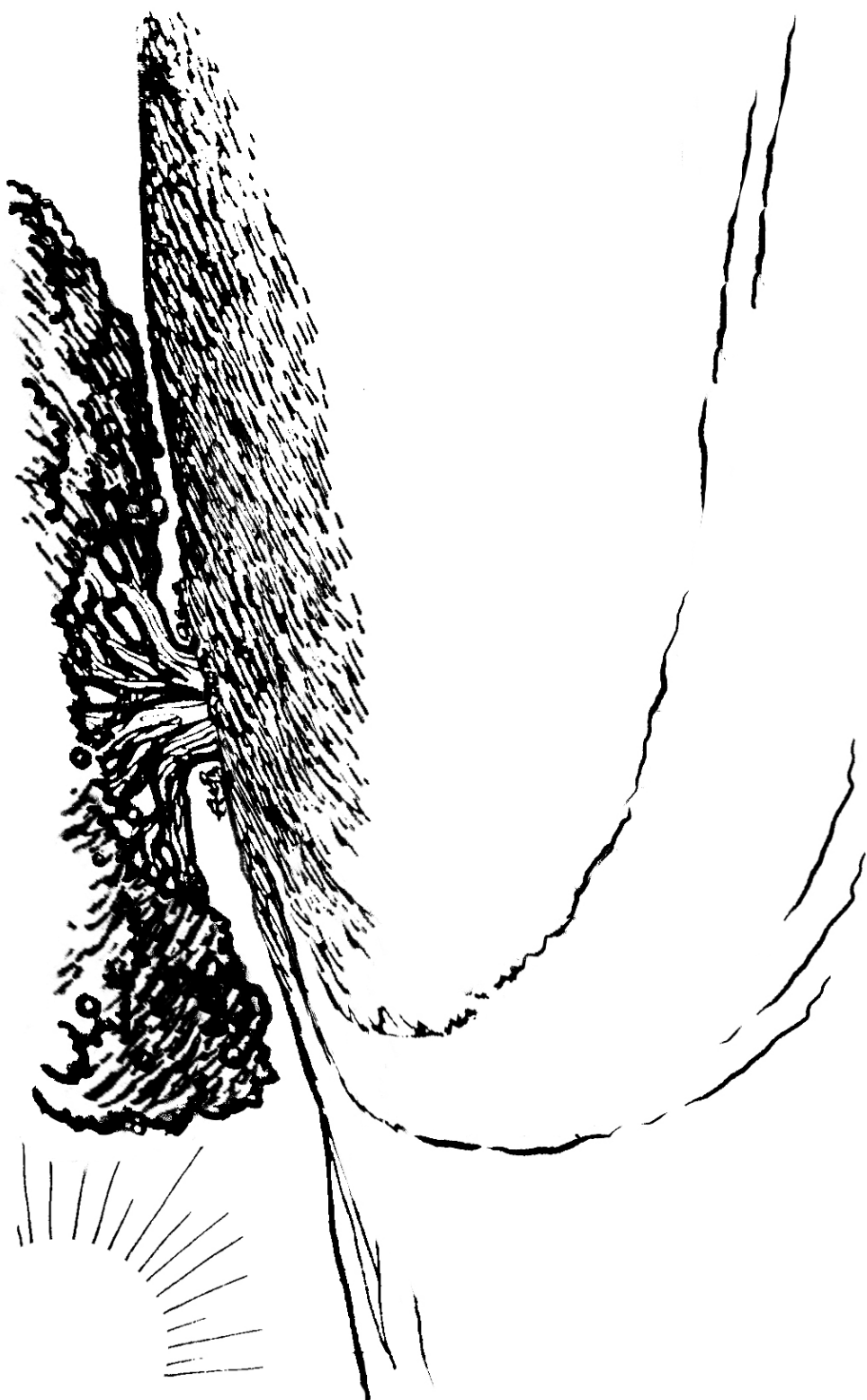
Avšak vládní úřady a duchovní, kteří se obávali toho, že přijdou o moc, kterou nad lidmi mají, záhy proti nové Věře Boží povstali. Bába uvěznili v jedné pevnosti v odlehlem koutu země daleko od Jeho následovníků.

Bábovi následovníci snášeli to nejkrutější pronásledování. Byli napadáni, bítí a posláni do vězení. Tisíce jich bylo usmrceno, avšak Věc Boží se nepřestávala šířit.

Báb byl umučen roku 1850. Na příkaz vlády Ho spolu s jedním Jeho následovníkem svázali na náměstí a zastřelili Ho pluk vojáků. Bábovi bylo pouze necelých 31 let.

Báb položil Svůj život, aby připravil cestu pro příchod Bahá' u'lláha, „Slávy Boží“ . Zástavě Bahá' u'lláhovy Víry bylo dáno, aby byla vztyčena v každém koutu planety.

ODKAZY

1. *The Dawn-Breakers: The Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, edice 2018), str. 75–76.
2. Tamtéž, str. 57.
3. Tamtéž, str. 63.
4. Tamtéž, str. 65.
5. Z přednášky pronesené dne 23. května 1912, v: *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Baha During His Visit to the United States and Canada*, (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), odst. 2, str. 196.
6. *The Dawn-Breakers*, str. 85–86.
7. Báb, citován v *The Dawn-Breakers*, str. 92–94.
8. *The Dawn-Breakers*, str. 142–143.
9. Tamtéž, str. 146.
10. Z 'Abdu'l-Baháovy přednášky pronesené dne 23. května 1912, v: *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 2, str. 196.
11. *The Dawn-Breakers*, str. 148–150.
12. Tamtéž, str. 198.
13. Tamtéž, str. 212.
14. Tamtéž, str. 213.
15. Tamtéž, str. 249.
16. Báb, citován Shoghi Effendim v knize *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, edice 2019), str. 34; též v *The Dawn-Breakers*, str. 315–316.
17. srov.: *Odpovědi na některé otázky* (Mladá Boleslav: Bahá'í nakladatelství, 1998), č. 8.1–3, str. 38–39.
18. *The Dawn-Breakers*, str. 507.
19. Tamtéž, str. 307–308.
20. Tamtéž, str. 508.
21. Tamtéž, str. 509.
22. Tamtéž, str. 512.
23. Tamtéž, str. 513.
24. Báb, citován v knize *God Passes By*, str. 84; též v *The Dawn-Breakers*, str. 514.
25. *Poslední vůle 'Abdu'l-Baháa* (Mladá Boleslav: Bahá'í nakladatelství, 1997), str. 17–18.

26. *God Passes By*, str. 90–91.
27. Bahá'u'lláh, citován v *Bahá'u'lláhův Světový řád – Vybrané dopisy* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2008), str. 154.
28. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), str. 51–52.
29. Báb, citován v *Bahá'í modlitby, Sbíрка modliteb: Bahá'u'lláh, Báb, 'Abdu'l-Bahá* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1993), str. 26.
30. Báb, citován v *Bahá'í modlitby*, str. 27.

Život Bahá'u'lláha

Cíl

Umět ocenit velkolepost
duchovních sil, které Bahá'u'lláh uvolnil
a naučit se vyprávět příběh Jeho života

ČÁST 1

Bahá'u'lláh, jehož původní jméno bylo Mírzá Ĥusayn-‘Alí, se narodil 12. listopadu 1817 v Teheránu, hlavním městě Persie. Jeho otec Mírzá Buzurg byl význačným šlechticem, který zastával vysoké postavení na dvoře perského krále. Bahá'u'lláh už od útlého dětství projevoval známky velikosti a prokazoval mimořádné poznání a moudrost. Nechodil do běžné školy a pouze se Mu dostalo určitého domácího vzdělání. ‘Abdu’l-Bahá o Jeho dětství říká:

„Požehnaná Dokonalost, Bahá'u'lláh, náležela k perské šlechtě. Od nejútlejšího dětství byl proslulý mezi Svými příbuznými a přáteli. Ti říkali: ‚Toto dítě má mimořádnou moc.‘ Moudrostí, inteligencí a zdrojem nového poznání překročil hranici Svého věku a předčil Své okolí. Všichni, kteří Ho znali, byli udiveni Jeho předčasnou vyspělostí. Obvykle říkali: ‚Takové dítě nebude žít,‘ neboť se běžně věří tomu, že předčasně vyspělé děti nedosáhnou dospělosti.“¹

Sám Bahá'u'lláh vypráví v jedné Desce příběh ze Svého dětství o události, kdy se účastnil svatebních oslav jednoho ze Svých bratrů v Teheránu. Jak bylo v Teheránu v té době zvykem, konala se po sedm dní a nocí velká slavnost. Posledního dne se pro pobavení hostů hrálo loutkové divadlo o slavném králi. Bahá'u'lláh seděl v horním pokoji, ze kterého měl výhled na dvůr, kde kvůli tomuto představení postavili stan.

Bahá'u'lláh nám vypráví, že hra začala výstupem několika malých figurek, které představovaly lidské bytosti. Postavičky oznamovaly, že přichází král. Záhy se objevilo ještě několik dalších figurek. Některé zametaly podlahu a jiné ji kropily vodou. Byla to příprava na králův příchod. Poté vstoupil na scénu městský vyvolávač a řekl lidem, aby se shromáždili k audienci u krále. Dostavilo se několik skupin figurek a zaujaly příslušná místa. Nakonec nastal králův velkolepý příchod. Pomalu a majestátně kráčel, na hlavě nesl korunu a posadil se na trůn. Bylo vypáleno několik střel, zatroubily trubky a stan se naplnil kouřem.

Když se kouř rozptýlil, bylo vidět, že je král, který stále seděl na trůně, obklopen ministry, princí a státními úředníky. V jeho přítomnosti stáli všichni v pozoru. V té chvíli před krále předvedli zloděje. Král vydal rozkaz, aby zloděje připravili o hlavu. Hlavní kat bez odkladu vykonal jeho pokyny. Po popravě se dal král do rozhovoru se svými ministry a úředníky. Náhle dorazily zprávy, že na jedné hranici propukla vzpoura. Okamžitě byly vypraveny vojenské oddíly, aby povstání rozdrtily. O pár minut později bylo v zadní části slyšet zvuk rány z děla a bylo oznámeno, že se královy oddíly zapojily do bitvy proti rebelům.

Tak tato hra pokračovala. Charakter tohoto představení Bahá'u'lláha velmi zmátl. Když skončilo a stáhli oponu, uviděl vyjít zpoza stanu nějakého muže, který v podpaží nesl krabici. „Co je v té krabici?“ optal se ho Bahá'u'lláh, „a jaký byl účel tohoto představení?“ „Všechna tato okázalá podívaná a umně provedené triky,“ odvětil, „král, princové a ministři, jejich sláva, pompéznost, moc a svrchovanost, všechno, cos viděl, je nyní uloženo v této krabici.“² Toto prohlášení na Bahá'u'lláha silně zapůsobilo. Později prohlásil, že

„...od onoho dne se v očích tohoto Mladíka jeví všechny vnější okrasy tohoto světa jako tato hra. Neměly a nikdy nebudou mít žádnou váhu, byť by byla velká jako hořčičné zrníčko...

Zkrátka bude všechna tato vnější paráda, tyto viditelné poklady, pozemské marnivosti, tyto seřazené voje, tyto nádherně vyzdobené hávy, tyto domýšlivé a samolibé duše přemístěny do těsného hrobu stejně jako do oné krabice. V očích lidí nadaných hlubokým chápáním se všechny tyto konflikty, sváry a nadutost podobají a vždy budou podobat hře a zábavě dětí.“³

Další příběh, který se vztahuje k Bahá'u'lláhovu dětství, souvisí se snem, který se zdál Jeho otci, a ve kterém mu Bahá'u'lláh připadal, že

„...plave v obrovském nekonečném oceánu. Jeho tělo prozařovalo vodu třpytem, jenž osvětloval moře. Kolem Jeho hlavy, kterou bylo nad vodou zřetelně vidět, zářily všemi směry Jeho dlouhé černočerné vlasy a vznášely se ve veliké hojnosti nad vlnami.shromáždilo se kolem Něho množství ryb a každá se pevně držela koncečku jednoho vlasu. Ať plaval kamkoli, následovaly Ho oslněny září Jeho tváře. Třebaže jich byl veliký počet a ať se držely Jeho vlasů sebepevněji, zdálo se, že se Mu ani jediný vlasek nevytrhl z hlavy, ani Ho nepostihlo sebemenší zranění. Volný a ničím neomezovaný se pohyboval nad vodami a všechny ryby Ho následovaly.“⁴

Na Bahá'u'lláhova otce tento sen velmi zapůsobil. Povolal si člověka známého svým hlubokým chápáním a požádal ho o výklad tohoto snu. Tento muž, jakoby inspirován letným pohledem na budoucí Bahá'u'lláhovu slávu, pravil:

„Nekonečný oceán, který jste spatřil ve snu, není nic jiného než svět bytí. Bez cizí pomoci a sám dosáhne nad ním váš syn svrchované nadvlády. Kamkoli se Mu zlíbí, bude postupovat bez omezení. Nikdo neodolá Jeho postupu, nikdo Mu nebude překážet v cestě vpřed. Množství ryb značí rozruch, který vyvolá mezi národy a příbuzenstvy Země. Kolem Něho se shromáždí a k Němu přilnou. Jsa ujistěn o spolehlivé ochraně Všemohoucího, neublíží nikdy tato vřava Jeho osobě, ani Jeho osamělost na moři života neohrozí Jeho bezpečí.“⁵

1. Jak se Bahá'u'lláh původně jmenoval? _____
2. Jaké je datum Jeho narození? _____
3. Kde se narodil? _____
4. Pod jakým jiným jménem je Persie dnes známa? _____
5. Jak se jmenoval Bahá'u'lláhův otec? _____
6. Jaké postavení Bahá'u'lláhův otec zastával? _____
7. Jaká znamení Bahá'u'lláh jako dítě prokazoval?

8. Jakého vzdělání se Bahá'u'lláhovi dostalo? _____

9. Popište loutkové divadlo, které Bahá'u'lláh v dětství viděl.

10. Co si Bahá'u'lláh pomyslel, když se dozvěděl, že hra s králem, ministry, vojáky a trůnem byla celá uložena do krabice?

11. Bahá'u'lláh prohlásil, že ode dne, kdy uviděl krále, jeho ministry, vojáky a trůn uložené do krabice: „... _____ tohoto _____ jeví všechny jako _____. _____ a nikdy nebudou mít _____, _____ byt' by měla velikost _____ ... Zakrátko bude všechna tato _____, _____, _____, _____ a tyto _____ a _____ přemístěny do těsného _____ stejně jako do oné krabice. V očích lidí nadaných _____ se všechny tyto _____, _____ a _____ podobají a vždy budou podobat _____ a _____.“

12. Vyprávějte svými vlastními slovy sen Mírzá Buzurga.

13. Jaký význam měl ve snu oceán?

14. Jaký význam mělo velké množství ryb, které se kolem Bahá'u'lláha shromáždily ve snu?

15. Co znamená, že se Bahá'u'lláh pohyboval nad vodami volně a bez omezení?

ČÁST 2

Boží Projevy jsou obdařeni vrozeným poznáním a nepotřebují se vzdělávat ve školách a na univerzitách. Jsou vzdělavateli, a ne vzdělávanými. Bahá'u'lláh praví:

„Tento Ukřivděný nenavštěvoval žádnou školu, ani se neúčastnil rozepří učenců. Při Mém životě! Ne Svou vlastní vůlí jsem zjevil Sám Sebe, ale Bůh Mě, dle Své vlastní volby, projevil.“⁶

‘Abdu’l-Bahá poukazuje na Bahá'u'lláhovo skryté poznání a praví:

„Nikdo nevstoupil do Jeho přítomnosti, aniž by nebyl uchvácen posvátnou hrůzou z Jeho moci. Učení muži, kteří s Ním vešli ve styk, byli udiveni a ohromeni Jeho poznáním, ale On nikdy nechodil do školy ani se neučil od lidí. Všichni Jeho přátelé a rodina tomu dosvědčují, a přesto je Jeho Učení duší tohoto věku.“

„Slunce emanuje samo od sebe a nečerpá své světlo z jiných zdrojů. Božští učitelé mají vrozené světlo, mají poznání a porozumění všech věcí ve vesmíru. Zbytek světa od Nich získává své světlo a Jejich prostřednictvím ožívají v každém věku umění a vědy.“⁷

1. Doplňte následující věty:

- a) Slunce emanuje _____ a nečerpá své _____ z _____.
- b) Božští učitelé mají _____.
- c) Božští učitelé mají _____ a _____ všech věcí ve vesmíru
- d) Od Božských učitelů _____ zbytek světa _____.
- e) Jejich prostřednictvím _____ umění a vědy.

2. S ostatními členy své skupiny se pobavte o významu slovního spojení „vrozené poznání“ a o tom, jak se vrozené poznání liší od získaného poznání.

3. Naučte se nazpaměť výše uvedený citát z Bahá'u'lláhových Spisů.

ČÁST 3

Jak Bahá'u'lláh rostl, stávala se znamení Jeho velikosti stále zjevnější. V době, kdy byl mladíkem, proslul už Svou bystrou inteligencí, vynikajícím charakterem, Svou štedrostí a soucitem. Dokázal rozřešit nejobtížnější problémy a odpovědět na ty nejsložitější a nejhlubší otázky. A přesto vzdor Svým mimořádným schopnostem nikdy neusiloval o nějaké postavení nebo důležité místo. Když Jeho otec zesnul, byl Bahá'u'lláh požádán, aby šel v jeho šlépějích a ujal se jeho místa na králově dvoře. Ale On odmítl. Nezajímaly Ho tituly a pocty tohoto světa. Jeho zájem spočíval v obraně chudých a ochraně potřebných. Ve věku osmnácti let se Bahá'u'lláh oženil s Ásíyih Khánum a jejich domov se stal útočištěm pro všechny. Nikomu neodepřeli pohostinnost.

Bahá'u'lláhovi bylo dvacet sedm let, když 23. května 1844 vyhlásil v Šírázu Báb Mullá Ĥusaynovi Své Poselství. Sotva tři měsíce po této historické události obdržel Bahá'u'lláh od Bába svitek, který obsahoval jeden Jeho Spis. Okamžitě dosvědčil pravdu Bábova Zjevení a povstal, aby hlásal Jeho Učení. Příběh, jak Bahá'u'lláh přijal daný svitek, zní následovně.

Krátce poté, co Báb ustanovil Své vyvolené učedníky, osmnáct Písmen Živoucího, povolal si je do Své přítomnosti a nařídil jim, aby se rozešli a učili Jeho Víru. Každému dal zvláštní úkol. Některým určil jejich rodné provincie jako oblast jejich snah. Z těchto osmnácti požehnaných duší byl Quddús vyvolen, aby Ho provázal na Jeho pouti do Mekky, kde měl prohlásit Své Poselství. Mullá Ĥusayna, prvního, který v Něho uvěřil, oslovil těmito slovy: „Nermuť se, že jsi nebyl vyvolen, abys Mě doprovázel na Mé pouti do Ĥijázu. Namísto toho nasměřuji tvé kroky k onomu městu, které schraňuje Tajemství tak všepřevyšující svatosti, že se mu Ĥijáz ani Šíráz nemají šanci rovnat.“⁸ Dal Mullá Ĥusaynovi svitek a nařídil mu, aby se odebral do Teheránu. Řekl mu, ať úpěnlivě prosí Boha, aby se mu mohlo dostat pomoci rozpoznat nádheru tajemství, jež se v onom městě skrývá, a vstoupit do přítomnosti Milovaného.

Mullá Ĥusayn se vydal na cestu za svým posláním a poté, co prošel několika městy, dorazil do Teheránu. Tam se ubytoval ve škole náboženského semináře. Jedním z jeho prvních činů bylo hlásat Bábovo Poselství řediteli této školy, který ho povýšeně odmítl. Ale mladý student z oné školy zaslechl jejich rozhovor a slova onoho cestovatele na něho hluboce zapůsobila. Rozhodl se ho v půlnoční hodině navštívit a dozvědět se více o Poselství, které s takovým nadšením hlásal. Mullá Ĥusayn mladého muže přijal a mluvil s ním velmi zdvořile a laskavě. Řekl mu, že nyní chápe, proč přišel na toto místo. Ředitel školy pohrdavě odmítl Poselství, které přinesl. „Chovám naději,“ pravil Mullá Ĥusayn, „že jeho žák na rozdíl od svého mistra rozpozná jeho pravdu.“⁹

Během jejich rozhovoru se Mullá Ĥusayn studenta zeptal, odkud je. Odvětil, že je z okrsku Núr v provincii Mázindaránu. „Pověz mi,“ otázal se Mullá Ĥusayn dále, „existuje dnes v rodině zesnulého Mírzá Buzurg-i-Núrího,

jenž tak proslul svým charakterem, šarmem a uměleckými a intelektuálními úspěchy, někdo, kdo je schopen udržovat vznešené tradice tohoto význačného domu?“¹⁰

„Ano,“ odvětil, „z jeho synů, kteří jsou teď naživu, se jeden vyznačuje týmiž rysy, které charakterizovaly Jeho otce. Svým ctnostným životem, velkými schopnostmi, něžnou laskavostí a velkodušností dokázal, že je vznešeným potomkem vznešeného otce.“ „Čím se zabývá?“ zeptal se Mullá Ĥusayn. „Povzbuzuje zoufalé a krmí hladové.“ „Jaké má postavení?“ „Žádné kromě toho, že se přátelí s chudými a cizími lidmi.“ „Jak se jmenuje?“ „Ĥusayn-‘Alí.“¹¹

S každou odpovědí měl Mullá Ĥusayn stále větší radost. „Jak tráví čas?“ dále se zeptal. „Toulá se po lesích a kochá se krásami venkova.“ „Jak je starý?“ „Dvacet osm.“ Z tváře Mullá Ĥusayna vyzařovala spokojenost a radost, když se mladého muže zeptal: „Mám dojem, že se s ním často stýkáte.“ „Často navštěvuji Jeho dům,“ odpověděl. „Odevzdáte do Jeho rukou věc, kterou vám svěřím?“ „Zcela jistě,“ odvětil. Pak mu Mullá Ĥusayn předal svitek zabalený do kousku látky a požádal ho, aby jej nazítrí za úsvitu předložil Bahá’u’lláhovi. „Když se Mu uráčí mi odpovědět,“ dodal Mullá Ĥusayn, „budete tak laskav a obeznámíte mě s Jeho odpovědí?“¹² Student si vzal svitek a za rozbřesku povstal, aby splnil žádost Mullá Ĥusayna.

Když se blížil k Bahá’u’lláhovu domu, uviděl Jeho bratra Mírzá Músá, který stál u brány a kterému objasnil důvod své návštěvy. Mírzá Músá zavedl mladého muže do Bahá’u’lláhovy přítomnosti a svitek před Něho položil. Bahá’u’lláh je vyzval, aby se posadili. Rozevřel svitek a začal z něho nahlas předčítat určité úryvky. Přečetl pouhou stránku, když se obrátil ke Svému bratru a řekl: „Músá, co musíš říci? Vpravdě pravím, kdokoli věří v Korán a uznává jeho Boží původ, a přesto zaváhá, byť i jen na okamžik, uznat, že jsou tato duši uchvacující slova nadána stejnou oživující silou, zcela jistě chybil ve svém úsudku a daleko sešel ze stezky spravedlnosti.“¹³ Bahá’u’lláh propustil mladého muže ze Své přítomnosti a požádal ho, aby předal Mullá Ĥusaynovi od Něho dar a vyjádřil mu Jeho vděčnost a lásku. Oním darem byla homole cukru a balíček čaje.

Mladý muž vstal a celý šťastný si pospíšil zpět k Mullá Ĥusaynovi a doručil mu dar a poselství od Bahá’u’lláha. Žádná slova nepopíší radost, s jakou je Mullá Ĥusayn přijal. Se skloněnou hlavou přijal dar a vroucně ho políbil. Pak mladého muže objal, políbil mu oči a pravil: „Můj draze milovaný příteli! Modlím se, že stejně tak, jako jste rozradostnil Mé srdce, vám Bůh dopřeje věčné štěstí a naplní vám srdce nehynoucí radostí.“¹⁴ Mladý muž byl chováním Mullá Ĥusayna velmi zmaten. Jaká by mohla být, pomyslel si, povaha pouta, které spojuje tyto dvě duše? Co mohlo vyvolat mezi nimi přátelství? Proč by měl Mullá Ĥusayn projevovat takovou radost z přijetí tak zanedbatelného daru od Bahá’u’lláha? Mladý muž byl postaven před tajemství, které nedokázal rozluštit.

O několik dní později odešel Mullá Ĥusayn do Khurásánu, provincie v severovýchodním Íránu. Když se s mladým studentem z Núru loučil, řekl mu: „Nikomu nevyprávějte, co jste slyšel a čeho jste byl svědkem. Nechť je to

tajemství ukryté ve vaší hrudi. Nevyzradte Jeho jméno, jelikož ti, kteří Mu závidí postavení, povstanou, aby Mu uškodili. Ve svých chvílích rozjímání se modlete, aby Ho Všemohoucí ochránil, aby Jeho prostřednictvím pozvedl utiskované, obohatil chudé a zachránil padlé. Tajemství věci je našim očím ukryto. Je naší povinností rozeznít volání Nového Dne a hlásat toto Boží Poselství všem lidem. Mnoho duší prolije v tomto městě krev na této stezce. Tato krev zalije Strom Života, dá mu vzkvétat a zastínit celé lidstvo.“¹⁵

1. Co dělal Báb po ustanovení osmnácti Písmen Živoucího?

2. Koho si Báb vyvolil, aby Ho provázel na pouti do Mekky? _____

3. S jakou zemí souvisí Híjáz? _____

4. Mullá Ĥusayna, prvního, který v Něho uvěřil, oslovil Báb těmito slovy: „_____, že jsi nebyl vyvolen, abyste Mě doprovázel na Mé _____ do _____. Namísto toho nasměruji tvé kroky k onomu městu, které schraňuje _____ tak _____ svatosti, že se mu _____ ani _____ nemají šanci _____.“

5. Co dal Báb Mullá Ĥusaynovi? _____.

6. Po příjezdu do Teheránu se Mullá Ĥusayn ubytoval v náboženském semináři. Jak na Bábovo Poselství reagoval ředitel této školy? _____

7. Proč přivedl Bůh Mullá Ĥusayna do této školy?

8. Odkud byl student, který reagoval na Bábovo Poselství?

9. Kde byl domov Bahá'u'lláhových předků? _____

10. Student z Núru při odpovědích na otázky Mullá Ĥusayna podával následující vysvětlení:

– Jakými charakteristickými rysy proslul Bahá'u'lláhův otec?

– Co zaměstnávalo Bahá'u'lláhovu pozornost?

- Jaké bylo Jeho postavení?

- Jak trávil čas?

11. Oč Mullá Ĥusayn požádal studenta z Núru?

12. Bahá'u'lláh řekl poté, co si přečetl stránku svítku, který Mu zaslal Báb: 'Vpravdě pravím, kdokoli věří v _____ a uznává jeho _____, a přesto _____, byť i jen _____, uznat, že jsou tato duši uchvacující _____ stejnou _____, zcela jistě _____ ve svém _____ a daleko _____ ze stezky _____.'

13. Jak přijal Mullá Ĥusayn dar od Bahá'u'lláha?

14. Jaká skutečnost v chování Mullá Ĥusayna vyvolávala ve studentovi zmatek, když od něho přebíral dar?

15. Vyprávějte svými slovy, co řekl Mullá Ĥusayn studentovi z Núru, když se s ním loučil.

ČÁST 4

Báb odkazoval k Bahá'u'lláhovi jako k „Tomu, jehož Bůh projeví.“ Bábovy Spisy včetně Jeho nejsvětější Knihy, Bayánu, obsahují nespočetné zmínky chválící Toho, jehož Bůh projeví. Níže je uvedeno pouze několik citátů z Bábových Spisů, které umožňují nejasně porozumět Bahá'u'lláhovu Postavení a vztahu mezi Dvojími Projevy.

„A s jistotou věz, že Rájem se míní rozpoznání Toho, jeož Bůh projeví a podvolení se Mu, a ohněm společnost takových duší, které se Mu nedokáží podvolit nebo se odevzdat do Jeho spokojenosti.“¹⁶

„...očisti své ucho, abys neslyšel žádnou zmínku kromě Boha a očisti své oko, aby nespátrilo nic vyjma Boha a tvé svědomí, aby nevnímalo nic než Boha a tvůj jazyk, aby nepronášel nic než Boha a tvou ruku, aby nepsala nic než slova Boží a tvé poznání, aby nechápalo nic než Boha a tvé srdce, aby nechovalo žádné přání vyjma Boha a podobným způsobem očisti své činy a své konání, abys byl chován v ráji čisté lásky a snad dospěl do přítomnosti Toho, jehož Bůh projeví, ozdoben čistotou, kterou převelice miluje a byl posvěcen nad každého, který se od Něho odvrátil a nepodporuje Ho.“¹⁷

„Rci, vpravdě, spokojenost Toho, koho Bůh projeví, je spokojeností Boha, zatímco nespokojenost Toho, koho Bůh projeví, není ničím jiným než nespokojeností Boha.“¹⁸

1. Na Koho poukazuje „Ten, jehož Bůh projeví?“ _____
2. Báb Svě následovníky vyzývá, aby se připravili, aby tak byli přijati do přítomnosti Toho, jehož Bůh projeví. Co jim říkal, aby udělali?

3. Vyberte si jeden z výše uvedených citátů a naučte se ho nazpaměť.

ČÁST 5

Od chvíle, co Bahá'u'lláh dosvědčil pravdu Bábova Zjevení, povstal, aby ho hlásal. První cesta, kterou podnikl, vedla do domu Jeho předků v Núru v provincii Mázindaránu. Tam se odebral do Svého rodinného domu ve vesnici Tákuru.

Zprávy o Bahá'u'lláhově příjezdu do Tákuru rychle putovaly po celé oblasti. Přišlo Ho přivítat mnoho místních úředníků a významných osobností a zároveň se od Něho chtěli dozvědět novinky o králi, jeho dvoře a státních záležitostech. Bahá'u'lláh však reagoval na jejich dotazy s malým zájmem.

Rychle změnil téma a začal co nejuvýřečnějším způsobem vykládat o Poselství prohlášeném Bábem. Jeho slova byla tak přesvědčivá a Jeho argumenty tak pádné, že všichni užasli. Lidi, kteří Mu naslouchali, překvapilo, že osoba Jeho vysokého postavení se tak horlivě zajímá o věci, které se obvykle týkají duchovenstva a náboženských vůdců. Jeho nadšení a hluboké poznání brzy k Bábově Věci přilákaly velký počet lidí včetně mnoha významných jedinců a členů Jeho rodiny. Nikdo, kdo vstoupil do Jeho přítomnosti, nedokázal odolat vlivu Jeho líbezných slov nebo se neodvažoval vzdorovat pravdě Jeho tvrzení, nikdo, vyjma Jeho strýce.

Tento strýc dělal všechno možné, aby znevážil Bahá'u'lláha a pravdu Poselství, které přinesl. Ale když si uvědomil, že toho není schopen, šel za jedním známým muslimským duchovním a prosil ho o pomoc. Stěžoval si, že Bahá'u'lláh přišel do Núru, a i když nepatří k duchovenstvu, mluví o náboženských tématech. Varoval duchovního, že každý, kdo vstoupí do Bahá'u'lláhovy přítomnosti, bude očarován Jeho kouzlem a přemůže ho moc Jeho slov. „Nevím, zdali je čaroděj,“ pravil, „nebo zdali přimíchává do čaje nějakou záhadnou látku, která způsobuje, že každý člověk, který ten čaj vypije, se stává obětí jejího kouzla.“¹⁹

Jelikož věděl, že se mu nikdy nepodaří se Bahá'u'lláhovi postavit, nebral tento duchovní strýcovy snažné prosby na vědomí. Ale Bábovo Poselství se i nadále šířilo po celém okrsku jako prudký oheň, což následovníky onoho duchovního poplašilo natolik, že na něj začali vyvíjet tlak, aby něco podnikl. Nakonec se rozhodl, že pošle své dva nejznamenitější žáky, aby Bahá'u'lláha navštívili a prozkoumali, co je to vlastně za Poselství, které šířil. Tento příběh se odehrál, když tito dva zástupci vstoupili do Bahá'u'lláhovy přítomnosti.

Když dorazili do Tákuru, bylo jim řečeno, že Bahá'u'lláh odjel do Svého zimního sídla. Zástupci duchovního se rozhodli, že Ho tam budou následovat. Když tam přišli, našli Bahá'u'lláha zabraného do zjevování komentáře k jedné z kapitol Koránu. Když se posadili a poslouchali, hluboce na ně zapůsobila výřečnost Jeho přednesu a mimořádný způsob, kterým mluvil. Jeden zástupce se nemohl ovládnout, vstal ze svého sedadla a kráčel do zadní části místnosti a v uctivém a podřízeném postoji stál tiše vedle dveří. Celý rozechvělý a s očima od slz řekl svému společníkovi: „Jsem bezmocný se Bahá'u'lláha ptát. Otázky, které jsem měl v plánu Mu položit, se mi náhle vykouřily z hlavy. Smíš pokračovat ve svém šetření nebo se sám navrátit k našemu učiteli a zpravit ho o stavu, ve kterém se nalézám. Řekni mu ode mě, že se k němu nemohu již nikdy opět vrátit. Nemohu už opustit tento práh.“ Avšak i druhého společníka obdobně zasáhla Bahá'u'lláhova slova a následoval příkladu svého společníka. „Přestal jsem svého učitele uznávat,“ byla jeho odpověď. „Právě v tomto okamžiku jsem přísahal Bohu, že zasvětim zbývající dny svého života službě Bahá'u'lláhovi, svému pravému a jedinému Mistrovi.“²⁰

Zprávy o obrácení žáků onoho duchovního se mezi obyvatelstvem Núru rychle šířily. Do Bahá'u'lláhovy přítomnosti se hrnuli významné osobnosti, státní úředníci, náboženští vůdcové, obchodníci i rolníci. Stovky lidí byly přivedeny pod korouhev Bábovy Věci. Nikdo kromě Bahá'u'lláha však nevěděl,

8. Jaký účinek mělo obrácení těchto dvou zástupců na víru na rozvoj Bábovy Věci v Núru?

ČÁST 6

Bahá'u'lláh v okrsku Núr dělal to, oč žádá i nás – totiž, abychom povstali a učili Věc Boží. Necht' tedy studujeme a přemítáme nad následujícími slovy Bahá'u'lláha a pamatujeme si, že poté, co přijal Bábovo Zjevení, bylo Jeho prvním činem povstat a dělit se o Poselství s mnoha stovkami duší.

„Ó poutníku na stezce Boží! Přijmi svůj díl z oceánu Jeho milosti a nepřipravuj se o věci, jež leží skryty v jeho hlubinách. Bud' z těch, kdož okusili jeho pokladů. Krůpěj z tohoto oceánu, svlaží-li vše v nebesích i na zemi, postačí obohatit je štědrostí Boha, Všemohoucího, Vševědoucího, nadevše Moudrého. Dlaněmi sebezapření nabírejte z jeho životodárných vod a zkrápějte jimi všechny stvořené věci, aby se očistily ode všech hranic vytvořených člověkem a přistoupily k mocnému Božímu stolci, k tomuto oslnivému a svatému Místu.

Nermut' se, jsi-li osamocen ve svém konání. Necht' ti nadevše dostačuje Bůh. Důvěrně rozmlouvej s Jeho Duchem a bud' z těch, kdož děkují. Hlásej Věc svého Pána všem, kteří jsou v nebesích i na zemi. Odpoví-li nějaký člověk na tvé volání, odhal mu perly moudrosti Pána, svého Boha, jež k tobě sestoupily skrze Jeho Ducha, a bud' z těch, kdož skutečně věří. A jestliže některý člověk tvou nabídku odmítne, odvrát' se od něj a svou důvěru a naději vlož v Pána, svého Boha, Pána všech světů.“²¹

1. Doplňte následující věty:

a) Bahá'u'lláh nás žádá, abychom

b) Neměli bychom se připravovat o _____

c) Krůpěj z oceánu Jeho milosti, svlaží-li vše v nebesích i na zemi, postačí

- d) Jsme žádáni, abychom nabírali _____ a skrápěli
_____.
- e) Neměli bychom se rmoutit
_____.
- f) Měli bychom rozmlouvat _____ a být
_____.
- g) Měli bychom hlásat
_____.
- h) Pokud snad nějaký člověk odpoví na naše volání, Bahá'u'lláh nám říká,
abychom _____
_____.
- i) Pokud snad nějaký člověk naši nabídku odmítne, měli bychom

_____.

ČÁST 7

Boží Zjevení je postupné. Bůh postupně zjevuje Svou Vůli prostřednictvím Svých Poslů, kteří přicházejí čas od času s tím, jak lidstvo postupuje z jednoho stadia do druhého. Každý Projev sice potvrzuje určité základní pravdy, ale zároveň přináší nový soubor zákonů, které odpovídají aktuálním potřebám lidstva a ruší jiné zákony, jež přinesl Projev předešlý, jichž už není zapotřebí. Lidem však může připadat obtížné rozejít se s minulostí, a dokonce i nejbližší učedníci častokrát nedokáží pochopit plný význam Jeho Zjevení. I nadále se přidržují náboženských obřadů a zvyklostí, jimiž se celé generace řídily po staletí. Teprve až za nějaký čas začínají rozumět tomu, že nový Projev přináší nové zákony pro další stadium evoluce lidstva.

Tak tomu bylo i u Bábova Zjevení. Muslimové, mezi nimiž se Báb objevil, věřili, že až do konce světa nelze změnit ani „písmenko“ z Učení Proroka Muḥammada. Báb tudíž dovolil, aby bylo Jeho úplné Poselství zveřejňováno pouze postupně. Během prvních let Jeho působení se v zákonech islámu neuskutečnily žádné změny. Ale jak víte, když byl Báb později vězněn v pevnosti Máh-Kú, zjevil nový soubor zákonů v Perském Bayánu. Pro Jeho následovníky nyní nastal čas, aby učinili rozhodný rozchod s minulostí a prohlásili Jeho pravé Postavení coby Projevu Božího. Toto se odehrálo na konferenci v Badashtu.

Badasht je vesnice nedaleko Teheránu v severovýchodní části země. Konference v Badashtu se konala v červenci 1848. Na této konferenci se sešlo

osmdesát jedna Bábových nejvýznačnějších následovníků. Hlavními účastníky byli Bahá'u'lláh, Quddús a Táhírih.

Bahá'u'lláha sice chovali Jeho Bábí souvěrci ve velké úctě, uznávali Jeho znalosti a moudrost a obraceli se na Něho o radu, ale na této konferenci se Jeho velikost a majestát projeví v ještě větší míře. Jeho role na této konferenci byla skutečně rozhodující. Pronajal si zahrady, ve kterých se konference konala, a po dvacet dva dny se všichni, kteří se tam sešli, těšili z Jeho štědré pohostinnosti. Bahá'u'lláh každý den zjevil Desku, která se předčítala před celou skupinou. Každému dal nové jméno. Táhírih a Quddúsovi dal tituly, kterými budou dějinám známi. Titul Táhírih znamená „Čistá“ a Quddús znamená „Svatý“. I On Sám měl být od té doby napříště znám pod jménem Bahá. Báb později zjevil zvláštní Desku pro každého, kdo se oné konferenci účastnil a oslovoval je jmény, které při této události dostali.

Jednoho dne byl Bahá'u'lláh kvůli nemoci upoután na lůžko a všichni se shromáždili v Jeho přítomnosti. Poté se Táhírih, jež byla považována za podstatu čistoty a cudnosti, před nimi znenadání objevila bez závoje, který podle víry muslimů v Íránu musely na veřejnosti nosit všechny ženy. Někteří přítomní Bábí měli pocit, že zostudila sebe i jejich rodící se Víru. Quddús byl viditelně rozhněván. Avšak Táhírih nic neotřásla a celá se rozplývala radostí. Na své spolence se obrátila s výřečným proslovem. Vyzvala je, aby se rozešli s minulostí – s jejími náboženskými dogmaty, jejími tradicemi a obřady. Napětí, které vyvstalo mezi Quddúsem a Táhírih, zmírnil Bahá'u'lláhův zásah. I když několik Bábových stoupenců v důsledku tohoto prohlášení Víru opustilo, většina zůstávala pevná a plná nového nadšení. Bahá'u'lláh mistrně využil příležitosti, aby oslavil úsvit nového Dne. Táhírih svým smělym činem zatroubila na trubku ohlašující konec staré a počátek nové Víry.

Konference v Badashtu též znamenala začátek nejbouřlivějšího stadia ve vývoji Bábí Víry. Pronásledování jejích stoupenců záhy dosáhlo nových úrovní intenzity a mnozí byli povoláni k mučednické smrti. Jako kdyby tato konference byla setkáním na rozloučenou, z něhož se účastníci rozešli, aby vykonali veliké hrdinské skutky a aby se znovu shledali až v duchovních říších na onom světě.

Účastníci konference odešli společně do Mázindaránu, ale na cestě na ně zaútočili nevědomí obyvatelé jedné vesnice, poblíž které se skupina zastavila, aby si na chvíli odpočinula. Věřící byli nuceni utéci a rozešli se různými směry. Bahá'u'lláh pokračoval v cestě do Nuru v Mázindaránu.

Zprávy o konferenci v Badashtu se brzy donesly do Teheránu a král a jeho ministři se dozvěděli o událostech, které se staly, a o úloze, kterou na konferenci sehrál Bahá'u'lláh. Premiér doporučil králi, který byl zesláblý nemocí, jež měla brzy ukončit jeho život, aby nařídil Bahá'u'lláha zatknout. V důsledku toho jednomu z úředníků v Mázindaránu nařídili Bahá'u'lláha zadržet a převézt Ho do hlavního města. Stalo se, že příkaz k zatčení dorazil den předtím, než měl tentýž úředník pořádat recepci pro Bahá'u'lláha, k němuž oddaně lnul. Velmi ho to zneklidnilo a rozhodl se, že o tom nikomu nic neřekne. Druhého dne dorazila do Mázindaránu zpráva, že král zemřel, čili příkaz k zatčení pozbyl platnosti.

1. Jaký byl cíl konference v Badashtu?

 _____.
2. Kdy se konference v Badashtu konala?

3. Kolik dní konference trvala? _____
4. Kolik Bábových následovníků se konference účastnilo? _____
5. Kdo patřil mezi hlavní účastníky? _____
6. Kdo byl nejdůležitější Postavou mezi přítomnými? _____
7. Co znamená titul „Ṭáhirih“? _____
8. Co znamená titul „Quddús“? _____
9. Svými slovy vyprávějte o událostech, které se na konferenci odehrály v den, když se Ṭáhirih objevila bez závoje.

10. Co Ṭáhirihin smělý čin na konferenci signalizoval?

11. Co udělala vláda, když dostala zprávy o shromáždění v Badashtu?

12. Vysvětlete, co se stalo poté, co vláda vydala příkaz k zatčení Bahá'u'lláha?

ČÁST 8

Konference v Badashtu znamenala odhození starého a přijetí nového. Následující úryvek z 'Abdu'l-Baháových Spisů popisuje, jak se musí čas od času Boží náboženství obnovovat. Rozvažujte nad významem tohoto úryvku ve světle toho, co jste studovali o konferenci v Badashtu.

„Náboženství vyrostlo ze semínka skutečnosti ve strom, kterému vyrašily listy a větve, květy a plody. Po čase tento strom zpráchnivěl. Listy a květy uvadly a zašly, strom onemocněl a nenese plody. Není rozumné, aby se člověk přidržoval starého stromu a tvrdil, že jeho životní síly se nezmenšily, jeho plody nemají sobě rovna a jeho existence je věčná. Semínko skutečnosti se musí zasadit do lidských srdcí znovu, aby z něho mohl vyrůst nový strom a nové boží plody občerstvily svět. Tím se míní, že národy a lidé, kteří se nyní v náboženství různí, budou přivedeni k jednotě, zanechá se napodobování a nastane všeobjímající bratrství ve své opravdovosti. Mezi lidmi ustanou války a nesváry, všichni se usmíří jako služebníci Boží. Vždyť všichni jsou pod ochranou stromu Jeho prozřetelnosti a milosrdenství. Bůh je laskavý ke všem, On je dárce štědrosti všem stejnou měrou, tak jako Jeho Svatost Ježíš Kristus prohlásil, že Bůh ‚sesílá déšť‘ na spravedlivé i nespravedlivé,‘ tím se praví, že milosrdenství Boží je všeobjímající. Celé lidstvo je pod ochranou Jeho lásky a přízně a On všem ukázal cestu vedení a pokroku.“²²

ČÁST 9

Roku 1848 usedl na trůn král Násiri'd-Dín Sháh. Byl mnohem bezohlednější než jeho otec, předchozí král. Od počátku jeho vlády se pronásledování Bábí dramaticky zvětšilo. Sám Báb byl v červenci 1850 umučen v Tabrízu. Jeho utlačovaní následovníci, kteří byli svědky tragické smrti tisíců svých souvěrců, přišli nyní o Nejmilovanějšího svých srdcí. Mnozí ve svých myšlenkách vinili krále za ukrutnosti, jimiž byli v průběhu let měrou vrchovatou zahrnováni. Ale i přes tyto pocity nepřestávali být přáteli vlády a lidu. Své síly vynakládali na šíření nové a činili tak za pomoci dobrých skutků a přesvědčivých argumentů. Byla tu však malá skupina popouzená silným hněvem, která si zahrávala s nebezpečnými myšlenkami. Tato hrstka pošetilců nacházející se ve stavu zoufalství uvěřila tomu, že může změnit osud Bábí společenství tím, že zaútočí na samotné kořeny tyranie. Začali kout pikle ohledně atentátu na krále.

Jeden z vůdců této skupiny sdělil její záměry Bahá'u'lláhovi. Bahá'u'lláh mu těmi nejjasnějšími slovy poradil, že by se měli svého plánu vzdát. Varoval je, že takový čin přinese nové katastrofy pro již tak žalem sužované Bábovy následovníky. Pleticháři ale byli tak zatrpklí a v jejich srdcích plál oheň pomsty tak mohutně, že je ani Bahá'u'lláhovy rady nedokázaly zastavit. Přistoupili ke spáchání činu, který bude navždy považován za poskvrnu na stránkách Bábí historie, kterou jinak nezdobí nic než čisté, nesobecké a hrdínské skutky.

15. srpna 1852 opustil král své letní sídlo poblíž Teheránu, aby se na koni vydal na svou ranní vyjížděku. Jeho osobní stráž kráčela pár kroků před ním. Vzduch byl klidný, všechno vypadalo výborně. A pak byli všichni překvapením zaskočeni, když se

ho pokusil zabít nějaký mladý muž, který čekal na okraji cesty a předstíral, že je kolemjdoucí, jenž nese petici pro krále. Tento rádoby atentátník byl natolik pošetilý, že z pistole, kterou použil, vystřelil jen maličké broky, které byly pro zamýšlený cíl zcela nevhodné. Král byl zraněn jen lehce, ale zuřivost, kterou atentát namířený na jeho osobu vyvolal, dala nepřátelům Víry příležitost podněcovat lidi k nepředstavitelným krutostem proti Bábí věřícím.

Tento osudem pronásledovaný mladík byl okamžitě zabit. Jeho tělo bylo přivázáno k ohonu muly a vláčeno až do Teheránu, kde bylo rozsekáno na dvě půlky a zavěšeno na odív veřejnosti. Do hrdla jeho spolupachatele vlili roztavené olovo – a to až poté, co ho nemilosrdně mučili, ale on přesto odmítal vyzradit jména svých přátel. Jeho druha svlékli z šatů, do děr, které mu vyřezali do masa, vložili zapálené svíčky a vedli ho před davy lidí, které pokřikovaly a proklínaly ho.

Co následovalo, nelze slovy popsat. Vláda, duchovenstvo a jejich nevědomí přívrženci povstali, aby vyhladili Bábí věřící. Brány do města byly uzavřeny a nikomu nebylo dovoleno odejít, aniž by byl vyslýchán. Od jednoho domu k druhému pátrali po Bábí věřících, zatýkali je a usmrcovali je natolik krutě, že je to až příliš příšerné, abychom o tom na těchto stránkách vyprávěli.

Toho dne, kdy se uskutečnil atentát na krále, byl Bahá'u'lláh hostem premiérova bratra v jedné vesnici poblíž Teheránu. Zprávy o pohromě k Němu dorazily brzy. Radili Mu, aby se ukryl, dokud se bouře nepřežene. Králova matka vinila Bahá'u'lláha z atentátu na jejího syna a požadovala Jeho zatčení. Ale Bahá'u'lláh odmítl odejít do úkrytu, ba naopak, druhého dne nasedl na koně a odjel ke královu velitelství. Krále a jeho dvůr udivilo, když se dozvěděli o Bahá'u'lláhově příchodu. Jak mohl někdo, kdo byl obviněn z tak strašlivého zločinu namísto toho, aby uprchl, cválat tak sebevědomě vstříc nebezpečí? Král okamžitě nařídil Bahá'u'lláhovo zatčení. Snahy některých Jeho přátel, kteří se snažili pro Něho najít v premiérově domě útočiště, selhaly. Byl zatčen ve vesnici Šimíránu, zhruba 30 kilometrů od hlavního města a vsazen do řetězů.

Pěšky a vystaven prudkým paprskům letního slunce byl Bahá'u'lláh přemístěn ze Šimíránu do Teheránu. Davy, kterým bylo řečeno, že je nepřítelem jejich krále, na Něho po celé cestě křičely urážky. Příběh stařeny, která dychtila po tom, aby po Něm hodila kamenem, zachycuje šílenství, jaké se davu onoho dne zmocnilo, a ukazuje lásku, která byla v Jeho srdci, když čelil této nejžalostnější pohromě.

Bahá'u'lláh se blížil k žaláři, jenž měl být místem Jeho uvěznění, když si nějaká stará a vetchá žena razila davem cestu vpřed. V ruce měla kámen. Měla tak odhodlaný a fanatický výraz, kterého může nabýt jen nemnoho žen jejího věku. Celé její tělo se otřásalo hněvem. Vystoupila vpřed a zvedla ruku, aby se připravila vrhnout svůj kámen. „Zapřísahám vás,“ naléhavě žádala, když běžela za těmi, kteří vedli Bahá'u'lláha do žaláře, „dejte mi možnost mrštit mu kamenem do obličeje!“ „Nedovolte připravit této ženě zklamání,“ byla Bahá'u'lláhova slova pronesená k Jeho strážím, když ji uviděl, jak se za Ním rítí. „Neodepírejte jí to, co považuje za záslužný skutek v očích Boha.“²³

1. Jak se jmenoval král, který roku 1848 usedl v Persii na trůn? _____

2. Jaký vliv mělo usednutí Náširi'd-Dín Sháha na trůn na to, jak se zacházelo s Bábí věřícími?
_____.
3. Jaká obecně panovala mezi Bábí věřícími nálada po Bábově umučení? _____

4. Jaké bylo myšlenkové rozpoložení u skupiny, která se rozhodla spáchat atentát na krále?

5. Co řekl Bahá'u'lláh vůdci této skupiny, když se dozvěděl o jejích záměrech?

6. Uveďte datum, kdy se uskutečnil atentát na krále.

7. Jaký byl osud těch, kteří se pokusili o atentát?

8. Jaké důsledky měl nezdařený atentát na Bábí společenství?

9. Kde byl Bahá'u'lláh, když se dozvěděl o atentátu na krále?

10. Co udělal Bahá'u'lláh, když dostal zprávy o nezdařeném atentátu?

11. V jaké vesnici byl Bahá'u'lláh zatčen? _____
12. Poněvadž Bahá'u'lláh nebyl před Svými nepřáteli bezmocný, proč si tedy myslíte, že dovolil, aby byl zatčen, i když znal nebezpečí, kterému se vystavuje?

pošetilí lidé utíkají z Naší přítomnosti.... Budiž Bohu chvála! Věc, jejímž Nositelem je tento Ukřivděný, stojí vysoko jako sama nebesa a září nádherně jako slunce. Skrývání nemá přístup k tomuto postavení, ani zde není místa pro strach či mlčení.“²⁴

„Nezahalen a neskryt, tento Ukřivděný po všechny časy prohlašoval před tváří všech národů světa to, co poslouží za klíč k odemknutí dveří věd, umění, poznání, blaha, blahobytu a bohatství. Ani křivdy spáchané utlačiteli nedokázaly umlčet pronikavý hlas Nejvznešenějšího Pera, ani pochybnosti zvrhlíků nebo buřičů Mu nebyly schopny zabránit zjevovat Nejvznešenější Slovo.“²⁵

Popište vlastními slovy, jak bychom se měli při prosazování Bahá’u’lláhovy Věci chovat tváří v tvář obtížím.

ČÁST 11

Síyáh-Chál – tak se jmenuje vězení, kam přivedli Bahá’u’lláha toho neblahého dne. Síyáh-Chál znamená „Černá jáma“. Původně byla zásobárnou vody jedné z teheránských veřejných lázní. V té době to ale byl podzemní žalář, v němž věznili ty nejhorší zločince.

Aby se člověk do vězení dostal, musel projít černočerným průchodem a potom sejít tři strmá patra schodů. Žalář halila hustá tma, byl ledově chladný, podlaha se hemžila hmyzem a pokrývala ji špína. Sám Bahá’u’lláh popisuje strašlivé podmínky, za nichž byl vězněn:

„Při Našem příchodu Nás nejprve vedli černočernou chodbou, z níž jsme sestupovali třemi strmými patry schodů na místo stanovené k Našemu uvěznění. Kobka byla zahalena do husté tmy a Naši spoluvězňové čítali téměř sto padesát duší: zloději, vrahové a pouliční lupiči. Ač byl tento žalář přeplněný, neměl jiného otvoru nežli průchodu, kterým jsme vstoupili. Žádné pero nemůže ono místo vyobrazit ani žádný jazyk popsat jeho

odpuzující zápach. Mnozí z mužů neměli ani šaty, ani houně, na které by se uložili. Jen Bůh Sám ví, čím jsme si prošli na onom nanejvýš smrdutém, ponurém místě!²⁶

Za těchto krutých podmínek nechal král uvěznit Bahá'u'lláha a několik dalších Bábí. Bahá'u'lláhovy nohy vsadili do klád a kolem Jeho krku umístili těžký řetěz vážící zhruba 50 kilogramů. První tři dny a noci jim nedali nic k jídlu nebo pití. Bahá'u'lláhova rodina pro Něho připravovala jídlo a žádala strážce, aby Mu ho přinesly. I když to dozorcí zprvu odmítali, postupně jejich prosbám vyhověli. Ale i tehdy si nikdo nemohl být jist tím, zda se k Bahá'u'lláhovi jídlo dostalo, nebo zda bude souhlasit s tím, aby ho snědl, když Jeho spoluvězňové trpěli hladu.

Bahá'u'lláh a Jeho společníci se mačkali k sobě v jedné cele, a všichni byli též vsazeni do klád a spoutáni řetězy. Byli umístěni ve dvou protilehlých řadách. Bahá'u'lláh je učil opakovat určité verše, které každou noc nanejvýš vroucně zpěvně pronášeli. „Bůh mi postačuje, On je vpravdě Nadevše Postačující!“ notovala jedna řada, kdežto druhá odpovídala: „Na Něj necht' se věřící spoléhají.“ Sbor těchto radostných hlasů neustával burácet až do časných ranních hodin. Zvuk, který vězni svým zpěvem způsobovali, byl natolik pronikavý, že dosáhl sluchu Násiri'd-Dín Sháha, jehož palác se nacházel nedaleko Síyáh-Chálu. „Co tento zvuk znamená?“ prý se tázal. „To je chorál, který pějí Bábí ve svém vězení,“²⁷ zněla odpověď. Král utichl.

Každý den, když vězňové vstupovali do cely, vyvolali jméno jednoho z Bábí a přikázali mu vstát a jít za nimi pod šibenici. S jakou dychtivostí odpovídal nositel onoho jména na toto volání. Zbaven svých řetězů, vyskočil na nohy a ve stavu bezmezné radosti přistoupil k Bahá'u'lláhovi a objal Ho. Následně objal každého ze svých spoluvězňů a vydal se se srdcem naplněným nadějí a radostí vstříc smrti, jež na něho čekala. Krátce po umučení každé z těchto hrdinských duší přicházel k Bahá'u'lláhovi kat, který Ho začal postupem času obdivovat, a zpravoval Ho o okolnostech smrti mučedníka a o radosti, s níž až do samotného konce snášel bolest, které byl vystavován.

1. Jak se jmenuje vězení, kde byl Bahá'u'lláh vězněn?

2. Co znamená „Síyáh-Chál“?

3. K jakému účelu se Síyáh-Chál původně užíval?

4. Popište poměry v Síyáh-Chálu.

13. Proč si myslíte, že byli Bábí tak plni radosti vzdor strašlivým podmínkám svého věznění?

ČÁST 12

Existuje hluboký koncept, jemuž musí každý student Bahá'í historie rozumět, a totiž, že se Věc Boží rozvíjí prostřednictvím řady krizí a vítězství. Pokaždé, když na tuto Věc zaútočí síly nevědomosti, nespravedlnosti, krutosti a fanatismu, vyvolá to krizi, dojde k uvolnění odpovídající míry její vrozené moci, a tyto síly jsou poraženy, což popohání tuto Věc k novým vítězstvím, které dříve či později vyvolají nový prudký nástup opozice, kterou si nikdo předtím nedokázal ani představit, což následně poslouží k uvolnění další míry její Boží moci. Věc Boží tedy přechází od krize k vítězství, od vítězství ke krizi a opět k dalšímu vítězství, a žádná síla na Zemi nedokáže zastavit její pochod vpřed.

Již krátké působení Bába mělo tento průběh. Běžný pozorovatel by se přesto mohl domnívat, že poslední krizi nešlo překonat – Báb byl umučen. Tisíce Jeho následovníků bylo zabito v nevýslovně krutém masakru a Ten jediný, kdo mohl oživit naděje, byl v řetězech v nejtemnějším žaláři. Krize byla opravdu hluboká, ale vítězství, které následovalo, bylo nanejvýš slavné.

V Síyáh-Chálu dal Bůh Bahá'u'lláhovi poznat Jeho velké Postavení. Bahá'u'lláh byl zahalen v ponuré tmě, dýchal ten nejhnilobnější vzduch, nohy měl sevřené v kládách a Jeho krk tížil mohutný řetěz. Za těchto nejděsivějších okolností se Mu dostalo prvních náznaků Božího Zjevení, zjevil se Mu „Největší Duch“ a přikázal Mu, aby povstal a promlouval Slovo Boží.

Občas měl pocit, jakoby Mu něco proudilo z temene hlavy přes hrud', jako když mohutný proud padá k zemi z vrcholku vysoké hory. Uviděl Pannu Nebeskou, která se vznášela před Ním a promlouvala s Jeho vnitřní i vnější bytostí, a jak se o Něk zmiňovala jako o Nejmilovanějším světu, Kráse Boha a moci Boží svrchovanosti. Byl ujištěn o tom, že se Mu dostane vítězství prostřednictvím Jeho Samotného a Jeho Pera a za pomoci těch, které Bůh vyzvedne.

Tak zpoza temnoty Černé jámy vyšlo Slunce Pravdy. Bábův slib se splnil. Bahá'í Zjevení se zrodilo. A přesto Bahá'u'lláh nikomu nesdělil, co se odehrálo. Čekal na stanovenou hodinu, kterou určil Bůh ke zveřejnění Jeho Poslání.

1. Popište svými slovy, jak vážná byla krize, v níž se Bábí společenství nacházelo v době Bahá'u'lláhova uvěznění.

2. Jaké vítězství následovalo po této hluboké krizi?

ČÁST 13

Lidstvo má to štěstí, že je tato nejvýznamnější událost v náboženských dějinách zaznamenána Bahá'u'lláhovými vlastními slovy. Přečtěte si níže uvedené úryvky z Jeho Spisů a doplňte prázdná místa ve větách, které po každém úryvku následují.

Bahá'u'lláh se upamatovává na způsob, jakým Boží Zjevení poprvé naplnilo Jeho duši, a praví:

„Jedné noci se ve snu ozývala ze všech stran tato vznešená slova: Vpravdě, vítězným Tě učiníme při Tobě Samém a při Tvém Peru. Tím, co Tě potkalo, se nermut' ani se neobávej, neb v bezpečí přebýváš. Zakrátko Bůh vyzvedne poklady země – lidi, kteří Ti

pomohou prostřednictvím Tebe Samého a Tvého Jména, jímž Bůh oživil srdce těch, kteří Jej rozpoznali.“²⁸

Bahá'u'lláh nám v tomto úryvku říká, že jedné noci se ve snu ozývala tato slova ze všech stran: „Vpravdě, _____ při _____ a při _____, se nermuť ani _____, neb v _____ přebýváš. Zakrátko Bůh _____ země – _____, kteří Ti pomohou prostřednictvím _____ a _____, jímž Bůh _____ srdce těch, kteří _____.“

V dalším úryvku Bahá'u'lláh popisuje účinek Božího Zjevení na Svou bytost:

„V posledních dnech, když jsem ležel v teheránském vězení, Mi trýznivá tíže řetězů a zapáchající vzduch dovolovaly jen málo spánku, avšak i v těchto zřídkačivých chvílích dřímoty jsem cítil, jako by mi něco proudilo z temene hlavy přes prsa, jako by mocný dravý proud střemhlavě padal k zemi z vrcholku nebetyčné hory. Každý úd mého těla byl tím jakoby v ohni. V těchto okamžicích Můj jazyk pronášel to, co by žádný člověk neunesl vyslechnouti.“²⁹

Ve dnech, kdy Bahá'u'lláh ležel v _____, Mu _____ a _____ dovolovaly jen málo _____. I když spal málo, přesto i v těchto zřídkačivých _____ cítil, jako by _____ z _____ přes _____. Každý úd Jeho těla tím byl _____. V těchto okamžicích Bahá'u'lláh pronášel to, co by žádný člověk _____.

A ještě v dalším úryvku popisuje, jak se Mu zjevila Panna, která je symbolem „Největšího Ducha“:

„Když jsem byl zachvácen trýzní, uslyšel jsem nejskvělejší, nejlíbeznější hlas volající nad Mou hlavou. Obrátil jsem tvář tím směrem a spatřil Pannu – ztělesnění upomínky jména Mého Pána – jak se vznáší ve vzduchu přede Mnou. Tak se v duši radovala, že jí tvář zářila příkrasou Boží spokojenosti a její líce planuly jasem Nadevše Milosrdného. Mezi nebem a zemí rozezněla volání, jež okouzilo srdce a mysli lidí. Mé vnitřní i vnější bytosti předávala zprávy, které potěšily Mou duši i duše poctěných služebníků Božích. Ukázala prstem na Mou hlavu a oslovila všechny v nebi a všechny na Zemi, řkouc: ‚Při Bohu! Toto je Nejmilovanější světů, a přesto to nechápete. Kdybyste jen mohli porozumět, že toto je Krása Boží mezi vámi a moc Jeho svrchovanosti ve vás. Je to tajemství Boží a Jeho Poklad, Věc Boží a Jeho sláva pro všechny, kdo se nacházejí v královstvích Zjevení a stvoření, jste-li z těch, kteří chápou.“³⁰

Bahá'u'lláh říká, že když byl zachvácen trýzní, uslyšel _____, _____ volající nad Jeho hlavou. Obrátil Svou tvář a spatřil Pannu, jak se vznáší _____.

Tvář Panny zářila _____ a její líce planuly
 _____. Panna předávala Jeho
 _____ zprávy, které potěšily Jeho
 _____ i duše _____ Božích.
 Ukázala prstem na Bahá'u'lláhovu hlavu a oslovila těmito slovy všechny
 v _____ a všechny _____: „Při Bohu! Toto je
 _____, a přesto to nechápete. Kdybyste jen mohli
 porozumět, že toto je _____ mezi
 vámi a _____ ve vás. Je to _____ a Jeho
 _____, a Jeho
 _____ pro všechny, kdo se nacházejí v královstvích
 _____ a _____, jste-li z těch, kteří chápou.“

ČÁST 14

Koncept krizí a vítězství je tak důležitý, že pro vás bude užitečné, když se v tomto bodě na chvíli zastavíte a budete rozvažovat nad silou Věci, která překonává všechny překážky, které jí stojí v cestě. Pomoci vám v tom může například četba níže uvedených citátů – jednoho z Bahá'u'lláhových Spisů a druhého z dopisu napsaného jménem Shoghi Effendiho – a zodpovězení otázky, která po nich následuje.

„Pohled, jak si nicotní a pošetilí lidé v tomto Zřízení bláhově namlouvali, že nástroji, jakými jsou vyvražďování, plenění a vyhnanství, mohou uhasit Lampu, již zapálila Ruka moci Boží, a zatemnit Denici nekonečné nádhery. Jak naprosto si, zdá se, neuvědomují pravdu, že takové protivenství je olejem živícím tuto Lampu! Taková jest přetvářející moc Boží. On mění, cokoli se Mu zlíbí, On vpravdě má moc nade všemi věcmi...“³¹

„Tuto Věc, stejně jako každou Boží Věc, nelze účinně ustavit, dokud se nestřetne se silami opozice, které na ni útočí, a udatně nad nimi netriumfuje. Historie Víry je toho sama dostatečným důkazem. Zkoušky a pronásledování vždy byly a vždy budou údělem vyvolených Boha. Ale ti by je měli považovat za štěstí v neštěstí, protože jejich prostřednictvím se jejich víra oživí, očistí a posílí. Bahá'u'lláh přirovnává takové sužující zkoušky k oleji, který napájí lampu Věci Boží.“³²

Jak vám znalost toho, že Víra postupuje vpřed prostřednictvím řady krizí a vítězství pomáhá ve vašem odhodlání kráčet po stezce služby Věci a lidstvu?

ČÁST 15

Když Bahá'u'lláh setrval v řetězech v Síjyáh-Chálu, Jeho nepřátelé se usilovně snažili získat pro Něho od krále trest smrti. Bahá'u'lláh však stejnou měrou milovali lidé vysoko i nízko postavení a nešlo Ho popravít jen tak snadno. Bylo potřeba důkazu, který by Ho spojil s pokusem o zabití krále. Ale čím více se snažili najít nějaký důkaz, tím více bylo zřejmější, že je naprosto nevinný. A poněvadž nebyli tito bezohlední nepřátelé schopni prokázat vinu, rozhodli se, že Mu otráví jídlo. Jed byl však tak silný, že jeho počáteční účinky šlo rychle rozeznat, a Bahá'u'lláh přestal jíst jedovaté jídlo, které Mu podávali. Úřady neměly nakonec jinou možnost než Ho propustit z vězení, ale udělaly to pouze pod podmínkou, že opustí zemi a odejde do vyhnanství.

Bahá'u'lláh přetrpěl ve vězení čtyři měsíce. Byl nyní nemocný a vyčerpaný. Nelidské podmínky věznění, asi padesátikilový řetěz umístěný kolem Jeho krku a nakonec ještě otrava Ho oslabily natolik, že byl upoután na lůžko a starostlivě se o Něj pečovalo. Články řetězu vyryly do Jeho krku hluboké rány, a i když se časem zahojily, jizvy Mu zůstaly až do konce života. Uprostřed toho všeho se musela rodina za jeden měsíc připravit na svízelnou cestu. Bahá'u'lláhovi byla dána svoboda vybrat si místo Svého vyhnanství. Vybral si Bagdád, tehdy město v Osmanské říši a nyní hlavní město Iráku.

Cesta trvala od 12. ledna 1853 do 8. dubna téhož roku. Bylo to uprostřed zimy a Bahá'u'lláh a Jeho rodina museli cestovat západní částí Íránu, kde jsou zimy třeskuté studené. Zásoby, které měli na cestu s sebou, nebyly dostatečné a museli se spokojit jen s trochou potravy. Avšak Ochráncem této malé skupinky cestovatelů byl Sám Všemohoucí Bůh a díky Jeho neselhávající pomoci bezpečně dorazili do Bagdádu.

Írán se připravil o štědrost Bahá'u'lláhovy přítomnosti a donutil Ho odejít, aby se do Své rodné země již nikdy nevrátil. Irák se měl nyní stát domovem nejdrahocennější Bytosti na planetě. Vynikající Bahá'í historik líčí Bahá'u'lláhovo vyhnání z Íránu těmito slovy:

„Když se Bahá'u'lláh přiblížil k hranicím, jedno období se nachýlilo ke konci. Byl si lid Íránu vědom ztráty, kterou utrpěl? Prosáklý nevědomostí, ponořený do bigotnosti, zaslepený předsudky, vedený sobeckými muži, oklamaný lžemi – tomuto lidu nebylo dáno, aby viděl a věděl. A tak Vykupitel světa vyklouzl z jeho středu. Ten, kterého kdysi stejnou měrou milovali a ctili bohatí i chudí,

vysoko i nízko postavení, princové i rolníci, byl nyní opuštěn týmiž lidmi, které ve všech časech tak štědře zahrnoval milosrdenstvím, láskou, spravedlností a dobročinností. Írán přišel o Bahá'u'lláhovu přítomnost, ale mohl snad někdy Jeho duch chybět v té či oné zemi?“³³

1. Proč se Bahá'u'lláhovým nepřátelům nepodařilo dosáhnout toho, aby nad Ním byl vynesena rozsudek smrti? _____

2. Bahá'u'lláhovým nepřátelům nevyšly jejich pletichy, jimiž by Ho uvedli do spjitosti s atentátem na krále. Co tedy udělali?

3. Kolik měsíců byl Bahá'u'lláh v Síyáh-Chálu? _____
4. Za jakých podmínek byl propuštěn? _____

5. Jaké město si Bahá'u'lláh vybral za místo Svého vyhnanství? _____
6. Jaké říše bylo město Bagdád tehdy součástí? V jaké zemi je dnes Bagdád hlavním městem? _____

7. Uveďte datum, kdy Bahá'u'lláh a Jeho rodina zahájili cestu do Bagdádu. Uveďte datum, kdy jejich cesta o téměř tři měsíce později skončila.

8. Popište, za jakých podmínek tato cesta probíhala.

ČÁST 16

Následující modlitba, kterou Bahá'u'lláh zjevil, vám umožní udělat si zběžnou představu o utrpení, které zakusil v Síyáh-Chálu, a strážních, které vytrpěl v měsících bezprostředně poté.

„Můj Bože, Můj Mistře, Má Touho!...Stvořil jsi tento atom prachu prostřednictvím svrchované síly Své moci a odchoval jsi Jej Svýma rukama, jež nikdo nedokáže spoutat řetězy... Hrdlo, které jsi přivykl doteku hedvábí, jsi nakonec sevřel silnými řetězy, a tělo, kterému jsi ulehčoval brokáty a samety, jsi nakonec podrobil ponížení ve vězení. Tvůj výnos Mne spoutal nespočetnými okovy a vrhl Mi na krk řetězy, jež nikdo neroztrhne. Uplynulo mnoho let, během nichž se na Mne snášely pohromy jako déšť milosrdenství... Kolik jen bylo nocí, za nichž Mi tíže řetězů a okovů nedovolila odpočinutí a jak četné byly dny, kdy Mi byl odepřen pokoj a klid kvůli tomu, čím Mne postihly lidské ruce a jazyky! Chléb i vodu, které jsi ve své vše zahrnující milosti poskytl polní zvěři, na čas zakázali tomuto služebníkov, a strpěli, aby právě takové věci, jež odmítli uložit těm, kteří odstoupili od Tvé Věci, postihly Mne, dokud nakonec nebyl Tvůj výnos neodvolatelně stanoven a Tvůj příkaz nevybídł tohoto služebníka k odchodu z Persie v doprovodu lidí křehkého těla a dětí útlého věku, v této době, kdy v silném chladu člověk nemůže ani promluvit, ani není možné postupovat vpřed spoustami ledu a sněhu.“³⁴

Možná, že se budete chtít naučit uvedenou modlitbu nazpaměť. Ale i když si ji přečtete jen několikrát, vstoupí se vám do paměti několik výroků o Bahá'u'lláhově utrpení. Uved'te některé z nich.

ČÁST 17

V Bagdádu si Bahá'u'lláh pronajal dům ve staré čtvrti města. Do Bagdádu přicházel v několika měsících po Jeho příchodu stoupající počet Bábí. Mnozí bohužel

upadli do žalostného stavu, byli zmateni a uvedeni na nesprávnou cestu a někteří z nich páchali činy, které nejsou hodny Bábova následovníka. Bahá'u'lláh s bezmeznou láskou přijal všechny, kteří přišli, a pomohl jim očistit srdce a vzkřísit jejich duševní stav. Osud Bábího společenství se začínal díky Jeho vlivu měnit a naděje opět vzkvétala. Avšak běda. Chystala se nová krize. Tentokrát byl její zdroj uvnitř samotného společenství. Příčinou neštěstí nebyl nikdo jiný než Bahá'u'lláhův nevlastní bratr Mírzá Yaḥyá, který si činil nárok na to, že je Bábovým nástupcem.

Báb ve skutečnosti necítil potřebu jmenovat nástupce, jelikož věděl, že se Přislíbený všech věků zakrátko objeví. Udělal to, že na základě rady Bahá'u'lláha a jednoho dalšího důvěryhodného následovníka Víry jmenoval Mírzá Yaḥyáa jen pouhopouhou figurkou, jenom formální hlavou společenství. To umožnilo Bahá'u'lláhovi hlásat Věc v relativním bezpečí. Mírzá Yaḥyáovi se po celé jeho mládí dostávalo od Bahá'u'lláha mnoho lásky a podpory. Ukázalo se ale, že je člověkem ctižádostivým a zbabělým. Bábovo umučení ho natolik šokovalo, že téměř ztratil svou víru. Nějakou dobu se jako derviš potuloval po horách Mázindaránu a choval se tak hanebně, že od této Věci odvedl některé Bábí věřící z tohoto kraje. Měnil jeden převlek za druhým a nakonec přišel do Bagdádu. Od Bahá'u'lláha dostal peněžní obnos, aby se mohl zabývat obchodem, a žil pod novým jménem v jedné městské čtvrti.

Rostoucí vážnost a láska, kterou Bábovi následovníci Bahá'u'lláhovi prokazovali jakož i Jeho stoupající prestiž u městských úředníků, měly na Mírzá Yaḥyáa strašlivý účinek. Probudila se v něm žárlivost a její oheň se rozhořel tak prudce, že zahladil každou stopu slušnosti. Mírzá Yaḥyá začal spolu se svým společníkem, který byl ještě hanebnějším člověkem než on sám, rozsévat mezi Bábí věřícími semínka pochybností o Bahá'u'lláhových záměrech. Bábí společenství opět zahalila mračna podezřívavosti, strachu a planých přeludů. Krátké období klidu a pokoje skončilo a Bahá'u'lláhovo utrpení den za dnem vzrůstalo.

10. dubna 1854 ráno se Bahá'u'lláhova rodina probudila, aby zjistila, že Bahá'u'lláh odešel. Opustil město, aniž by komukoli řekl o Svém záměru či cíli cesty. Když Bahá'u'lláh viděl, kam činy Mírzá Yaḥyáa vedou, rozhodl se odebrat do ústraní do kurdistánských hor na severovýchod od Bagdádu. „Jediným cílem Našeho odchodu do ústraní,“ Sám později řekl, „bylo vyhnout se tomu, abychom se stali předmětem neshod mezi věrnými, zdrojem rozruchu pro Naše společníky, prostředkem zranění jakékoli duše či příčinou zármutku jakéhokoli srdce.“³⁵

Bahá'u'lláh žil v osamění. Rozmlouval s Bohem v pustině, která se nacházela v blízkosti města Sulaymáníyyih. Spokojoval se jen s malým množstvím potravy. Dostával občas nějaké mléko od pastýřů z okolí a příležitostně navštěvoval město, aby si opatřil minimální nezbytnosti, jež jsou potřebné k životu. A dokonce i při těchto krátkých návštěvách u lidí z onoho kraje, nebylo možné Bahá'u'lláhovu velikost před jejich očima ukryt. Jeho láska a moudrost přilákaly obyvatele Sulaymáníyyih a Jeho proslulost se začala šířit i do sousedních oblastí. Zprávy o muži oplývající výjimečnou moudrostí a výřečností, který žije v oblasti Kurdistánu, dorazily nakonec až do Bagdádu. Jeho rodina, která si uvědomila, že touto Osobností nemůže být nikdo jiný než Bahá'u'lláh, poslala důvěryhodného věřícího, aby Ho snažně požádal o návrat. Bahá'u'lláh jejich žádosti vyhověl, a tak ukončil Svůj dvouletý odchod do ústraní.

1. V jakém stavu se nacházeli Bábí věřící, kteří přišli do Bagdádu po Bahá'u'lláhově příchodu do tohoto města?

2. Proč upadli do takového stavu?

3. Co se začínalo dít s Bábí společností pod Bahá'u'lláhovým vlivem?

4. Jmenoval Báb nějakého nástupce? Proč ne?

5. Koho Báb jmenoval formální hlavou společnosti? _____
6. Jaký byl vztah Mírzá Yaḥyáa k Bahá'u'lláhovi? _____
7. Popište charakter Mírzá Yaḥyáa. _____

8. Co udělal Mírzá Yaḥyá po Bábově umučení?

9. Jaký účinek měly na Mírzá Yaḥyáa vzrůstající respekt a láska, které Bábovi následovníci projevovali vůči Bahá'u'lláhovi jakož i Jeho rostoucí prestiž u městských úředníků?

10. Co udělal Bahá'u'lláh, když uviděl, kam vedou činy Mírzá Yaḥyáa? _____

11. Do jakého kraje odešel Bahá'u'lláh do ústraní? _____

12. Bahá'u'lláh nám říká, že jediným důvodem Jeho odchodu do ústraní bylo vyhnout se tomu, aby se stal předmětem _____, zdrojem _____, prostředkem _____ či příčinou _____.
13. Co Bahá'u'lláh v pustině Kurdistánu dělal?

14. Jak dlouho trval Bahá'u'lláhův odchod z Bagdádu do ústraní? _____
15. Jaké okolnosti vedly k Jeho návratu? _____

ČÁST 18

Každý Projev Boží uzavírá se Svými následovníky Smlouvu. Následovníci Bába s Ním vstoupili ve Smlouvu, že budou hledat Toho, jehož Bůh projeví, že Ho přijmou a budou žít v poslušnosti Jeho příkazům. I když Bahá'u'lláh ostatním ještě neřekl, že je Tím, kterého Báb přislíbil, Jeho velikost se stávala každým dalším dnem stále zřejmější a někteří již dokonce začínali rozpoznávat Jeho Postavení. Mírzá Yaḥyá, který nebyl k Bahá'u'lláhově majestátnosti a slávě slepý, ale nepřestával rozdmýchávat mezi Bábí věřícími rozbroje. Ještě uvidíte, že v nadcházejících letech budou jeho pletichy vůči Bahá'u'lláhovi stále narůstat, až dokud otevřeně neporuší Bábovu Smlouvu. Bahá'u'lláh takto varoval Své věrné společníky před vřavou a souženými, jež je očekávají:

„Dny zkoušek nyní nadešly. Oceány rozepří a utrpení se vzdouvají a Korouhve Pochybností se v každém koutě a místě zabývají tím, že rozdmýchávají zlovolnost a přivádějí lidi ke zkáze.... Nestrpte, aby hlas některých vojáků popírání vnesl mezi vás pochybnosti, ani si nedovolte nedbat Toho, kdo je Pravdou, vzhledem k tomu, že v každém Zřízení byla taková tvrzení vznášena. Bůh však ustaví Svou Víru a projeví Své světlo, ač se to podněcovatelům vzpoury přiči... Každý den střežte Věc Boží.... Všichni jsou zajatci v Jeho sevření. Není pro nikoho místa, kam by prchl. Nemyslete si, že je Věc Boží záležitostí, která se má brát na lehkou váhu, v níž může každý uspokojovat své vrtochy. Na rozličných místech několik duší vzneslo v současnosti tentýž nárok. Blíží se doba, kdy....každá z nich zahyne a bude ztracena, ba přímo přijde vniveč, a stane se věcí, na kterou si nikdo stejně jako na prach nevzpomene.“³⁶

1. Doplňte následující věty:
- a. Bahá'u'lláh řekl přátelům, aby nedovolili, aby _____ některých _____ vnesl _____.

- b. Varoval je, aby si nedovolili _____.
- c. Ujistil přátele, že Bůh _____ a projeví _____, i když to nepřátelé Věci odmítají.
- d. Přátelé by si neměli myslet, že Věc Boží je _____, v níž může každý _____ své _____.
- e. Přijde čas, kdy všichni, kteří se postavili proti Víře _____ a _____ . Stejně jako prach se všichni stanou věcí, _____.

2. Bahá'u'lláh se vyjadřuje o těch, kteří se snaží vnášet pochybnosti, jako o „vojácích popírání“. Co popírají??

ČÁST 19

Za dvouleté Bahá'u'lláhovy nepřítomnosti se Víra ocitla v nejhorším stavu ve své historii. Mírzá Yaḥyá podle očekávání ukázal, že není schopen vést třebas i malé společenství v Bagdádu. Značný počet Bábí věřících byl v mnoha ohledech zapojen do činností, které drahocenné Věci Bába přinášely jen hanbu. A tak se Bahá'u'lláh ještě jednou ujal úkolu oživit toto společenství. Věřícím byl v březnu 1856 oznámen Jeho příchod a Jeho dveře se otevřely všem, kteří toužili po pravdě. Skromné obydlí, v němž se Svou rodinou bydlel, se stalo střediskem, ve kterém se scházeli hledající a návštěvníci. Každý, kdo přišel do Jeho přítomnosti, byl proměněn silou Jeho líbezných a milujících slov. Ti, kterým byl dopřán ten dar, aby žili v Jeho těsné blízkosti, cítili, že jsou v ráji. Stali se novým stvořením a byli naprosto odpoutáni od věcí tohoto světa. Nabíl, veliký historik raného Bahá'í období, popsal stav těchto duší takto:

„Řadu nocí žilo i deset lidí jen z datlí za pár grošů. Nikoho nezajímalo, komu vlastně náleží boty, pláště a roucha, která se nacházela v jejich domech. Kdokoli přišel na trh, mohl tvrdit, že obuv na jeho nohou je jeho vlastní a každý, kdo se ocitl v přítomnosti Bahá'u'lláha mohl tvrdit, že plášť a roucho, kterými byl zahalen, byly jeho vlastnictvím. Na svá vlastní jména zapomněli, svá srdce zbavili všeho kromě zbožňování svého Milovaného... Ó, jak radostné to byly dny, jak šťastné a podivuhodné to byly hodiny!“³⁷

Bahá'u'lláh zůstal v Bagdádu po Svém návratu ze Sulaymáníyyih sedm let. Během celé této doby i nadále ukrýval Své Postavení Projevu Božího pro tento Den. Ale Boží láska z Něho proudila v takové míře, že se musela dotknout vnímavých duší. Vedení, které zjevoval v rozhovorech a v psaných verších a Deskách, proměnilo charakter Bábí věřících, kteří byli tak dlouho ponecháni bez pastýře. V těchto letech zjevil Knihu jistoty, v níž vysvětlil povahu Božího Zjevení tak jasnými pojmy, že to rozmetalo základy lidmi vytvořených dogmat z minulosti. Bahá'u'lláh v témže období zjevil Skrytá slova, která každý z nás převelice miluje coby průvodce našim duchovním růstem. Zjevoval je ve chvílích, v nichž byl pohroužen do rozjímání a procházel se po březích řeky Tigridu. Rychlost, s níž Boží verše proudily z Jeho Pera, je udivující. O tomto období mimořádné síly se Sám zmiňuje takto:

„...Jako hojný déšť' jsme s pomocí Boha a Jeho Boží Milosti a milosrdenství zjevovali Naše verše a poslali je do rozličných koutů světa. Nabádali jsme všechny lidi, a obzvláště tento lid, prostřednictvím Našich moudrých rad a milujících nabádání, a zakázali jsme jim zabývat se vzpourami, hádkami, spory a konflikty. V důsledku toho a díky milosti Boží se vzpurnost a potěšlost přeměnily ve zbožnost a porozumění a zbraně se proměnily na nástroje míru.“³⁸

Sedm let Bahá'u'lláhova života v Bagdádu představuje období skvělých vítězství. Dalo se tedy očekávat, že dříve či později nastane krize, po které následně přijde ještě větší vítězství. Bahá'u'lláhova rostoucí prestiž nezůstala u nepřátel Víry bez povšimnutí. Nejaktivnějším z nich byl jistý šejch, který využíval všech prostředků, jež měl k dispozici, aby přesvědčil úředníky perské i osmanské vlády, jakož i duchovenstvo, aby se Bahá'u'lláhovi postavili na odpor.

Šejchovy snahy však celá léta mařila Bahá'u'lláhova moudrost a ušlechtilost Jeho slov a skutků. Tento šejch jednou svolal přední duchovní z dané oblasti. Učinil tak s tím záměrem, aby od nich získal jednomyslné odsouzení Bahá'u'lláha. Aby zničili Víru v samotném jejím srdci, byli všichni připraveni zahájit útok proti malé skupině vyhnanců v Bagdádu. K jejich překvapení však nejvýše postavený duchovní mezi nimi, muž známý svou spravedlností a zbožností, odmítl vydat proti Bábí věřícím nezbytný rozsudek. Oné skupině řekl, že podle jeho informací neudělalo Bábí společenství nic, co by takový čin ospravedlňovalo, a setkání opustil.

Jelikož jejich původní plán ztroskotal, rozhodla se skupina vyslat k Bahá'u'lláhovi učeného muže a položit Mu několik otázek, čímž by se vyzkoušelo Jeho poznání. Když si tento posel vyslechl Bahá'u'lláhovy odpovědi na položené otázky, jménem skupiny duchovních uznal nesmírnou šíři Jeho poznání. Pak ale řekl, že by pro ně měl Bahá'u'lláh vykonat zázrak, aby se uspokojil každý, koho zajímá pravda Jeho Poslání. „Třebaže nemáte právo to žádat,“ odvětil Bahá'u'lláh, „neboť Bůh má zkoušet Své tvory, a nikoli, aby oni zkoušeli Boha, přesto svoluji a přijímám tuto žádost.“³⁹ Poslovi však dal jednu podmínku: Nejprve si mají duchovní vybrat jeden zázrak a písemně zaznamenat, že po jeho vykonání už o Něm nebudou mít žádné pochybnosti a uznají a dosvědčí pravdu Jeho Věci. Mají tento písemný dokument zapečetit a přinést Mu ho.

Tato jasná a vyzývavá odpověď na posla hluboce zapůsobila. Okamžitě vstal, políbil Bahá'u'lláhovi koleno a odešel. Předal Bahá'u'lláhovo poselství skupině duchovních. Diskutovali o něm tři dny a nemohli se dobrat žádného rozhodnutí. Nakonec jim nezbývalo nic jiného než od věci upustit.

Tito bezohlední nepřátelé Víry však ve svých pletichách proti Bahá'u'lláhovi neustali. I nadále rozdmýchávali zlovolnost a nesprávně vykreslovali úřadům Jeho záměry, až nakonec na jaře 1863 jejich snahy přinesly ovoce a objevila se další krize.

1. V jakém stavu bylo Bábí společenství, když se Bahá'u'lláh vrátil do Bagdádu? _____

2. Prokázal Mírzá Yaḥyá, že je schopný vést společenství? _____
3. Jaký účinek měl na Bábí věřící Bahá'u'lláhův návrat do Bagdádu?

4. Za použití Nabílova vylíčení řekněte několik slov o stavu těch, kteří žili v těsné Bahá'u'lláhově blízkosti. _____

5. Kolik let zůstal Bahá'u'lláh v Bagdádu po Svém návratu ze Sulaymáníyyih?

6. Uveďte dva spisy, které Bahá'u'lláh během těchto sedmi let v Bagdádu zjevil. _____
7. Jaké je hlavní téma Knihy jistoty? _____

8. Jakými tématy se zabývají Skrytá slova? _____

9. Doplňte následující věty:
- Bahá'u'lláh nám říká, že s _____ Boha a Jeho _____ a _____ zjevoval Své verše jako _____.
 - Poslal tyto verše do _____.
 - On v těchto verších _____ veškeré lidstvo prostřednictvím Jeho _____ a _____.
 - Zakázal jim _____, _____, _____ a _____.
 - V důsledku toho a díky milosti Boží se _____ a _____ přeměnily ve _____ a _____ a _____ se proměnily na _____.“

A úvodní pasáž Skrytých slov zní takto:

„Toto jest, co sestoupilo z říše slávy, vysloveno jazykem moci a síly a zjeveno dávným Prorokům. Vzali jsme z toho vnitřní podstatu a přioděli ji šatem stručnosti jako zástavu milosti spravedlivým, aby zůstali věrni smlouvě Boží, aby životem svým dostáli Jeho důvěře a v říši ducha získali klenot Božské ctnosti.“⁴¹

ČÁST 21

Bahá'u'lláh se ke konci Svého pobytu v Bagdádu začínal příležitostně zmiňovat o testech a zkouškách, které měly přijít. Jednou vyprávěl přátelům sen, který je velmi znepokojil: „Viděl jsem,“ napsal v jedné Desce, „jak se Proroci a Poslové shromáždili a usedli kolem Mě a sténali, plakali a hlasitě naříkali. V úžasu jsem se jich otázel na důvody, načež jejich nárek a pláč ještě zesílily, a řekli mi: ‚Pláčeme pro Tebe, ó Největší Tajemství, ó Svatostánku Nesmrtelnosti!‘ Plakali takovým pláčem, že jsem s nimi plakal též. Poté Mě oslovilo Shromáždění na výsostech a pravilo: ‚Zakrátko uzíš na vlastní oči, co žádný Prorok nespatrił.... Bud' trpělivý, bud' trpělivý.‘... Neustále Mě celou noc oslovovali až do příchodu úsvitu.“⁴²

Bahá'u'lláh na počátku jara 1863 zjevil Desku Svatého Mořeplavce, která mystickým jazykem předpovídala budoucí události a hovořila o zradě a odloučení. Tato Deska byla přečtena přátelům shromážděným v Jeho přítomnosti. V jejich srdcích se vzdouvaly oceány zármutku, neboť cítili, že Bahá'u'lláh má od nich odejít. O něco později téhož dne doručil nějaký posel Bahá'u'lláhovi zprávu žádající o rozhovor mezi Ním a místodržitelem Bagdádu. Když se Bahá'u'lláh dalšího dne k uvedenému rozhovoru dostavil, byl Mu předán dopis od předsedy vlády Osmanské říše, který byl zdvořile formulován a který zval Bahá'u'lláha na cestu do osmanského hlavního města Konstantinopole. Bylo nařízeno, aby Ho kvůli ochraně doprovázel jízdní oddíl. Bahá'u'lláh s žádostí ihned souhlasil, ale odmítl přijmout peníze, které vláda na Jeho cesty nabízela. Místodržitelův zástupce naléhal, aby je přijal. Říkal, že by to úřady urazilo, kdyby tak neučinil. Bahá'u'lláh si štědrou částku nakonec vzal a okamžitě ji rozdal chudým lidem z města.

Zprávy o Bahá'u'lláhově bezprostředním odchodu z Bagdádu otřásly Bábí společenstvím. Ony oddané duše, jejichž srdce si už natolik zvykla na Jeho zárnou přítomnost, zmáhal žal. Nikdo zprvu nedokázal spát ani jíst. Postupně je však uklidnila Bahá'u'lláhova laskavá a vlídná slova a smířily se s faktem, že většina z nich bude připravena o štědrost, aby Ho mohli na další etapě Jeho vyhnanství doprovázet. Na znamení Své lásky napsal Svým rukopisem Desku každému věřícímu, který ve městě bydlel – mužům, ženám i dětem.

V blízkosti Bagdádu se nacházela krásná zahrada plná růží, které byly Bahá'u'lláhovou oblíbenou květinou. 22. dubna 1863 odpoledne opustil město a vstoupil do zahrady. Věřící jakož i přemnozí lidé z Bagdádu byli zmoženi žalem. Bábí společenství, které bylo nyní díky Bahá'u'lláhově vlídné péči zcela oživeno, vstoupilo do další krize. Jaká bude budoucnost této mladičké Víry, jejíž jediná Naděje je posílána do vyhnanství na místo tak velmi vzdálené od většiny jejich stoupenců? Odpověď, která čekala na tyto žalem zdrcené přátele, kteří se sešli, aby se s Ním rozloučili, byla

ohromující. Bahá'u'lláh roztrhal závoje, které skrývaly Jeho pravé Postavení, a prohlásil, že je Přislíbeným všech věků.

Předtím, než odjel do Konstantinopole, zůstal Bahá'u'lláh dvanáct dní v zahradě, která je dnes známa jako Zahrada Riḍvānu. Jeho nepřátelé se snažili zasadit Jeho věci osudnou ránu tím, že Ho odloučí od většiny věřících. Bůh však proměnil toto loučení na událost nesmírné radosti. Vyhlášení Jeho Poslání vyvolalo v duších Jeho společníků nový život. Toto tedy byl Den Dnů, na který je Báb připravoval. Sám Bahá'u'lláh praví, že toho Dne „byly všechny stvořené věci ponořeny do moře očištění.“⁴³

Jen málo je známo o podrobnostech rozhovorů, které Bahá'u'lláh vedl s proudem návštěvníků, které v Zahradě Riḍvānu přijal. Následující slova historika Nabíla, nám dávají jen letmo zahlédnout slávu oněch dnů:

„Každého dne před hodinou rozbřesku zahradníci pečlivě vybírali růže lemující čtyři zahradní cesty a nakupili je uprostřed podlahy Jeho požehnaného stanu. Hromada bývala tak veliká, že když se Jeho společníci sešli, aby si v Jeho přítomnosti vypili ranní čaj, neviděli přes ni jeden na druhého. Všechny ty růže Bahá'u'lláh vlastněma rukama svěřoval lidem, které od Sebe každého rána propouštěl, aby je Jeho jménem doručili arabským a perským přátelům ve městě... Jedné noci, deváté noci dorůstajícího měsíce, jsem byl mezi těmi, kteří drželi stráž u Jeho požehnaného stanu. Jak se blížila půlnoc, spatřil jsem Jej, jak vyšel ze stanu, prošel kolem míst, kde spali někteří Jeho společníci, a začal se procházet sem a tam po zahradních pěšinách lemovaných květinami a ozářených měsícem. Slavíci zpívali na všech stranách tak hlasitě, že jenom ti, kteří Mu byli nablízku, jasně slyšeli Jeho hlas. Procházel se a pak zůstal stát uprostřed jedné z cest a poznamenal: ‚Hleďte na ty slavíky. Jejich láska k růžím je tak silná, že od soumraku do úsvitu nezamhouří oka, trylkují své nápěvy a s planoucí vášní důvěrně rozmlouvají s předmětem svého zbožňování. Jak tedy mohou volit spánek ti, kteří tvrdí, že planou pro růži se podobající krásu Milovaného?‘ Tři po sobě následující noci jsem držel hlídku a obcházel kolem Jeho požehnaného stanu. Pokaždé, když jsem procházel kolem lehátka, na němž spočíval, zjistil jsem, že bdí, a každého dne od rána do večera jsem Jej vídával v rozhovoru s proudem návštěvníků, který neustále plynul z Bagdádu. Ani jedenkrát jsem v Jeho slovech neobjevil stopu přetvářky.“⁴⁴

Svátek Riḍvān se dnes slaví po celém světě jako připomínka Vyhlášení Bahá'u'lláhova Poslání. Jedná se o nejsvětější a nejvýznamnější ze všech Bahá'í svátků, který trvá celkem dvanáct dní.

1. Vyprávějte svými slovy sen, který měl Bahá'u'lláh ke konci Svého pobytu v Bagdádu.

2. Jaký byl význam toho snu?

3. Kdy Bahá'u'lláh zjevil Desku Svatého Mořeplavce?

4. Co Deska Svatého Mořeplavce předpovídá?

5. Co přinesl vládní posel Bahá'u'lláhovi v den, kdy byla tato Deska předčítána přátelům, kteří se sešli v Jeho přítomnosti?

6. Co bylo Bahá'u'lláhovi dalšího dne předloženo?

7. Kam se vláda rozhodla Bahá'u'lláha poslat?

8. Co udělal Bahá'u'lláh s částkou peněz, které Mu vláda nabídla na Jeho cesty? _____

9. Jak společenství následovníků reagovalo na zprávy o blížícím se Bahá'u'lláhově odjezdu?

10. Co udělal Bahá'u'lláh na znamení Svě lásky k věřícím z Bagdádu?

11. Pod jakým jménem je nyní známa zahrada, v níž Bahá'u'lláh vyhlásil Svě Poslání?

12. Kolik dní Bahá'u'lláh v zahradě setrval?

13. O těchto slavných dnech, které Bahá'u'lláh strávil v Zahradě Ridvánu, nám Nabíl vypráví toto:

- a. „Každého dne před hodinou rozbřesku zahradníci

_____ a _____
_____ :
_____“
- b. Hromada růží bývala tak veliká, že když se Bahá'u'lláhovi společníci
_____ v Jeho přítomnosti
_____, neviděli _____.
- c. Všechny ty růže Bahá'u'lláh vlastníma rukama svěřoval lidem, které každého
rána propouštěl ze Své přítomnosti, aby je Jeho jménem doručili
_____.
- d. Jedné noci byl Nabíl mezi těmi, _____.
- e. Jak se blížila hodina půlnoci, spatřil Nabíl, jak Bahá'u'lláh vyšel _____,
prošel kolem _____, a začal se
_____.
- f. Slavíci zpívali _____, že jenom ti, kteří byli Bahá'u'lláhovi
nablízku, _____.
- g. Bahá'u'lláh se i nadále procházel a _____ a
poznámenal: „Hleďte na _____. Jejich láska k _____
tak silná, že od _____ do _____, _____
své _____ a s _____ důvěrně _____
s _____ svého _____. Jak tedy mohou volit
_____, kteří _____, že _____
_____ podobající _____?“
- h. Tři po sobě následující noci Nabíl
_____.
- i. Pokaždé, když Nabíl prošel kolem lehátka, na němž Bahá'u'lláh spočíval,
_____ a každého dne od rána do večera
_____.
- j. Ani jedenkrát Nabíl neobjevil _____ ve slovech, která
Bahá'u'lláh pronášel.

14. Oč usilovali nepřátelé Víry, tím že chtěli Bahá'u'lláha odloučit od skupiny věřících a co si přál namísto toho Bůh?

15. Jaký svátek nyní slavíme jako výročí Vyhlášení Bahá'u'lláhova Poslání? _____
16. Jak dlouho svátek Riḍvānu trvá a v jaké dny se slaví?

17. Když jste nyní dokončili studium Bahá'u'lláhova vyhnanství z Íránu do Iráku, připravte si krátkou přednášku o tomto období Jeho života a poté ji a předneste.

ČÁST 22

Níže v textu jsou uvedeny úryvky z jedné Desky, kterou zjevil Bahá'u'lláh. Přečtěte je nahlas ve své skupině. Přitom se rozpomeňte na Bahá'u'lláhovo Vyhlášení v Zahradě Riḍvānu a dovolte, aby Jeho Slova naplnila vaše srdce radostí.

„Nastal čas Božího Jara, ó Nejvznešenější Pero, vždyť Slavnost Nadevše Milosrdného se kvapem blíží. Probud' se a před veškerým stvořením vychvaluj jméno Boží a oslavuj Jeho chválu tak, aby se vše, co bylo stvořeno, mohlo zrodit znovu a přijmout nový šat. Mluv, nezůstávej v klidu. Denice blaženosti září nad obzorem Našeho jména Blažený, neboť království jmen Božích bylo přizdobeno ornamentem jména tvého Pána, Stvořitele nebes. Povstaň před národy země, zaštit' se mocí Největšího Jména a nebud' z těch, kdož otálejí...

Nalézáš, ó Pero, v tento Den jiného než Mne? Co zůstalo ze stvoření a jeho projevů? A ze jmen a z jejich království? Kam se poděly všechny stvořené věci, viděné i neviděné? A což skrytá tajemství vesmíru a jejich zjevení? Hle, celé stvoření pominulo! Nic nezůstává, jen Má Tvář, Navždy Trvající, Oslnivá, Nadevše Slavná.

Toto jest Den, kdy nelze spatřit nic, než Světlo linoucí se z tváře Tvého Pána, Milostivého, Nejštědřejšího. Svou neodolatelnou vše ovládající svrchovaností jsme vpravdě dali všem duším vyhasnout. Nato jsme na znamení Své milosti k lidem povolali k životu nové stvoření. Já jsem vpravdě Nadevše Velkomyslný, Dávný z Dnů....

Rci: Je to Ráj, do jehož listoví víno promluvy vepsalo svědectví: ‚Ten, Jenž býval lidským očím skryt, se opásán svrchovaností a mocí zjevil!‘ Je to Ráj, jehož listy šeptají: ‚Ó vy, kdož přebýváte v nebesích a na zemi! Objevilo se, co se dosud nikdy neobjevilo. Ten, Jenž od věčnosti ukrýval Svou tvář před zraky stvoření, přišel! Ševelící vánek, jenž tam poletuje mezi větvemi, přináší volání: ‚Svrchovaný Pán veškerenstva se zjevil. Království náleží Bohu,‘ a z jeho proudících vod se ozývá zurčení: ‚Všechny oči se radují, neboť Ten, Jehož nikdo nespatriil a Jehož tajemství žádný neodkryl, pozvedl závoj slávy a odhalil tvář Krásy.‘

V onom Ráji, z výšin jeho nejvznešenějších komnat, halasně vyvolávaly Panny Nebeské: „Jásejte, vy kdož obýváte říše na výsostech, neboť prsty Dávného z Dnů zvoní ve jménu Nadevše Slavného na Nejvyšší Zvon v samotném srdci nebes. Ruce štědrosti podaly kolem pohár života věčného. Přistupte blíže a vypijte svůj díl. Pijte se zdravým požítkem, ó vy, kteří jste učiněným ztělesněním touhy a vtělením naléhavé žízně!“⁴⁵

ČÁST 23

Bahá'u'lláh, Jeho rodina a malá skupinka věřících, kteří je doprovázeli, zůstali v Konstantinopoli jenom čtyři měsíce. Perská vláda zpovzdálí pokračovala ve svém pronásledování Toho, jehož rostoucí vliv považovala za jasnou hrozbu. Vládce Osmanské říše byl znám jako sultán. Perský vyslanec na sultánově dvoře zahájil proti Bahá'u'lláhovi systematickou kampaň. Sultán, jeho ministři a jejich společníci žili v prostředí prostoupeném proradností, pletichami a pokrytectvím. Bahá'u'lláh odmítal mít cokoli společného s příslušníky dvora i jejich nečestnými záměry. A to perskému vyslanci dokonce ještě více usnadňovalo, aby mínění úřadů ovlivňoval snůškou různých obvinění a lží. Jeho ustavičné snahy se neminuly účinkem a nakonec byl vydán rozkaz, který posílal Bahá'u'lláha do vyhnanství do města Adrianopole, které leží ještě dále od perské hranice.

Bahá'u'lláhovou odezvou na tento rozkaz se stal výjimečně odvážný skutek. Okamžitě zjevil rozsáhlou Desku, kterou adresoval samotnému sultánovi, pokáral ho i jeho ministry a vystavil na odiv jejich nezralost a neschopnost. Deska byla sultánovu premiérovi doručena v zapečetěné obálce. Říká se, že když premiér otevřel dopis a začal ho číst, zbledl a poznamenal: „Je to, jako by Král Králů vydával svůj rozkaz svému nejpokornějšímu vazalovi a usměrňoval jeho chování.“⁴⁶

Dvanáctidenní cesta z Konstantinopole do Adrianopole byla pro Bahá'u'lláha a Jeho rodinu, která se nyní vydávala do svého třetího vyhnanství, krajně obtížná. Bylo to v prosinci a panoval třeskutý chlad. Vodu z pramenů mohli po cestě načerpat jedině tak, že zažehli oheň, aby led mohl roztát. Většina vyhnanců neměla ani pořádné šaty, které by je před tak drsným počasím ochránily.

Bahá'u'lláh přišel do Adrianopole 12. prosince 1863 a pobýval v tomto městě celkem čtyři a půl roku. Bylo to opět období bolestných krizí a skvělých vítězství. S rostoucím Bahá'u'lláhovým vlivem se rozhořel v srdci Mírzá Yaḥyáa oheň žárlivosti ještě prudčeji. Ve své opozici byl stále smělejší a snažil se ze všech sil, aby Bábí věřícím bránil přijmout Projev Boží pro tento Den. Obtíže, které způsobil, vyvolaly nesnáze nejen v rámci samotného společenství; vybavily též vnější nepřátele Víry střelivem, které použili ve svých dalších útocích proti Bahá'u'lláhovi a Jeho stoupencům. Zdá se, že proradnost Mírzá

Yaḥyáa neznala mezí. Rozhodl se dokonce, že Bahá'u'lláha otráví, a svého záměru nakonec dosáhl až po velkém pletichaření a snažení. Účinek jedu měl na Bahá'u'lláha velmi vážné důsledky, a i když se Bahá'u'lláh uzdravil, ruka se Mu až do konce života třásla.

Na Adrianopol se samozřejmě nebude vzpomínat kvůli hanebným činům Mírzá Yaḥyáa, ale kvůli velkým vítězstvím, která Bahá'u'lláh v tomto městě dosáhl. Odtud Bahá'u'lláh poslal mnoho Svých Desek králům a vládcům světa a vyhlásil Svou Víru široko daleko.

Jeho veřejné prohlášení bylo třetím stadiem postupného procesu, kterým bylo lidstvu zveřejňováno Bahá'u'lláhovo Poselství. První fáze začala v teheránském Síyáh-Chálu, kdy se Bahá'u'lláhovi zjevil Boží Duch a oznámil Mu, že je Nositelem Božího Poselství pro dnešek. Ačkoli o zrodu a vlastně úsvitu Jeho Zjevení celé jedno desetiletí nikdo nevěděl, přesto byly různé duše vyburcovány ze spánku, ty vnímavější z nich se postupně probouzely a připravovaly se k rozpoznání Bahá'u'lláha. Druhá fáze byla zahájena v Zahradě Ridvānu, kde Bahá'u'lláh vyhlásil Svě Poselství některým přátelům, kteří se shromáždili, aby se s Ním rozloučili. Malý počet přízní obdařených duší si tedy byl nyní Jeho postavení vědom. Třetí fází bylo univerzální vyhlášení Jeho Poselství. To začalo v Konstantinopoli, výrazně získalo na síle v Adrianopoli a dosáhlo nejvyšších výšin moci v 'Akká, dalším a konečném místě Jeho vyhnanství.

1. Jak dlouho setrval Bahá'u'lláh v Konstantinopoli? _____

2. Proč byl Jeho pobyt v Konstantinopoli tak krátký? _____

3. Proč Bahá'u'lláh nepřišel do styku se sultánovým dvorem?

4. Jak perský vyslanec využil Bahá'u'lláhova odmítnutí mít cokoli společného s příslušníky dvora a jejich nečestnými záměry? _____

5. Kam byl Bahá'u'lláh poslán do dalšího vyhnanství? _____
6. Proč perská vláda chtěla, aby byl poslán dále od perských hranic?

7. Co udělal Bahá'u'lláh po přijetí zpráv o Svém vyhnanství z Konstantinopole? _____

8. Co poznamenal sultánův premiér, když četl Bahá'u'lláhův dopis? _____

9. Kdy Bahá'u'lláh dorazil do Adrianopole? _____
10. Jak dlouho v tomto městě zůstal? _____
11. Jaká nejdůležitější událost se v Adrianopoli odehrála? _____

12. Kolika stadii prošlo vyhlášení Bahá'u'lláhova Poselství lidstvu? _____

13. Jaké bylo první stadium? _____
14. Jaké bylo druhé stadium? _____
15. Jaké bylo třetí stadium? _____

ČÁST 24

Otevřená opozice Mírzá Yaḥyáa proti Bahá'u'lláhovi v Adrianopoli způsobila mezi malou skupinou vyhnanců velikou vřavu. Mnozí z nich teprve začínali Bahá'u'lláhovu Postavení jen nejasně rozumět. To dalo nepřátelům Věci, za nimiž stála moc dvou vlád – perské a osmanské – příležitost, kterou potřebovali, aby zasadili novorozené Víře Boží další ránu. Jednoho dne zrána byl Bahá'u'lláhův dům znenadání obklíčen vojáky a všem bylo řečeno, aby se připravili k okamžitému odchodu. Nějakou dobu nikdo nevěděl, jaký bude jejich osud. Většina z nich měla v srdcích největší strach z toho, že budou odloučeni od svého Milovaného, neboť kolovaly zvěsti o tom, že Bahá'u'lláha a Jeho rodinu pošlou na jedno místo a ostatní budou přinuceni se rozejít. Nakonec se dozvěděli, že Bahá'u'lláh má být poslán do vyhnanství do vězeňského města 'Akká a Mírzá Yaḥyá na ostrov Kypr. Většina vyhnanců, čítající asi sedmdesát lidí, byla poslána do 'Akká včetně dvou nejničemnějších podporovatelů Mírzá Yaḥyáa. Čtyři Bahá'u'lláhovi společníci byli zase na druhou stranu posláni do vyhnanství na Kypr spolu se skupinou Mírzá Yaḥyáa.

Bahá'u'lláh a Jeho rodina opustili Adrianopol 12. srpna 1868 a po obtížné cestě po souši a moři dorazili 31. srpna do 'Akká. Obyvatelé 'Akká byli na příjezd vězňů zvyklí, jelikož Osmané využívali tohoto města jako místa vyhnanství pro zločince a buřiče. Tentokrát jim řekli, že nově příchozí jsou nepřátelé státu, Boha a Jeho náboženství. Sultán přikázal, aby je drželi v přísném vězení, jsa přesvědčen o tom, že drsné podmínky v 'Akká povedou k jejich konečné záhubě. Sultánův příkaz byl veřejně předčítán v mešitě a všichni byli srozuměni s tím, že tito Peršané byli odsouzeni k věčnému uvěznění a že stýkání se s nimi se přísně zakazuje.

Po vylovení v 'Akká zavedli vyhnance do armádních kasáren, jejichž část se měla stát jejich vězením. První noci jim odepřeli jídlo a pití a poté přidělovali denně

každému z nich tři bochníky chleba podřadné kvality. Záhy všichni, až na dva, onemocněli a krátce poté tři z nich zemřeli. Strážce odmítly mrtvé pohřbít bez zaplacení nezbytných nákladů. Vězňové prodali malý modlitební kobereček, který Bahá'u'lláh užíval, a strážím předali obdrženou částku. Později se dozvěděli, že strážce nedodržely slovo a že mrtví byli pohřbeni, aniž by byli omyti, zabaleni do rubáše a uloženi do rakve. A strážci k tomu ještě dostali dvojnásobnou částku, než je za pohřeb požadována.

Třebaže se podmínky věznění postupně zlepšovaly, byly první roky v 'Akká pro Bahá'u'lláha obdobím krutého utrpení. To, co si vytrpěl v Síyáh-Chálu, Mu přivodili výhradně vnější nepřátelé Víry. Vřava v Adrianopoli byla svou povahou vnitřní záležitostí. Krizi oněch prvních let v 'Akká však způsobily síly vnější i vnitřní. Sám na toto období poukazoval těmito slovy:

„Věz, že po Našem příjezdu na toto Místo jsme se ho rozhodli pojmenovat ,Největším Vězením.' Třebaže jsme byli již dříve v jiné zemi (Teheránu) spoutáni řetězy a pouty, přesto jsme ji odmítli nazvat tímto jménem. Rci: Rozvažujte o tom, ó vy obdaření porozuměním!“⁴⁷

Vzdor sultánovu příkazu, že se nikdo nemá s Bahá'u'lláhem a Jeho rodinou stýkat, se mnoho věřících z Persie vydalo mnohdy pěšky na dlouhou cestu do 'Akká s nadějí, že snad budou připuštěni do Jeho přítomnosti. Tyto oddané duše, kterým neumožnili se k Němu přiblížit, stály po příchodu na místo daleko od Jeho vězení a spokojily se s pouhým letmým pohledem na Jeho postavu stojící za mřížemi Jeho okna. Mávnutí Jeho požehnané Ruky jim bylo dostatečnou odměnou za měsíce strávené na cestách. Většina z nich se pak obrátila směrem k domovu a byli vděční za dar, který obdrželi.

Nejtragičtější událostí tohoto období byla náhlá smrt Bahá'u'lláhova syna Mírzá Mihdího, známého jako Nejčistší Větev. Jednoho večera se na střeše kasáren procházel sem a tam, jsa pohroužen do modlitby a meditace, když propadl světlíkem na dřevěné laťoví na podlaze pod ním. Měl probodnutá žebra, a i když zavolali doktora, nedalo se nic dělat. Za dvacet dva hodin zemřel. Před jeho zesnutím se Bahá'u'lláh Nejčistší Větev otázal, co by si přál. Odvětil: „Přeji si, aby bylo lidem Bahá' umožněno dosáhnout Tvé přítomnosti.“ „A tak tomu také bude,“ pravil Bahá'u'lláh, „Bůh tvé přání vyplní.“⁴⁸

Byť bylo Bahá'u'lláhovo utrpení v Největším vězení jakkoli kruté, musíme si připomenout, že Jeho vyhnanství do 'Akká bylo naplněním celé řady prorockví minulosti. To v 'Akká bude zářit Slunce Pravdy ve své plné nádheře dvacet čtyři let. Bude to právě během tohoto období, kdy Bahá'u'lláh za Svě návštěvy hory Karmel, jež se nachází v nedaleké Haifě, ukáže 'Abdu'l-Baháovi místo, kde se má později postavit Bábova Svatyně. A právě místo Bahá'u'lláhova posledního odpočinku v Bahjí na okraji 'Akká bude představovat Nejsvětější Místo na Zemi, k němuž se budou Jeho následovníci z celé zeměkoule obracet v modlitbě každý den. A právě v areálu obklopujícím Bábovu Svatyni bude též postaveno Sídlo Světového domu spravedlnosti. Dvojí města Haifa a 'Akká se stanou duchovním a správním světovým centrem Bahá'í Víry. Bahá'u'lláh v jedné Desce, kterou zjevil v prvních letech Svého pobytu v Adrianopoli, poukazoval na Svě vyhnanství do 'Akká. Učinil tak těmito slovy:

„Po Našem příjezdu Nás přivítaly korouhve světla, načež Hlas Ducha vykřikl a pravil: ‚Brzy se všichni, kteří přebývají na Zemi, přihlásí pod tyto korouhve.‘“⁴⁹

1. Jak vnější nepřátelé Víry využili ve svůj prospěch obtíže, které způsobil Mírzá Yaḥyá?

2. Kam byl Bahá'u'lláh poslán do dalšího vyhnanství? _____
3. Kam byl poslán Mírzá Yaḥyá? _____
4. Kolik lidí doprovázelo Bahá'u'lláha do 'Akká? _____
5. Proč si myslíte, že byli někteří Bahá'u'lláhovi následovníci posláni na Kypr s Mírzá Yaḥyáem, a dva Yaḥyáovi stoupenci byli posláni do 'Akká?

6. Uveďte datum, kdy Bahá'u'lláh odjel z Adrianopole. _____
7. Uveďte datum, kdy přijel do 'Akká. _____
8. Jaké vydal sultán rozkazy ohledně Bahá'u'lláhova uvěznění a lidí, kteří Ho doprovázeli?

9. Jak se lidé z 'Akká o těchto příkazech dověděli?

10. Kam byl zaveden Bahá'u'lláh a Jeho společníci po jejich příjezdu do 'Akká?

11. Několika slovy popište podmínky jejich prvních několika dnů ve vězení.

12. Jakým jménem Bahá'u'lláh označil 'Akká? _____
13. Jaká nejtragičtější událost se odehrála v prvních letech v 'Akká? _____

14. Za jakých okolností podnikali první poutníci cestu do 'Akká?

15. Popište svými slovy okolnosti provázející smrt Nejčistší Větve.

16. Kolik let zůstal Bahá'u'lláh v 'Akká a jejím okolí? _____

17. Na co Bahá'u'lláh 'Abdu'l-Baháovi ukázal při navštěvě hory Karmel v Haifě? _____

18. Jaké je Nejsvětější Místo na zemi a kde je umístěno? _____

19. Kde je umístěno Sídlo Světového domu spravedlnosti? _____

20. Kde je duchovní a správní světové centrum Bahá'í Víry? _____

21. Víte, co dnes dělají poutníci, když navštíví Haifu a 'Akká? Můžete se třeba zeptat nějakého přítele z vašeho společenství, který byl ve Svaté zemi na pouti, aby vám o ní vyprávěl.

ČÁST 25

V 'Akká Bahá'u'lláh pokračoval ve Svém univerzálním vyhlášení. Zde je několik pasáží, které z Adrianopole a 'Akká adresoval králům a vládcům světa:

Císařovi Francouzů, Napoleonovi III.:

„O Králi Paříže! Pověz kněžům, aby už nezvonili na zvony. Při Bohu, Pravdivém! Nejmocnější Zvon se objevil v podobě Toho, kdo je Největším Jménem...“⁵⁰

Alexandru Nikolajevičovi II., carovi Ruska:

„Povstaň mezi lidmi ve jménu této vše si podmaňující Věci a povolej pak národy k Bohu, Mocnému, Velkému.“⁵¹

Anglické královně Viktorii:

„Odlož svou touhu a upni pak srdce ke svému Pánu, Dávnému z Dnů. Zmiňujeme se o tobě kvůli Bohu a toužíme po povznesení tvého jména prostřednictvím tvé vzpomínky na Boha, Stvořitele země a nebe.“⁵²

Pruskému králi Vilémovi I.:

„Dej si pozor, aby ti pýcha nezabránila rozpoznat Rozbřesk Božího zjevení, aby tě pozemské touhy neuzavíraly jakoby závojem před Pánem Trůnu na výsostech a dole na zemi.“⁵³

Rakouskému císaři Františku Josefovi:

„Otevři své oči, abys mohl spatřit toto slavné Vzezření a rozpoznat Toho, jehož vyzýváš ve dne a v době noční, a hledět na Světlo, které září nad tímto rozjasněným Obzorem“⁵⁴

Sultánu ‘Abdu’l-Azízovi, vládci Osmanské říše:

„Neodkládej bázeň před Bohem a buď z těch, kteří jednají poctivě. Obklop se těmi ministry, z nichž můžeš cítit vůni víry a spravedlnosti a rad’ se s nimi a rozhodni se pro vše, co je ve tvých očích nejlepší a buď z těch, kteří jednají velkomyslně.“⁵⁵

Perskému králi Náširi’ d-Dín Sháhovi:

„Modlíme se, aby On ze Své štědrosti – budiž veleben – mohl prostřednictvím tohoto uvěznění uvolnit šíje lidí z řetězů a pout a dát jim obrátit se s upřímnými tvářemi k Jeho Tváři, který je Mocný, Štědrý. On je připraven odpovědět každému, kdo k Němu volá a je nablízku těm, kteří s Ním rozmlouvají.“⁵⁶

Vládcům Ameriky a prezidentům jejích republik:

„Zlámané ovažte rukama spravedlnosti a metlou příkázání svého Pána, Nařizovatele, Nadevše Moudrého, rozdrťte utlačitele, jemuž se dobře daří.“⁵⁷

Papeži Piu IX.:

„Slovo, které Syn ukryl, se projevilo. Bylo sesláno v tento den v podobě lidského chrámu. Požehnán budiž Pán, který je Otcem! Vpravdě přišel k národům ve Svém největším majestátu.“⁵⁸

Veškerému uskupení mnichů křesťanské církve:

„Ó shromáždění mnichů! Neuzavírejte se v kostelech a kláštorech. Vyjděte s Mým souhlasem a zabývejte se tím, co prospěje vašim duším a duším lidí.“⁵⁹

ČÁST 26

Čtyři měsíce po náhlé smrti Nejčistší Větve se Bahá'u'lláh a Jeho společníci museli odstěhovat z kasáren, aby uvolnili místo vojenským jednotkám. Na krátkou dobu byli Bahá'u'lláh a Jeho rodina ubytováni v několika domech a nakonec se přestěhovali do domu, který je dnes znám jako Dům 'Abbúda. Zůstávali pod dohledem a byli obklopeni lidmi, kteří se k nim díky vlivu sultánových rozkazů chovali nepřátelsky a nevraživě.

V průběhu času však lidé v 'Akká rozpoznali nevinnost této malé skupinky vyhnanců z Persie a podmínky jejich věznění se zmírnily. Tuto změnu z větší části způsobil 'Abdu'l-Bahá, který byl ve velmi těsném styku s obyvateli města a byl schopen je seznámit s pravými záměry Bahá'í věřících a duchem Učení Jeho Otce. Bahá'u'lláh mohl nakonec opustit město 'Akká a navštívit okolní místa. Bahá'u'lláh, který byl tak dlouho vězněn ve zpustlém městě obehnaném hradbami, mohl nyní trávit nějaký čas na venkově a těšit se z krás a zeleně přírody, kterou tak miloval.

Bahá'u'lláh strávil poslední léta Svého života v sídle v Bahjí, hned vedle 'Akká. Toto sídlo bylo postaveno, když byl Bahá'u'lláh vězněn ve městě obehnaném hradbami, ale jeho vlastník ho opustil, když v dané oblasti vypukla epidemie. 'Abdu'l-Baháovi se ho podařilo pro Svého milovaného Otce získat. Nejdříve si ho pronajal a později ho přímo koupil.

Do té doby se však postoj lidí z 'Akká, ale i z okolních oblastí Libanonu a Sýrie k Bahá'u'lláhovi a Jeho následovníkům úplně změnil. Třebaže byly sultánovy rozkazy stále v platnosti a formálně byl vězněm podléhajícím přísnému vězeňskému režimu, ve skutečnosti byl ctěný a vážený jako král. Přicházeli k Němu dokonce i úředníci z dané oblasti, a vyhledávali Jeho radu a pomoc. Takovou má tedy Bahá'u'lláhovo Zjevení sílu proměňovat lidské srdce.

Bahá'u'lláhovo Pero zjevilo během let strávených v 'Akká a Bahjí mnoho knih obsahujících vedení, které umožní lidstvu budovat slavnou světovou civilizaci. Největší ze Spisů, který vyprýštil z Jeho Pera, byl Kitáb-i-Aqdas, Nejsvětější Kniha Jeho Zřízení, kterou zjevil kolem roku 1873 v domě 'Abbúda. Shoghi Effendi se takto zmiňuje o Bahá'u'lláhových Spisech zjevených ve Svaté zemi a vysvětluje:

„Lze říci, že Bahá'u'lláhovy spisy z tohoto období, zkoumáme-li obrovskou oblast, kterou pokrývají, spadají do třech odlišných kategorií. První obsahuje ty spisy, které jsou pokračováním prohlášení Jeho Věci v Adrianopoli. Druhá zahrnuje zákony a nařízení Jeho Zřízení, které byly z větší části zapsány v Kitáb-i-Aqdas, Jeho Nejsvětější Knize. Do třetí kategorie se musí řadit ty Desky, které částečně formulují a částečně znovu potvrzují základní zásady a principy tvořící základ onoho Zřízení.“⁶⁰

Velká expanze Bahá'u'lláhovy Víry do západního světa za Jeho života nezačala, ale musela si ještě počkat na období 'Abdu'l-Baháova působení. Západním zemím ale bylo Jeho Učení představeno a někteří lidé již věděli o Vězni z 'Akká, který má pozoruhodný vliv na ty, s nimiž přijde do styku. Na konci Bahá'u'lláhova života Ho na jaře 1890 navštívil Edward Granville Browne, známý učenec z anglické Cambridge. Následující úryvky pocházejí z jeho záznamu o tomto historickém rozhovoru:

„...můj průvodce se na okamžik zastavil a já si zul boty. Pak rychlým pohybem ruky roztáhl závěs, a když jsem prošel, zase ho vrátil na původní místo a já se ocitl ve velikém pokoji, na jehož horním konci ležela nízká pohovka, zatímco na straně proti dveřím stály dvě nebo tři židle. Ačkoli jsem jen nejasně tušil, kam jdu a koho mám spatřit (jelikož žádné přesné zprávy jsem nedostal) uplynula vteřina nebo dvě, než jsem si rozechvřen údivem a hrůzou jasně uvědomil, že místnost není prázdná. V rohu, kde se pohovka dotýkala stěny, seděla podivuhodná a úctyhodná postava, korunovaná plstěnou pokrývkou hlavy, takového druhu, jemuž dervišové říkají tádž (avšak nezvyklé výšky a zpracování), kolem jejíž spodní části byl ovinut malý bílý turban. Tvář toho, na něhož jsem pohlížel, nemohu nikdy zapomenout, ač nejsem schopen ji popsat. Ty pronikavé oči jako by četly každému až z nejhlubší duše, v hustém obočí spočívala síla a moc; zatímco hluboké vrásky na čele a na tváři naznačovaly pokročilý věk, čemuž neodpovídaly černočerné vlasy a vous nepostřehnutelně a bujně splývající téměř až k pasu. Nebylo zapotřebí se tázat, v čí přítomnosti stojím. Poklonil jsem se tomu, jenž je předmětem oddanosti a lásky, jakou králové mohou závidět a po níž císařové jen marně vzdychají!

Mírný důstojný hlas mne vyzval, abych se posadil, a pak pokračoval: **„Chvála bud' Bohu, že jsi přišel!... Přišel jsi navštívit vězně a vyhnance... Přejeme si jen dobro světa a štěstí národů, avšak oni Nás považují za rozněcovače sváru a rozkolu, hodného zajetí a vyhnanství... Všechny národy se sjednotí ve víře a všichni lidé budou jako bratři, citová pouta a jednota mezi syny člověka budou posíleny, rozdílnost náboženství skončí a odlišnosti mezi rasami budou bezpředmětné – jaké je v tom nebezpečí? Přesto tomu tak bude. Tyto neplodné sváry, tyto ničivé války pominou a přijde Největší mír... Nepotřebujete to v Evropě také? Není to tím, co předpověděl Kristus?... Přesto vidíme vaše krále a panovníky, jak hojněji plýtvají svými poklady na prostředky k ničení lidského rodu než na ty, které by vedly k štěstí lidstva. Tyto rozbroje, krveprolití a nesvornost musí přestat a všichni lidé budou jako jeden rod a jedna rodina.... Ať se člověk nepyšní tím, že miluje svou vlast; ať se raději pyšní tím, že miluje lidstvo....“**⁶¹

1. Za jakých okolností se Bahá'u'lláh a Jeho společníci odstěhovali z kasáren?

2. Jak se jmenuje dům v 'Akká, do něhož se Bahá'u'lláh a Jeho rodina nakonec nastěhovali? _____

3. Jak se změnily podmínky jejich života v 'Akká?

4. Co tuto změnu způsobilo?

5. Jak se jmenuje sídlo, v němž Bahá'u'lláh strávil poslední roky Svého života?

6. Za jakých okolností získal 'Abdu'l-Bahá sídlo v Bahjí?

7. Jaký je nejdůležitější Spis, který Bahá'u'lláh zjevil během let v 'Akká?

8. Kde byl zjeven a kdy? _____
9. Do jakých tří kategorií spadají podle Shoghi Effendiho Bahá'u'lláhovy Spisy z tohoto období?
 - a. _____
 - b. _____
 - c. _____
10. Uveďte některé zákony Bahá'u'lláhova Zřízení.

11. Uveďte některé zásady a principy Jeho Zřízení.

12. Kdo byl Edward Granville Browne?

13. Jaká slova používá Edward Granville Browne k popisu toho, jak se cítil v Bahá'u'lláhově přítomnosti, když se před Ním skláněl?

14. Podle slov, která Edward Granville Browne zapsal:

- Po čem Bahá'u'lláh podle Svých slov touží? _____

- Co Bahá'u'lláh říká o tom, jakými by se měly stát všechny národy? _____

- Po čem Bahá'u'lláh touží, aby se posílilo? _____

- K čemu Bahá'u'lláh vyzývá, aby přestalo? _____

- K čemu Bahá'u'lláh vyzývá, aby bylo zrušeno? _____

- Co Bahá'u'lláh předpovídá, že se stane? _____

- Čím by se měl každý podle Bahá'u'lláhova tvrzení pyšnit? _____

ČÁST 27

Kitáb-i-Aqdas není tlustá kniha – skládá se z pouhých 190 odstavců. Obsahuje však základní zákony a příkázání budoucí světové civilizace. Shoghi Effendi se o ní zmiňuje jako o Materské Knize Bahá'u'lláhova Zřízení a Chartě Jeho Nového Světového řádu. Během svého života budete opakovaně studovat úryvky z Kitáb-i-Aqdas ve snaze uvádět své myšlenky a činy do souladu s příkázáními Boha. Navrhujeme prozatím vynaložit veškeré úsilí, abyste se naučili nazpaměť úvodních pět odstavců.

„První povinností, již Bůh předepsal Svým služebníkům, je rozpoznání Toho, jenž jest Rozbřesk Jeho Zjevení a Zřídlo Jeho zákonů, jenž zastupuje Božství jak v Království Jeho Věci, tak ve světě stvoření. Kdokoli splní tuto povinnost, dosáhl všeho dobra; a kdokoli je o ni připraven, zbloudil, i kdyby konal jen spravedlivé skutky. Patří se, aby každý, jenž dospěje k tomuto nejvznešenějšímu postavení, k tomuto vrcholku všepřesahující slávy, dodržel všechna nařízení Toho, jenž je Touha světa. Tyto dvě povinnosti jsou neoddělitelné. Jedna bez druhé není přijatelná. Tak to určil Zdroj Božího vnuknutí.

Ti, jež Bůh obdařil hlubokým chápáním, poznají bez váhání, že příkazy uložené Bohem jsou tím nejlepším prostředkem k udržení pořádku na světě a bezpečnosti jeho národů. Kdo se od nich odvrací, je počítán mezi zavrženíhodné a pošetilce. Vpravdě, jsme vám veleli, abyste odmítali rozkazování svých zlovolných vášní a

nečistých tužeb a nepřestupovali hranice stanovené Perem Nejvyššího, neboť ty jsou pro všechny stvořené věci dechem života. Moře moudrosti Boha a Boží promluvy se pod dechem vánku Nadevše milosrdného vzedmula. Pospěšte si dosyta se napít, ó lidé porozumění! Ti, kdož porušují Smlouvu Boha tím, že nedodržují Jeho příkázání, a otáčejí se na patě, žalostně chybují v očích Boha, Vševlastníciho, Nejvyššího.

Ó národy světa! Buďte si jisty, že Má příkázání jsou mezi Mými služebníky lampami Mé milující prozřetelnosti a klíči Mého milosrdenství k Mým tvorům. Tak to bylo sesláno z nebe Vůle vašeho Pána, Pána zjevení. Okusí-li kterýkoli člověk lahodnosti slov, kterých se zachtělo vyslovit rtům Nadevše milosrdného, i kdyby vlastnil poklady země, zavrhl by je do jednoho, jen aby mohl obhájit pravdu byť i jediného z Jeho příkázání zářících nad Rozbřeskem Jeho štědré péče a láskyplnosti.

Rci: Z Mých zákonů lze ucítit lahodnou vůni Mého roucha a s jejich pomocí budou na nejvyšší vrcholky vsazeny korouhve Vítězství. Jazyk Mé moci oslovil z nebe Mé všemocné slávy Mé stvoření těmito slovy: „Dodržujte Má příkázání z lásky k Mé kráse.“ Šťastný je milenec, jenž se nadechl božské vůně svého Nejmilovanějšího z těchto slov prosycených provoněností milosti, jakou žádný jazyk nevypoví. Při mém životě! Kdo se napil vybraného vína poctivosti z dlaní Mé štědré přízně, bude kroužit kolem Mých příkázání, která září nad Rozbřeskem Mého stvoření. Nemyslete si, že jsme vám zjevili pouhou sbírku zákonů. Nikoli, spíše jsme prsty moci a síly rozpečetili vybrané Víno. O tom svědčí to, co zjevilo Pero zjevení. Rozjímejte o tom, ó lidé hlubokého chápání!“⁶²

ČÁST 28

Třebaže byla Bahá'u'lláhova po sobě jdoucí vyhnanství provedena na příkaz dvou despotů, kteří spolupracovali se zkorumpovanými náboženskými představiteli, přesto je ve skutečnosti řídila Ruka Samotného Všemohoucího Boha. Nevyčísitelné jsou duchovní síly uvolněné stěhováním Projevu Božího z jednoho místa na druhé – z Jeho domoviny ke břehům 'Akká, v jejíž blízkosti bude ustaveno duchovní a správní centrum Jeho Víry. Níže uvedenou mapku, která ukazuje trasu Jeho různých vyhnanství, už znáte ze svého studia Knihy 2. Ve světle hlubších poznatků, které jste v tomto oddíle získali, si nyní udělejte čas na to, abyste rozjímali nad duchovním významem toho, co se událo v každém z nejdůležitějších míst. A až budete přemítat nad nespočtem událostí spjatých s Jeho životem a až budete ještě trochu více rozumět Jeho velikosti a slávě, Jeho moci a majestátu, vzpomeňte si na Jeho slova: „Ten, Jenž jest zrakům lidí ukryt navěky, nemůže být nikdy poznán než skrze Svůj Projev, a Jeho Projev nemá většího důkazu o pravdě Svého Poslání než důkaz Své vlastní Osoby.“

ČÁST 29

V průběhu let, kdy Projev Boží kráčí mezi námi, proniká Jeho výjimečná síla celým světem a vyvolává hlubokou proměnu ve skutečnosti všech stvořených věcí. V tomto slavném Dni zjevoval Bahá'u'lláh Slovo Boží lidstvu téměř čtyřicet let, a tím obdařil svět bytí neomezenými možnostmi, jejichž rozvinutí dá vzniknout civilizaci nepředstavitelné krásy. Tato čtyři desetiletí nepřetržitého Božího Zjevení skončilo 29. května 1892.

Devět měsíců před Svým nanebevstoupením vyjádřil Bahá'u'lláh touhu odejít z tohoto světa. Od té doby se z tónu poznámek, které učinil, stávalo stále zřejmějším, že se blíží závěr Jeho života v této pozemské dimenzi. 8. května dostal slabou horečku. Dalšího dne horečka stoupla, ale pak se zdálo, že odešla. I nadále dovoloval některým věřícím a poutníkům, aby se s Ním setkávali. Brzy se však jasně ukázalo, že Mu není dobře. Horečka se navrátila, tentokrát silněji než dříve, a Jeho stav se zhoršoval. V hodině úsvitu 29. května, v 75. roce Jeho života, odešel Jeho duch z tohoto světa.

Šest dní předtím, než odešel ze světa, si povolal do Své přítomnosti všechny lidi, kteří se v Sídle v Bahjí sešli. Až poté se ukázalo, že šlo o poslední setkání s Ním. Když ležel na lůžku, opřen o jednoho ze Svých synů, oslovil je takto: „Jsem s vámi se všemi velmi spokojen,“ pravil. „Prokázali jste mnohé služby a pracovali velmi horlivě. Přicházeli jste sem každého rána a každého večera. Ať vám Bůh pomáhá, abyste zůstali jednotni. Ať vám pomáhá vyzdvihnout Věc Pána bytí!“⁶³ Z očí těch, kteří se kolem Něho sešli, se řinuly slzy.

Zpráva o Jeho nanebevstoupení byla okamžitě sdělena sultánovi v telegramu, který začínal slovy „Slunce Bahá zapadlo“. Sultán v něm byl informován o záměru pohřbít svaté ostatky poblíž Sídla. Byla vybrána malá místnost v domě přímo na západ od Sídla a Jeho ostatky byly uloženy k odpočinku krátce po západu slunce téhož dne, kdy došlo k Jeho nanebevstoupení. Nabíl popisuje těmito slovy trýzeň oněch dnů: „Mám dojem, že duchovní rozruch, jenž byl rozpoután ve světě prachu, způsobil, že se všechny Boží světy zachvěly... Můj vnitřní ani vnější jazyk není schopen vyličit, v jakém jsme byli stavu... Uprostřed panujícího zmatku bylo možné spatřit dav obyvatel z ‘Akká i sousedních vsí, kteří se namačkali na polích kolem Sídla, vzlykali, bili se do hlavy a hlasitě dávali pláčem najevo svůj zármutek.“⁶⁴

Po celý týden přicházel stálý proud truchlících, aby Bahá’u’lláhově rodině vyjádřil svůj žal. Významné osobnosti ze všech složek společnosti včetně muslimů, křesťanů a židů, básníků, duchovních a vládních úředníků se připojily k oplakávání Jeho ztráty a velebení Jeho ctností a velikosti. Mnozí z nich Mu dokonce složili písemné holdy. Podobné projevy úcty přicházely z měst z celé oblasti, které byly všechny předávány ‘Abdu’l-Baháovi, který nyní zastupoval Bahá’u’lláhovu Věc. A přesto byly tyto projevy zármutku podle Strážcových slov „pouhou kapkou ve srovnání s oceánem žalu a nesčíslných důkazů bezmezné oddanosti, které v hodině zapadnutí Slunce Pravdy proudily ze srdcí nesčetných tisíců, kteří přijali Jeho Věc a byli odhodláni nést vysoko nad hlavou její korouhev v Persii, Indii, Rusku, Iráku, Turecku, Palestině, Egyptě a Sýrii.“

Až se nyní na chvíli zamyslíte nad výše uvedenými úryvky, utvořte s dalším členem své skupiny dvojici, a se svým partnerem se střídejte v tom, že budete svými slovy vyprávět příběh Bahá’u’lláhova nanebevstoupení.

ČÁST 30

‘Abdu’l-Bahá si po Bahá’u’lláhově skonu vyvolil Nabíla, aby vybral ty pasáže, které tvoří text Desky navštívení. Tato Deska se přednáší ve Svatyních Bahá’u’lláha a Bába. Také se jí často používá při připomínce Jejich výročí. Bahá’u’lláhův Odchod se připomíná v časných ranních hodinách 29. května. Až se budete ve svém společenství účastnit těchto setkání, důvěrně se obeznámíte s textem této nanejvýš krásné Desky, pokud jste tak už neučinili. Na závěr tohoto kurzu o životě Bahá’u’lláha je tedy vhodné, abyste si tuto Desku přečetli a rozjímali nad ní:

„Chvála, jež rozedněla se z Tvého nejvznešenějšího Já, a sláva, jež rozeskvěla se z Tvé nejzářivější Krásy, nechť spočívají na Tobě, ó Ty, Jenž jsi Projevem velkoleposti, Králem věčnosti a Pánem všech na nebi i na zemi prodlévajících! Stvrzuj, že Tvým prostřednictvím byly zjeveny svrchovanost Boha a Jeho panství, majestát Boha a Jeho velkolepost, Denice starodávné nádhery svou září zalily nebesa Tvého neodvolatelného nařízení a nad obzorem stvoření zazářila Krása Neviděného. Nadto stvrzuj, že jediný pohyb Tvého Pera uvedl v platnost příkaz „Bud““, prozradil skryté Boží Tajemství, povolal k životu veškeré stvoření a dal sestoupit všem Zjevením.

Nadto svědčím, že skrze Tvou krásu byla odhalena krása Zbožňovaného a skrze Tvou tvář se rozeskvěla tvář Vytouženého a jediným Svým slovem jsi vynesl soud nade všemi stvořenými věcmi – Tobě oddaným jsi dal vystoupit na vrchol slávy a bezvěrcům pak upadnout do nejhlubší propasti.

Svědčím, že kdo poznal Tebe, poznal Boha, a kdo dosáhl Tvé přítomnosti, dosáhl přítomnosti Boží. Veliká je tudíž blaženost toho, kdo v Tebe a Tvá znamení uvěřil, pokořil se před Tvou svrchovaností, byl poctěn setkáním s Tebou, dosáhl libosti Tvé vůle, kroužil vúkol Tebe a předstoupil před Tvůj trůn. Běda tomu, kdo proti Tobě zhřešil, zapřel Tě, zavrhl Tvá znamení, stavěl se proti Tvé svrchovanosti, povstal proti Tobě, pyšnil se před Tvou tváří, pochyboval o Tvých svědectvích, vymanil se z Tvé vlády a Tvého panství a započítal se tak mezi bezvěrce, jejichž jména vyryly prsty Tvého přikázání na Tvé svaté Desky.

Ovaň mne tedy, ó můj Bože a můj Milovaný, z pravice Svého milosrdenství a Své milující laskavosti, svatými dechy Své přízně, aby mne mohly odvést od sebe samého a tohoto světa ke dvorům Tvé blízkosti a Tvé přítomnosti. Máš moc činit, co se Ti zlíbí. Tys, vpravdě, nadřizený všem věcem.

Vzpomínka na Boha a Jeho chvála, sláva Boží a Jeho nádhera necht' spočívají na Tobě, ó Ty, Kdož jsi Jeho Krásou! Svědčím, že oko stvoření nikdy nepohlédlo na ukřivděného, jako jsi Ty. Po všechny dny Svého života jsi byl ponořen do oceánu soužení. Jednou jsi byl v řetězech a poutech, jindy pod hrozbou mečů Svých nepřátel. Přesto jsi však nařídil všem lidem, aby dodržovali, co Ti předepsal Ten, Kdož jest Vševědoucí a Nadevše moudrý.

Necht' se můj duch stane obětí za křivdy, jež jsi přestál, a má duše vykoupením za protivenství, jež jsi utrpěl. Snažně prosím Boha, při Tobě a při těch, jejichž tváře byly ozářeny skvoucí nádhrou světla Tvého vzezření, a při těch, již z lásky k Tobě dodržovali vše, co jim bylo kázáno, aby sejmul závoje, jež vstoupily mezi Tebe a Tvá stvoření, a zahrnul mne dobrem světa tohoto i příštího. Tys, v pravdě, Všemocný, Nejvznešenější, Přeslavný, Vždy Odpouštějící, Nejslitovnější.

Žehnej, ó Pane, můj Bože, Božskému lotosovému stromu a jeho listům, jeho větvím a větvíčkáům, jeho kmenům a výhonkům, dokud vytrvají Tvé nejznamenitější tituly a přetrvají Tvé nejvznešenější přídomky. Ochraňuj je tedy před zlovolností útočnicka a voji krutovlády. Tys, vpravdě, Všemocný, Nejsilnější. Požehnej také, ó Pane, můj Bože, Svým služebníkům a služebnicím, již Tě dosáhli. Tys, vpravdě, Nadevše štědře poskytující, Jehož milost jest nekonečná. Není Boha krom Tebe, Vždy odpouštějícího, Nejštědřejšího“⁶⁵

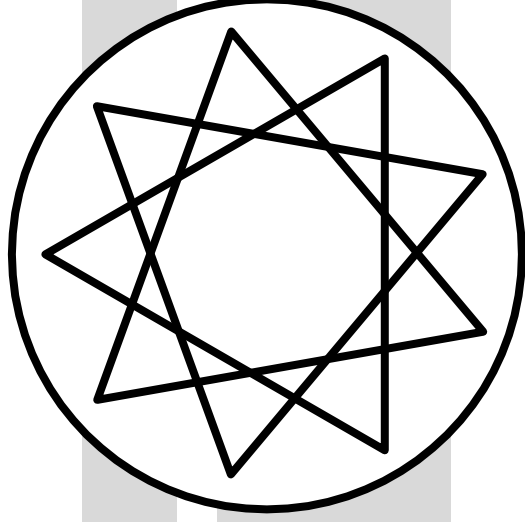
ČÁST 31

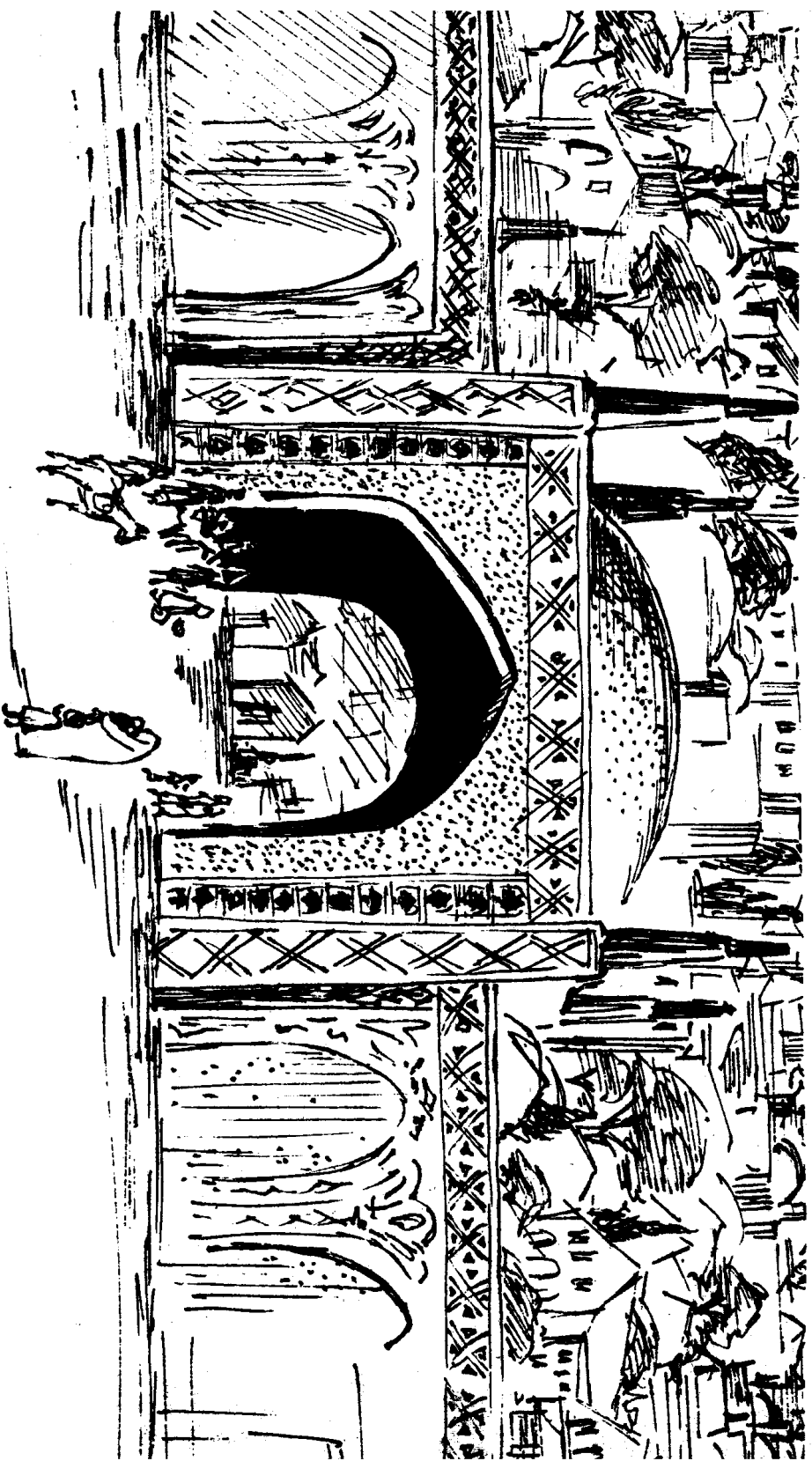
Z vlastní zkušenosti víte, že budete mít v příštích letech četné příležitosti vyprávět příběh Bahá'u'lláhova života. Po dokončení Knihy 2 jste se o tento příběh už při mnoha příležitostech nepochybně dělili. Tato kniha vám nabídla krátké, avšak obsáhlé vylíčení Jeho života, coby jednoho z několika témat k prohlubování, která se mají prozkoumat s přáteli a sousedy při sérii návštěv u nich doma. Příběh, který jste nyní studovali, je podrobnější, než byl ten, který je uveden v Knize 2, a vy budete moci podle různých okolností do svých diskusí o Bahá'u'lláhově osobě vnášet nové znalosti, které jste o událostech z Jeho života získali. Důležitější však budou hlubší poznatky, které jste si z těchto událostí odnesli, a které se týkají povahy Jeho Zjevení, charakteru Jeho Poslání, velikosti sil uvolněných Jeho příchodem a významu tohoto období v historii lidstva. Ať už jsou okolnosti jakékoli – ať už jde o krátký rozhovor s někým, který se stal věřícím teprve nedávno nebo o prezentaci při návštěvě nějaké domácnosti ve vaší vesnici nebo sousedství – jsou to právě tyto hluboké vhledy, které v konečném důsledku ovlivňují to,

jak budete mluvit o Bahá'u'lláhově osobě a co budete posluchači sdělovat. Nastanou samozřejmě chvíle, které si budou žádat jednoduchou prezentaci, a následující stránky vám mohou v tomto ohledu pomoci.

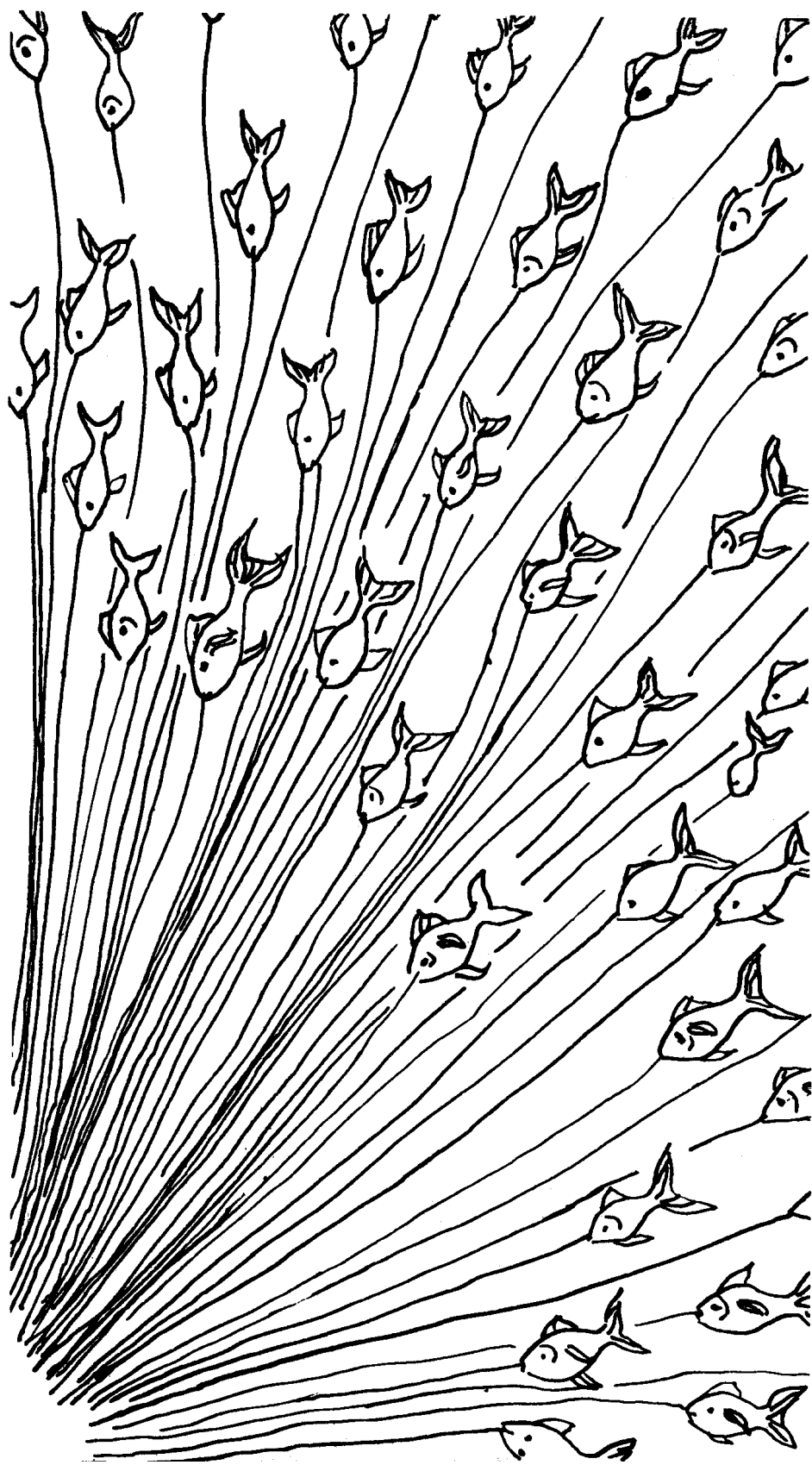
Bahá'u'lláh

Sláva Boží

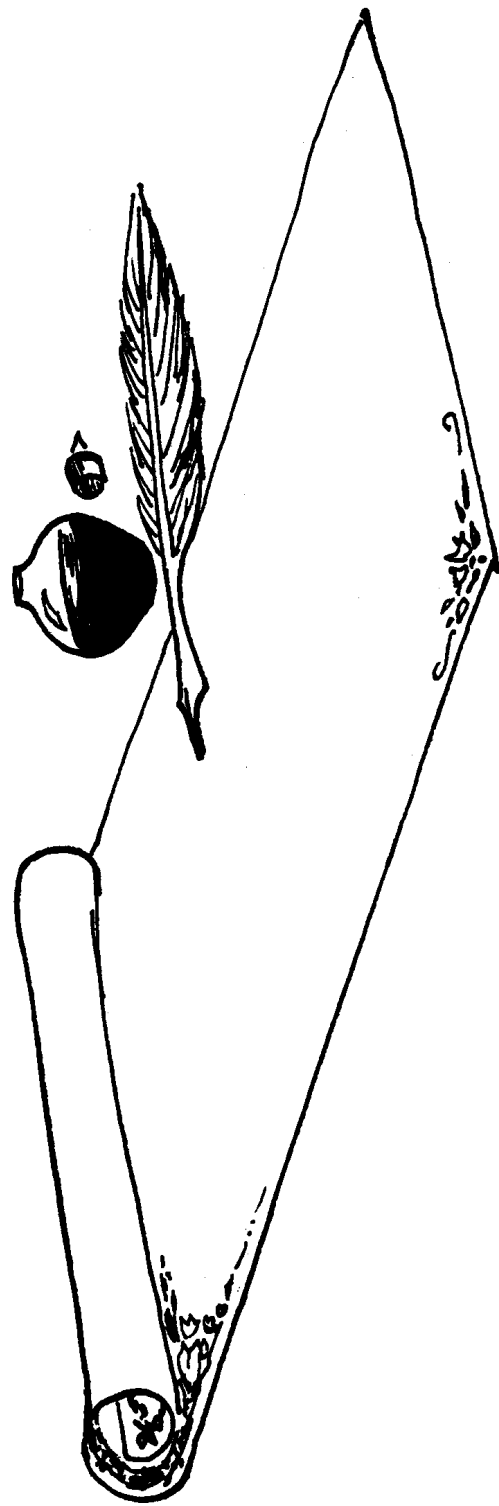
Bahá' u'lláh se narodil 12. listopadu 1817 v Teheránu, hlavním městě Íránu. Od dětství projevoval známky velikosti. Dostalo se mu určitého domácího vzdělání, ale nemusel chodit do školy, protože Ho Bůh obdaril vrozeným poznáním.

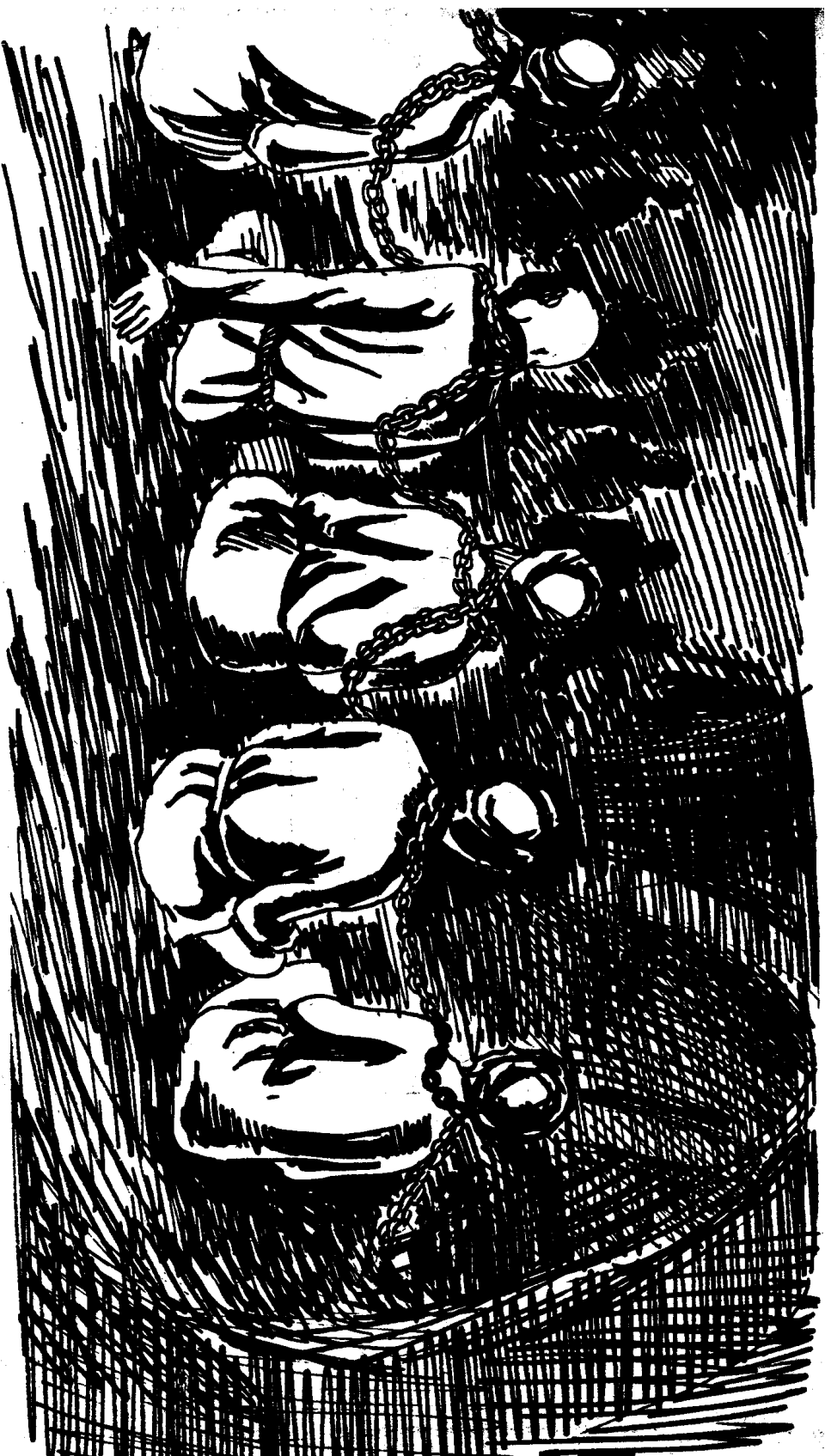
Bahá'ú'lláhův otec měl jedné noci sen, v němž viděl Bahá'ú'lláha, jak plave v oceánu. Jeho dlouhé černé vlasy se rozbíhaly všemi směry a sledovalo Ho množství ryb, z nichž každá se pevně držela koncečku jednoho vlasu. Pohyboval se volně a bez omezení. Tento sen byl jedním z mnoha znamení velikého osudu, který Bahá'ú'lláha čekal.

Později, když byl Bahá' u 'Iláh mladým mužem, bylo mu nabídnuto vysoké místo na králově dvoře, ale On ho odmítl. Přál si zasvětit Svůj čas pomoci utlačovaným, nemocným a chudým a bojovat za věc spravedlnosti.

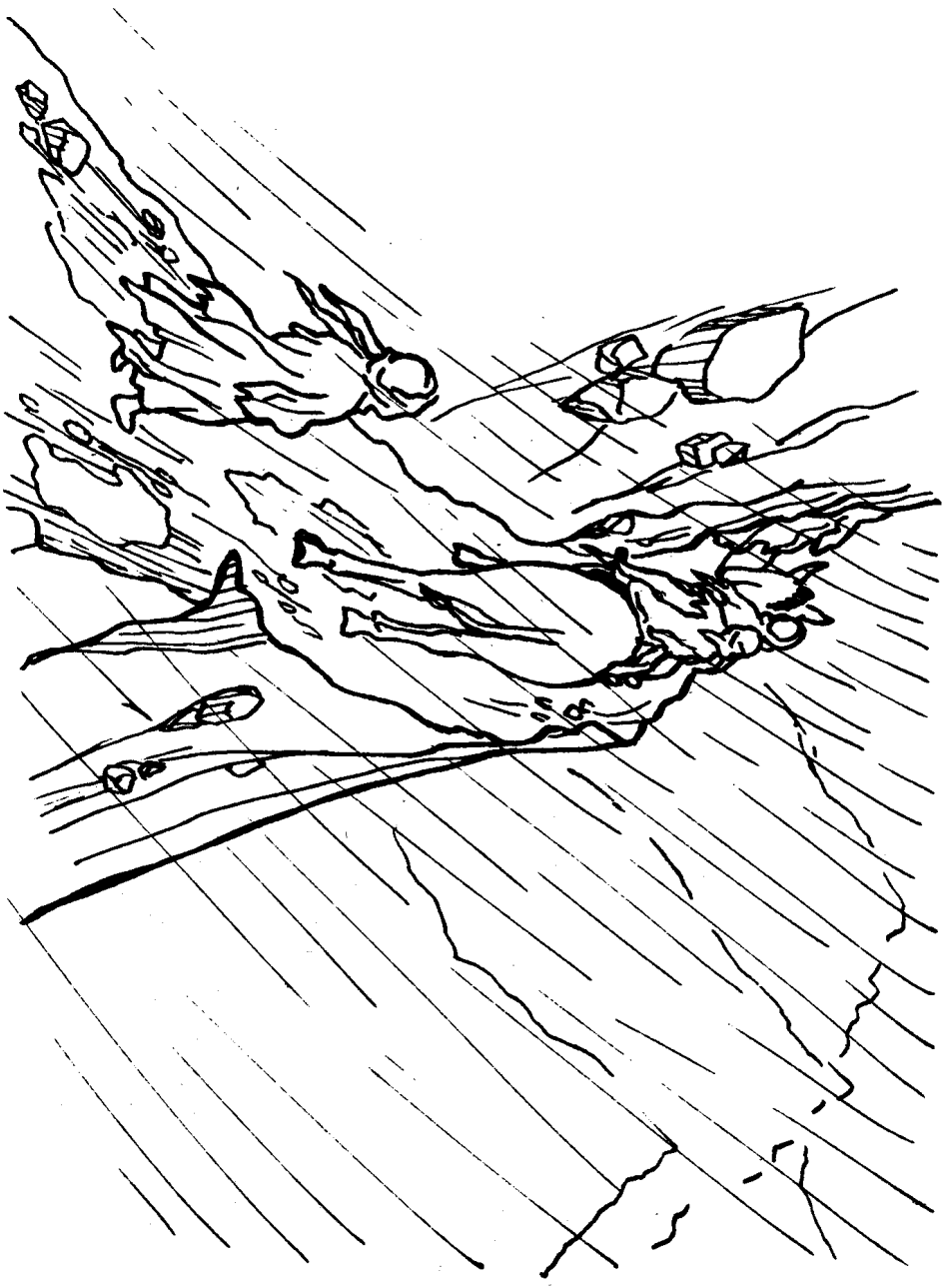
Když Mu bylo 27 let, obdržel svitek ze Spisů Bába, nového Posla Božího, který připravoval lidi na příchod Přislíbeného všech věků. Bahá'ú'lláh Bábovo Poselství přijal a stal se jedním z Jeho nejnadšenějších stoupců.

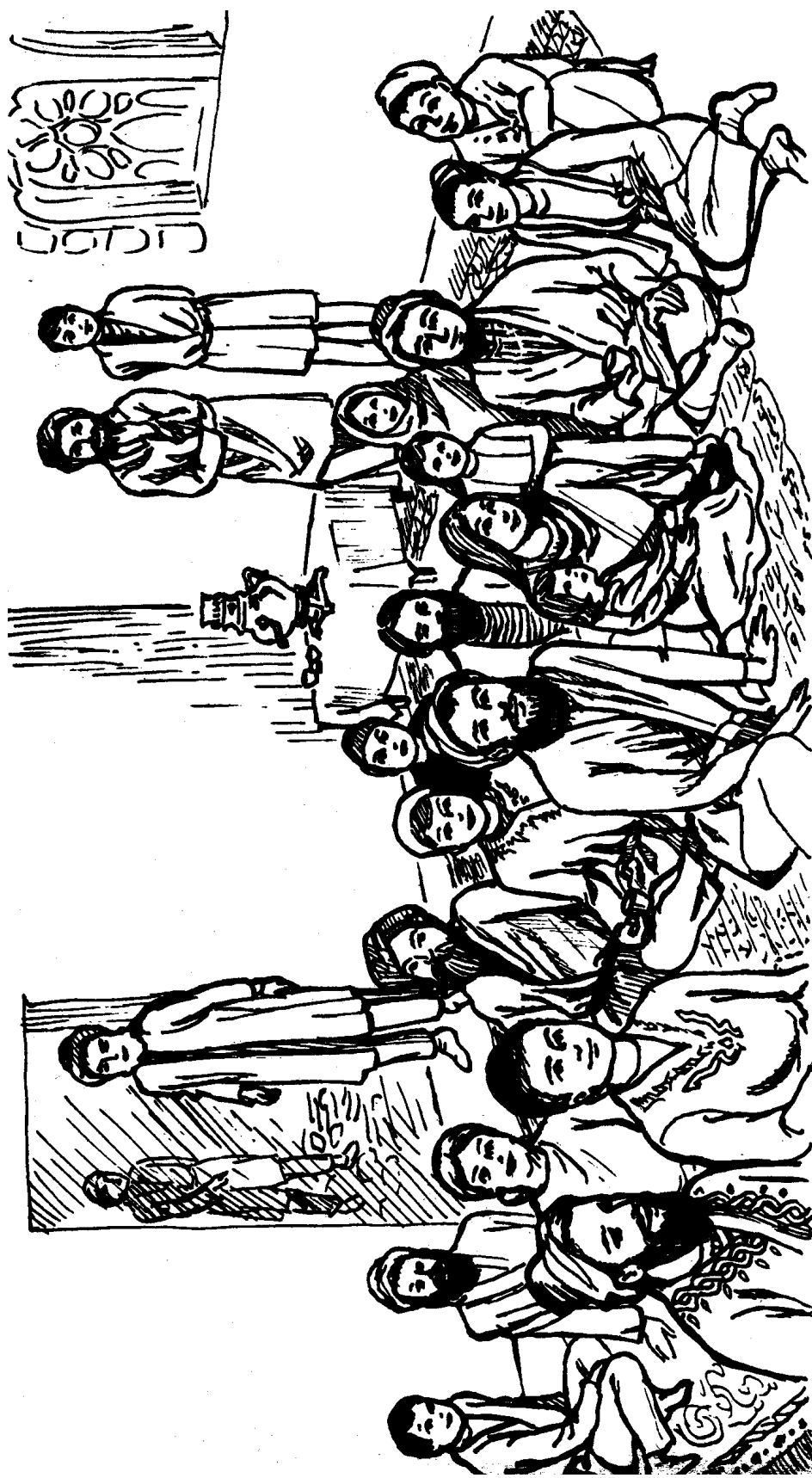
Úřady, které nechtěly přijmout Pravdu hlásanou Bábem, se pustily do pronásledování těch, kteří vNěho uvěřili, a tím začalo Bahá' u Tláhovo utrpení. Roku 1852 byl zatčen, spoután řetězy a vsazen v do jednoho z nejstrašnějších vězení Teheránu.

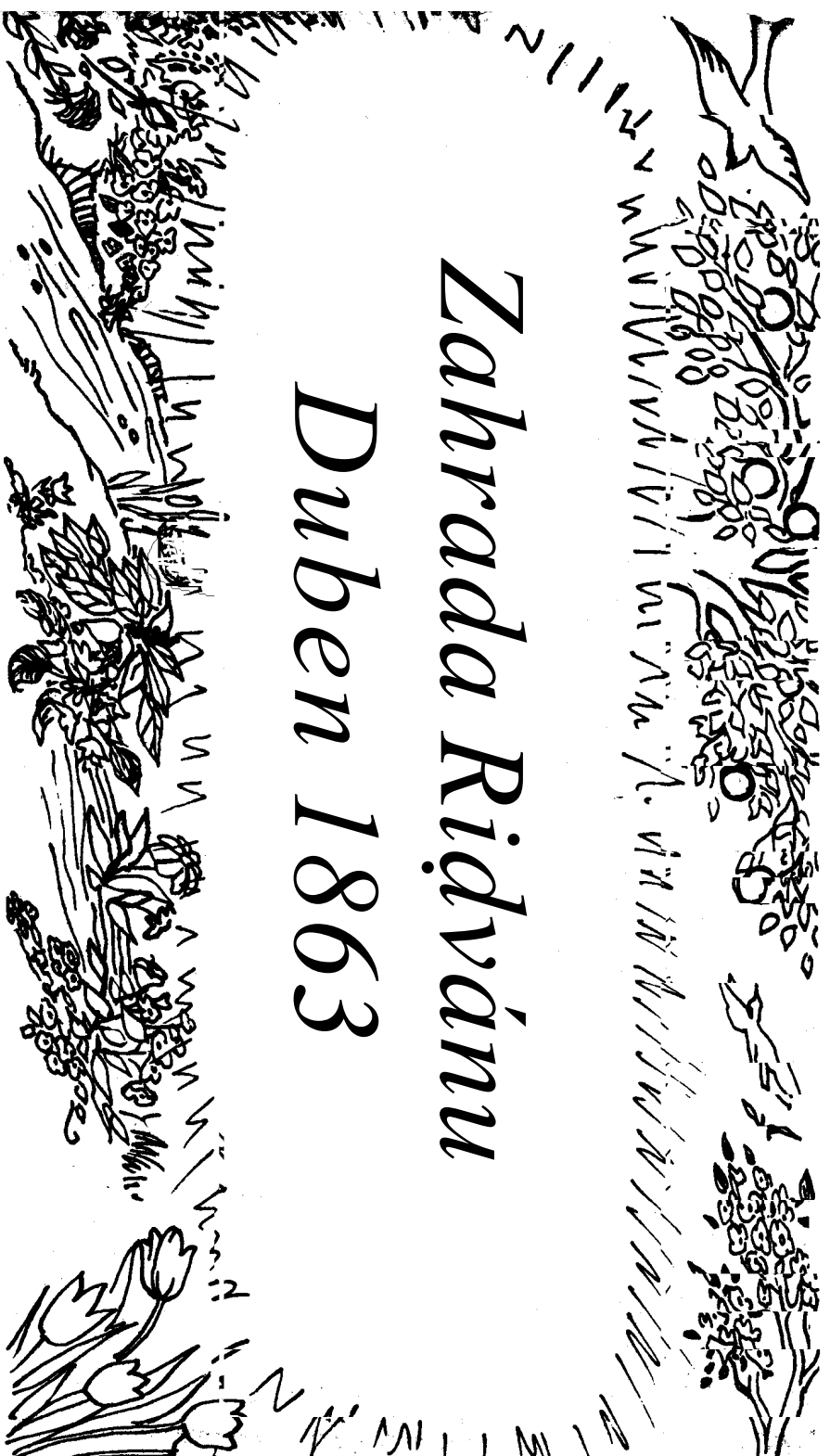
Bůh v tomto vězení Bahá' u Iláhovi zjevil, že On je Tím, jehož Báb a všichni Proroci minulosti přislíbili. Z tohoto temného vězení vyšlo Slunce Pravdy, aby osvítilo svět a počalo nový Den životě lidstva.

Po čtyřech měsících věznění poslala vláda Bahá' u Tláha z Jeho rodné země do vyhnanství. Za třeskuté zimy podnikl Bahá' u Tláh a Jeho rodina dlouhou cestu z Teheránu do Bagdádu.

Bahá' u'lláh v Bagdádu proslul Svou moudrostí a zvěsti o ní se šířily do všech stran. Lidé ze všech vrstev se hrnuli do Jeho domu a vyhledávali Jeho pomoc a radu. Vláda, která se obávala Bahá' u'lláhova vlivu, se Ho rozhodla poslat do vyhnanství ještě dále od Jeho vlasti.

Před odjezdem z Bagdádu strávil Bahá' u 'lláh dvanáct dní v zahradě poblíž města, kam přicházely davy návštěvníků, aby se s Ním rozloučily. V této zahradě Bahá' u 'lláh prohlásil, že je Projevem Božím pro tento Den. V budoucích stáletích se bude v dubnu toto dvanáctidenní období slavit jako Svátek Ridvánu, jako výročí Bahá' u 'lláhova Vyhlášení Jeho svět objímajícího Poslání.

Itán Osmanské říše
'Abdu'l-'Aziz

Ruský car Alexandr
Nikolajevič II.

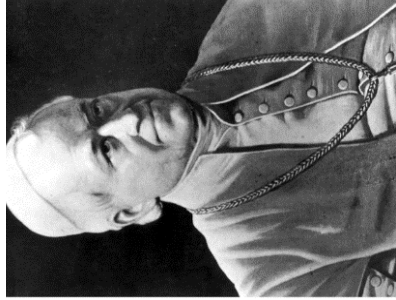
Rakouský císař
František Josef

Francouzský císař
Napoleon III.

Perský král
Násiri'd-Dín Sháh

Papež Pius IX.

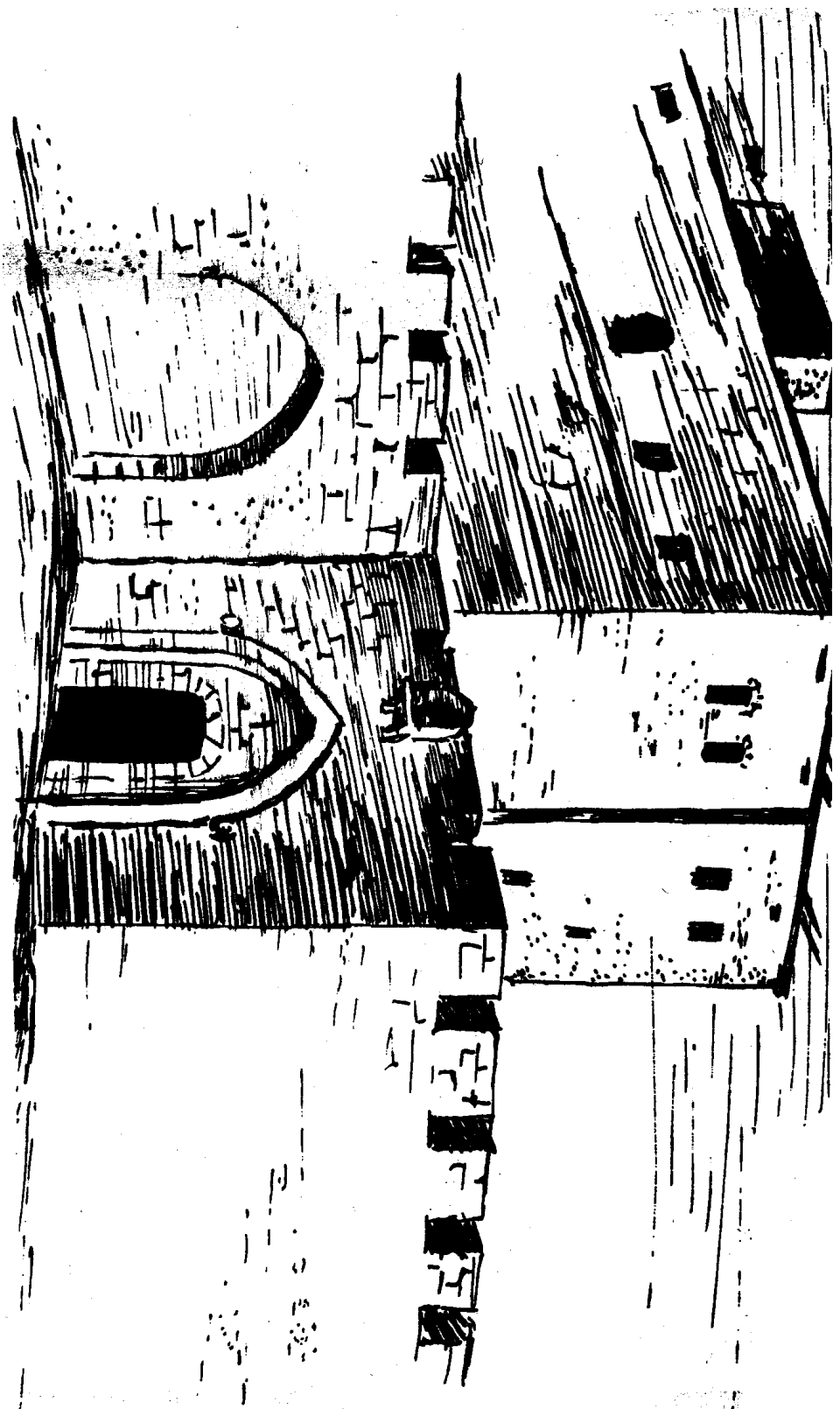

Anglická královna
Viktorie

Pruský král Viliém I.

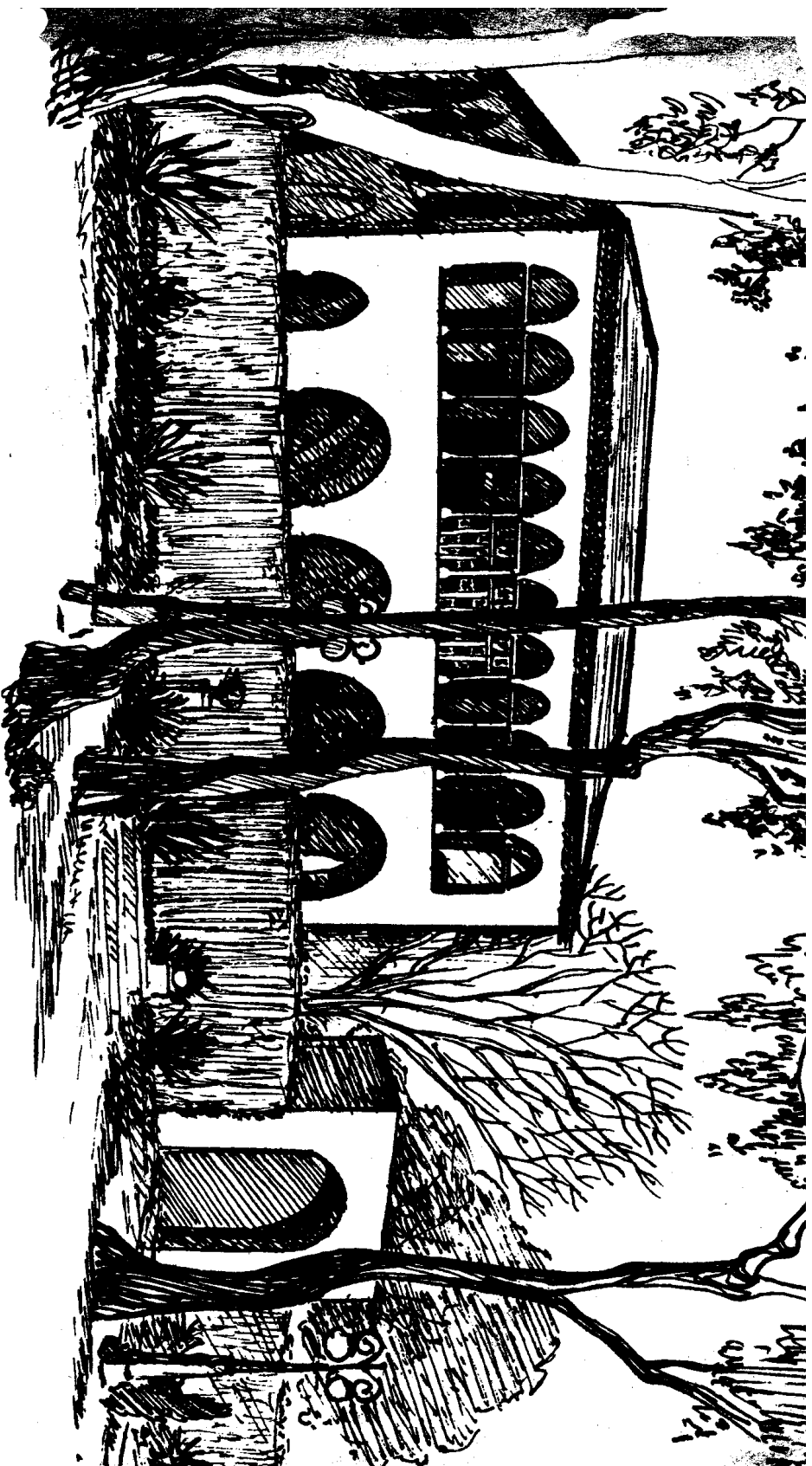
Dalším místem Bahá'ú'lláhova vyhnanství byla Konstantinopol a později Adanopol, čili města, která se nacházejí v dnešním Turecku. Z Adanopole zaslal vězeň a vyhnanec Bahá'ú'lláh dopisy králům a vládcům světa, ve kterých jim přikazoval, aby zachovávali spravedlnost a využívali svou moc k tomu, aby skončili s bídou a válkou.

Bahá' u 'Iláhova sláva se stejně jako dříve šířila v Adrianopolezi obyvateli dané oblasti, a vláda se rozhodla Ho poslat ještě dále do vězeňského města 'Akká. Do tohoto města poslali ty nejhorší zločince a agitátorské země, aby o nich už nikdo nikdy neslyšel.

Podmínky věznění byly krajně tvrdé. Někteří Bahá'ú'láhovi následovníci urazili velké vzdálenosti, aby se do 'Akká dostali, ale nebylo jim dovoleno, aby vstoupili do Jeho přítomnosti. Jenom Ho mohli zdáli letmo zahlédnout, když jim zamával z okna Svě vězeňské cely.

Podmínky věznění se postupně zlepšovaly, když rostoucí počet lidí zvané oblasti začal stále více uznávat Bahá' u 'lláhovu moc a majestát. Bahá' u 'lláh žil v posledních letech Svého života v Sídle v Bahjí, které se nachází mimo městských hradeb. Bahá' u 'lláh v 'Akká zjevil mnoho spisů obsahujících vedení pro lidstvo, včetně Své Nejsvětější knihy, Kitáb-i-Aqdas.

Bahá' u'lláh zesnul v květnu 1892. Místo Jeho odpočinku v Bahjí, jež je nyní obklopeno krásnými zahradami, je Nejsvětějším Místem na Zemi. Tisíce lidí z celého světa navštěvují místo Jeho posledního odpočinku, aby mohli vzdát úctu a aby se modlili a rozjímali v poklidném prostředí.

ODKAZY:

1. Z přednášky pronesené dne 18. dubna 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace, Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá During His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2012), odst. 2, str. 34.
2. *The Summons of the Lord of Hosts: Tablets of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006), č. 3.14–15, str. 248.
3. Tamtéž, č. 3.16–17, str. 248–49.
4. *The Dawn-Breakers: The Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, edice 2018), str. 119.
5. Tamtéž, str. 119–120.
6. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, edice 2016), str. 11.
7. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: Tudor Press, 1918), str. 53.
8. *The Dawn-Breakers*, str. 96.
9. Tamtéž, str. 104.
10. Tamtéž, str. 104–105.
11. Tamtéž, str. 105–106.
12. Tamtéž, str. 106.
13. Tamtéž, str. 107.
14. Tamtéž.
15. Tamtéž, str. 107–108.
16. *Selections from the Writings of the Báb* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, edice 2014, č. 3:8.1, str. 106–107.
17. Tamtéž, č. 3:27.1, str. 126–127.
18. Tamtéž, č. 5:21.3, str. 193.
19. *The Dawn-Breakers*, str. 113.
20. Tamtéž, str. 116.
21. *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, Bahá'í nakladatelství, Mladá Boleslav, 1994, CXXIX, odst. 1–2, str. 156.
22. Z jedné 'Abdu'l-Bahá přednášky z 22. května 1912, vydáno v *The Promulgation of Universal Peace*, odst. 6, str. 193–194.
23. *The Dawn-Breakers*, str. 607–608.
24. *Bahá'u'lláhovy Desky zjevené po Kitáb-i-Aqdas*, (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2001), č. 4.22, str. 38–39.
25. Tamtéž, č. 7.40, str. 85.
26. *Epistle to the Son of the Wolf*, str. 20–21.

27. *The Dawn-Breakers*, str. 632.
28. *Epistle to the Son of the Wolf*, str. 21.
29. Tamtéž, str. 22.
30. *The Summons of the Lord of Hosts*, č. 1.6, str. 6–7.
31. *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, XXIX, odst. 5, str. 41.
32. Z dopisu z 24. června 1936 napsaného jménem Shoghi Effendiho, citováno v kompilaci 'Crisis and Victory, A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings', sestavilo Výzkumné oddělení Světového domu spravedlnosti, vydáno v *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), sv. 1, č. 287, str. 148.
33. Balyuzi, H. M., *Bahá'u'lláh: The King of Glory*, (Oxford: George Ronald, 1991, edice 2018) str. 106.
34. Bahá'u'lláh, cituje Ho Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, edice 2019), str. 169–70.
35. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, edice 2018), odst. 278, str. 231.
36. Bahá'u'lláh, citován v *God Passes By*, str. 178–179.
37. Nabíl-i-A'zam, citován v *God Passes By*, str. 215–216.
38. *Epistle to the Son of the Wolf*, str. 22.
39. Bahá'u'lláh, citován v *God Passes By*, str. 226.
40. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán*, odst. 1, str. 3.
41. Bahá'u'lláh, *Skrytá slova* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2022), str. 6.
42. Bahá'u'lláh, citován v *God Passes By*, str. 147.
43. Bahá'u'lláh, v *Kitáb-i-Aqdas, Nejsvětější Kniha* (Praha: Bahá'í nakladatelství, 2012), odst. 75, str. 44.
44. Nabíl-i-A'zam, citován v *God Passes By*, str. 240–241.
45. *Bahá'u'lláhovy vybrané spisy*, XIV, odst. 1, 4–5, 11–12, str. 16–20.
46. *God Passes By*, str. 252.
47. Bahá'u'lláh, citován v *God Passes By*, str. 292–293.
48. H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory*, str. 317–319.
49. Bahá'u'lláh, citován v *God Passes By*, str. 292.
50. *The Proclamation of Bahá'u'lláh to the Kings and Leaders of the World* (Haifa: Bahá'í World Centre, 1967, edice 1972), str. 17.
51. Tamtéž, str. 28.
52. Tamtéž, str. 33.
53. Tamtéž, str. 39.
54. Tamtéž, str. 43.
55. Tamtéž, str. 47.
56. Tamtéž, str. 60.

- 57 Tamtéž, str. 63.
- 58 Tamtéž, str. 84.
- 59 Tamtéž, str. 95.
- 60 *God Passes By*, str. 325.
- 61 Edward Granville Browne, zápis Bahá'u'lláhových slov, cituje ho H. M. Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory*, str. 378–380.
- 62 Bahá'u'lláh, v *The Kitáb-i-Aqdas*, odst. 1–5, str. 19–20.
- 63 Bahá'u'lláh, citován v *God Passes By*, str. 350–351.
- 64 Nabíl-i-A'zam, citován v *God Passes By*, str. 351–352.
- 65 srov.: Bahá'u'lláh, v *Bahá'í modlitby, Sbirka modliteb: Bahá'u'lláh, Báb, 'Abdu'l-Bahá* (Mladá Boleslav: Nakladatelství Bahá'í, 1993), str. 119–122.

